

MAGAZÍN O 1. LIZE

2. číslo
ročník 2011/2012

* DAVID HAVÍŘ*

* JAN ALINČ*

* RADEK BĚLOHLAV*

* MILAN KOSTOUREK*

* TOP 10 OBRANNÝCH PÁRŮ*

* HC MOST*

* SK HS TŘEBÍČ*

* ŠIMON HRUBEC*

Předmluva

V druhém čísle 2. ročníku magazínu o 1. lize Vám představíme hned několik zajímavých příběhů souvisejících s děním v této soutěži.

Web hc-kometa.cz před nedávnem poskytla obsáhlý rozhovor s Davidem Havířem, z kterého jsme čerpali, a určitě se v článku o tomto chomutovském zadákovci dočtete mnoho zajímavých informací. Než ukončí svoji bohatou kariéru, rád bych čtenářům jediného magazínu věnujícího se převážně druhé nejvyšší soutěži nabídl profil Jana Alinče, jenž byl například aktérem netradiční výměny dvou kapitánů. Zajímavý jistě bude i článek o Milanu Kostourkovi, který sice patří mezi nejšikovnější hráče soutěže, ale je také jedním z nejkontroverznějších osob v 1. lize. V Písku nyní válí Radek Bělohav, Mistr světa z Vídně 1996. I tuto osobnost vám představíme. Kuriózní je i situace ohledně Vladislava Kubeše. Před touto sezónou tohoto agresivního forvarda hradečtí fanoušci nenáviděli, letos mu za jeho obětavou práci pro Hradec, kam v létě přestoupil, tleskají. V neposlední řadě doporučuji přečtení článku o Šimonu Hrubcovi, zajímavá je zejména pasáž o jeho hokejových začátcích.

Zaměříme se i na současné dění v Mostě a Třebíči. Oba dva celky zatím okupují spodek tabulky.

S pozdravem HSfan a Ady P.S: Všechny dotazy, připomínky, kritiku atd. prosím pošlete ne e-mail Marek.Hedbavny@seznam.cz, a ne na DF Třebíče. Děkuji.

Citát čísla

„Dukla do boje, Rebel do hnoje!“

Aleš Padělek, kanonýr jihlavské Dukly, kvůli zranění do derby s Havlíčkovým Brodem nezasáhl, ale na facebookovém profilu Dukly zanechal alespoň tento vzkaz.

Foto čísla

Šumperk se po roce stráveném ve 2. lize vrátil do druhé nejvyšší soutěže. Takto je na prvním domácím zápase zdravili fanoušci Draků.

Obsah

2..... Úvod
3-4..... Rychlé zprávy
5-6..... Statistiky
7-14..... Radek Bělohav
15-16..... Team info: Stadiony
17-20..... Alexandr Lhotský
21..... Milníky měsíce
22-27..... Milan Kostourek
28-37..... SK HS Třebíč
38-46..... Jan Alinč

47-49..... TOP 10: Obranné páry
50-57..... David Havíř
58-65..... HC Most
66-76..... Šimon Hrubec
77-78..... Legenda: Petr Rosol
79-82..... Vladislav Kubeš
83..... Zábava
84..... Kvíz
85..... Příští číslo

PLUS

Redakce hcmost.cz

Kdo by čekal, že kvalita webu klubu HC Most bude přímo úměrná návštěvnosti, nemá pravdu. Oficiální stránky Baníku totiž překypují zajímavými rozhovory, téměř každý den se můžou čtenáři těšit na nový článek. Palec nahoru, zejména pro redaktora Jiřího Rybáře.

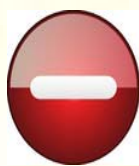
Vít Budínský

Hodně branek se od tohoto mladého kanonýra čekalo, ale že by mu to v úvodních kolech střílelo až tolik, v to asi nikdo ani nedoufal. I díky němu se hradecké mužstvo drží na špici tabulky.

HC Benátky nad Jizerou

Farmářský tým Liberce zatím překvapivě okupuje horní polovinu tabulky. Důrazná obranná hra podpořená silnými individualitami nese sladké plody.

MINUS

Derby Jihlava-Třebíč

Hokej to byl velmi pěkný, padlo hodně branek (Jihlava na domácím ledě nakonec zvítězila 6:5), ale diváci nezvládli své emoce, Dukla Jihlava pořadatelství a pořadatelská služba složená z 16letých hochů si zase nevydobyла patřičný respekt.

Návštěvnost v Kadani, Berouně, Mostě a v Benátkách

Mostecké vedení si přálo návštěvy okolo 1000 diváků na utkání, ale zatím průměrně sleduje zápasy Baníku kolem 500 příznivců. V Berouně, Mostě a v Benátkách pak dokonce návštěvnost klesá pod hranici 450 diváků.

Chomutov, Rebel, Třebíč, Písek

Všechny zmiňované týmy zůstaly hluboko za očekáváním. Kdežto v případě Pirátů a Havl. Brodu se posun tabulkou vzhůru očekávat dá, u Třebíče a Písku to zas tak jasné není.

RYCHLÉ ZPRÁVY

Lukáš Nahodil bude formou střídavých startů působit v Ústí nad Labem

Pardubický útočník, který hokejově vyrůstal v Třebíči, kde také hrál až do sezóny 2010/2011, se nevešel do nabitě sestavy Perníkařů, a když se naskytla možnost hrát za Slovan, nemohl šikovný hokejista tuto nabídku odmítnout. Angažmá v rodné Třebíči zhatil Nahodilův vysoký plat. „Na toto téma jsem se bavil s agentem, který mi řekl o možnosti hrát v Ústí. V Třebíči jsou finanční problémy, takže to nedopadlo. Ústí má kvalitní tým s ambicemi na postup, tudíž jsem rád, že tu mohu být. V Třebíči mě sice trénoval současný sportovní manažer Ústí pan Šindel, ale jestli to mělo nějaký vliv na můj příchod do Ústí, to netuším,“ řekl pro Martina Pešouta Lukáš Nahodil. „V Pardubicích jsem už rok a víceméně celou dobu tam mám roli třináctého útočníka. Chci se tam prosadit, ale zatím to nevyšlo. V Pardubicích hodlám bojovat o místo v sestavě. Mají ale velmi silný tým, takže to bude těžké,“ dodal pro hcusti.cz. Za Slovan zatím produktivní forvard odehrál šest zápasů, v nichž se mu povedlo nasbírat tři asistence.

Do Písku zamířily posily z extraligových týmů

Komterm se hodně snaží napravit svoji pošramocenou reputaci z minulého ročníku. Pomoci k záchraně v lize a třeba i k postupu do play-off by mělo pomoci kvarteto hokejistů z Kladna. Jde o Mistra světa z Vídně 1996 Radka Bělohlava (více o něm naleznete v článku, který je součástí tohoto čísla), několikanásobného reprezentanta Jindřicha Kotrly, nadějněho kladenského útočníka Jana Eberleho (obr.) a Davida Stielera, jenž ovšem za Písek ještě nenastoupil. Z Plzně pak na jih Čech zamířil litoměřický odchovanec Petr Přikryl, který se ujal pozice dvojky. Jeho hostování je ale pouze na dobu jednoho měsíce, jeho další působení v IHC je tak opředeno tajemstvím. V Plzni je ale na brankářském postu velká konkurence, tudíž se dá očekávat, že Přikryl setrvá v 1. lize, pravděpodobně právě v Písku, protože v jeho rodných Litoměřicích působí Dušan Salfický,

Chomutov ohlásil dvě extraligové posily, jednu na přestup!

Po ne zrovna přesvědčivém začátku Pirátů došlo ke zvýšení konkurence v útočných řadách. Chomutov do svých řad zlákal z extraligové Slavie Lukáše Endála (obr.), který přichází na sever Čech na přestup. Uvidíme, zda se 24letý silový forvard dokáže po operaci tenkého střevo dostat zpět do formy, kterou hýřil v závěru loňské sezóny, kdy válel v barvách prvoligového Havlíčkova Brodu. „Měl jsem zauzlené tenké střevo a situace už byla akutní. Operaci jsem podstoupil za pět minut dvanáct,“ okomentoval Endál své problémy pro Libora Kulta. Další novou akvizicí se stal plzeňský mladík Jan Heřman, který prožil nejlepší časy v konkurenčním Ústí nad Labem. Narozdíl od Endála ale přichází „jen“ na roční hostování.

Miroslav Třetina ve sporu s rozhodčím

Velmi kontroverzní moment mohli „vidět“ diváci při severočeském derby Chomutov-Ústí nad Labem, v němž nakonec uspěli Piráti. Víc než výsledek se v médiích ovšem rozebírala kauza Třetina. Ústecký forvard totiž po inkasovaném gólu ÚDAJNĚ úmyslně srazil rozhodčího, jenže vzhledem ke světelným efektům, tj. zhasnutí světla po vstřelené brance Chomutova, nebyla tato situace vidět, tudíž žádný hmotný důkaz neexistuje a nastává tak situace tvrzení versus tvrzení. Jelikož je ale na ledě pánem rozhodčí, Miroslav Třetina nakonec dostal od disciplinární komise trest. *„Věnuji se ještě hokejbalu a s panem Floriánem jsme měli před třemi nebo čtyřmi roky incident během utkání, kdy jsme se málem poprali – já jako hráč, on jako rozhodčí. Od té doby na mě nepískne jediný nedovolený zákrok a kdykoliv má možnost, něco si vymyslí nebo mě vyloučí za sebemenší náznak faulu. Myslím, že Davidu Hruškovi jsem dal u gólu krosček. Byla již signalizovaná výhoda. Kdybychom tu branku nedostali, stejně bychom šli do tří. Pan Florián na to prostě čekal. Po góle jsem jel k němu, chtěl jsem mu něco říct od plic, nakonec jsem to ale neudělal. Jel jsem kolem něj, vlastně jsem mu uhnul. On ten pohyb ramenem ale bral tak, že jsem do něj šel. Byl bych rád, kdyby to bylo vidět na videu. Byla tam ale tma. Mě teď seberou registračku a Florián si pak na svazu může vymyslet, co chce. Třeba, že jsem ho kopl. Pokud tahá osobní věci do hokeje, nemá tady co dělat. Na mě tři roky nebyl odpískaný ani jeden faul, já naopak pykám za všechno. Takhle už opravdu nejde hrát,“* řekl Třetina pro Otakara Gabriela.

Derby Jihlava-Třebíč bylo nejvyhrocenější za posledních několik let

Souboj poslední Třebíče a tehdy třetí Dukly na Horáckém zimním stadionu provázelo několik negativních událostí. Zprv- pořadatelská agentura naprosto nezvládla zápas, když až do poslední minuty otálela s povoláním těžkooděnců, kteří přitom před stadionem byli přítomni a jen čekali na pokyn hlavního pořadatele. Zadruhé- rozhodčí nezvládl řízení utkání, když několikrát poslal Třebíč do tří, zejména v závěru utkání. Vedení Třebíče na slovenského arbitra Alexandra Pavloviče nakonec podalo protest. Zatřetí- diváci nezvládli své emoce, fanoušci hostů v uzavřeném prostoru dvakrát hodili dýmavnici a jedna hozená světlice dokonce dopadla jen těsně vedle malého dítěte. Několikrát podnapilí „fanoušci“ hostů odpalovali i petardy, o házení piv na diváky pod sebou ani nemluvě. Ale pozor, jihlavští příznivci žádní svatí také nebyli. Celou vřavu totiž odstartovalo ukradení vlajky trebičských ULTRAS, poté se strhla mela. Navíc někteří méně inteligentní „fanoušci“ Dukly házeli sklenicemi do hloučku venku postávajících návštěvníků utkání (jedna z nich trefila jednoho z Třebíčských do hrudníku), lili pivo z balkónu do sektoru hostů a také kelímkem zasáhli na trestnou lavici odcházejícího trebičského mladíka Tomáš Vondráčka, který ovšem, nutno přiznat, celou situaci značně přihrál, to ale nemění nic na tom, že tohle chování diváků do hokeje nepatří. Skvělý výkon Aleše Padělka (obr.), jenž v tomto zápase, který nakonec Jihlava vyhrála poměrem 6:5, zaznamenal šest kanadských bodů (1+5), tak nakonec zůstal spíše ve stínu fanouškovského řádění.

STATISTIKY

k 14.10.2011

HRÁČSKÉ STATISTIKY PO 12 KOLECH

TOP 15 kan. bodování

1. Vít Budínský (HK)	15 bodů
2. Patrik Moskal (HK)	15
3. Lukáš Král (BNJ)	15
4. Jan Alinč (UNL)	14
5. Vojtěch Němec (HB)	14
6. Ondřej Fiala (KAD)	14
7. David Ludvík (UNL)	13
8. Martin Šagát (UNL)	13
9. Michal Velecký (ŠUM)	12
10. David Hruška (CHO)	12
11. Milan Kostourek (HB)	12
12. Jaroslav Roubík (HK)	12
13. Tomáš Nouza (PÍS)	12
14. Martin Koudelka (HK)	12
15. Daniel Hodek (JIH)	11

TOP 7 kan. bodování obránci

1. Jan Klobouček (UNL)	11 bodů
2. Jakub Grof (CHO)	10
3. Jakub Bartoň (OLO)	9
4. Tomáš Kolafa (JIH)	9
5. Milan Karlíček (HK)	8
6. Jaroslav Koma (HB)	7
7. Ondřej Holomek (LIT)	6

TOP 7 střelců

1. Michal Velecký (ŠUM)	9 gólů
2. Daniel Hodek (JIH)	9
3. Vít Budínský (HK)	8
4. David Hruška (CHO)	8
5. Ondřej Fiala (KAD)	7
6. Milan Kostourek (HB)	7
7. Jakub Lev (UNL)	7

TOP 3 střelců (obránci)

1. Jaroslav Koma (HB)	4 góly
2. Ondřej Holomek (LIT)	4
3. Marek Drtina (JIH)	3

TOP 7 asistentů

1. Lukáš Král (BNJ)	11 asistencí
2. Vojtěch Němec (HB)	10
3. Jan Alinč (UNL)	10
4. Martin Koudelka (HK)	10
5. Patrik Moskal (HK)	9
6. Martin Šagát (UNL)	9
7. David Ludvík (UNL)	9

TOP 3 střelců (obránci)

1. Jakub Grof (CHO)	9 asistencí
2. Jan Klobouček (UNL)	8
3. Milan Karlíček (HK)	7

TOP 10 hráčů s bilancí plus/minus

1. Jan Klobouček (UNL)	16 + bodů
2. Jiří Zeman (UNL)	13
3. Vojtěch Němec (HB)	12
4. Jiří Řípa (OLO)	12
5. Zbyněk Sklenička (UNL)	12
6. Tomáš Rod (UNL)	11
7. Martin Šagát (UNL)	10
8. Jakub Lev (UNL)	10
9. Jakub Bartoň (OLO)	10
10. David Ludvík (UNL)	9

TOP 5 nejtrestanějších hráčů

1. Ladislav Gengel (LIT)	48 TM
2. Jiří Hašek (BER)	41
3. Marian Morava (HB)	38
4. Jan Klobouček (UNL)	37
5. Štěpán Hřebejk (CHO)	35

Nejhorší +/-

1. Ondřej Havlíček (MOS)	13 - bodů
2. Lukáš Sláma (TRE)	11
3. Radislav Ondráček (ŠUM)	9
4. Kryštof Kafan (LIT)	9
5. Bronislav Andres (MOS)	9

TOP 3 junioři (bodování)

1. Tomáš Rubeš (BER)	4
2. Ondřej Havlíček (MOS)	3
3. Daniel Krejčí (MOS)	3

TOP 3 cizinci (bodování)

1. Martin Šagát (UNL)	13
2. Dwight Helminen (CHO)	9
3. Rok Pajić (UNL)	8

TOP 3 gólmáni (počet výher)

1. Dominik Furch (BER)	7
2. Štefan Žigárdy (OLO)	7
3. Zdeněk Orct (UNL)	6

TOP 3 gólmáni (čistá konta)

1. Dominik Halmoši (JIH)	2
2. Pavel Francouz (UNL)	2
3. Marek Benda (MOS)	1

Úspěšnost zákroků (min. 5 záp.)

1. Pavel Francouz (UNL)	95,74%
2. Dominik Furch (BER)	93,56
3. Zdeněk Orct (UNL)	93,10
4. Štefan Žigárdy (OLO)	92,59
5. Jiří Stejskal (BNJ)	92,50

Průměr gólů na zápas (min. 5 záp.)

1. Pavel Francouz (UNL)	1,20
2. Zdeněk Orct (UNL)	1,71
3. Miroslav Hanuljak (CHO)	1,92

Nejvíce odchytených minut

1. Dominik Furch (BER)	733
2. Dušan Salfický (LIT)	666
3. Štefan Žigárdy (OLO)	628

zdroj statistik: hokej.cz

TÝMOVÉ STATISTIKY PO 12 KOLECH

TABULKY

1. liga

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	<u>HC Slovan Ústečtí Lvi</u>	12	9	1	0	0	2	55:18	29
2	<u>HC Olomouc</u>	12	7	0	0	4	1	40:27	25
3	<u>HC VCES Hradec Králové</u>	12	7	1	0	0	4	47:34	23
4	<u>Piráti Chomutov</u>	12	5	3	0	1	3	39:29	22
5	<u>HC Benátky nad Jizerou</u>	12	5	2	0	3	2	36:35	22
6	<u>HC Dukla Jihlava</u>	12	7	0	0	0	5	38:31	21
7	<u>HC Berounští Medvědi</u>	12	5	2	0	1	4	27:28	20
8	<u>HC Rebel Havlíčkův Brod</u>	12	5	1	0	2	4	48:43	19
9	<u>SK Kadaň</u>	12	3	1	0	3	5	29:35	14
10	<u>IHC KOMTERM Písek</u>	12	2	3	0	2	5	26:36	14
11	<u>Salith Šumperk</u>	12	3	2	0	1	6	33:50	14
12	<u>HC Stadion Litoměřice</u>	12	2	2	0	1	7	31:44	11
13	<u>HC Most</u>	12	2	2	0	0	8	27:49	10
14	<u>SK Horácká Slavia Třebíč</u>	12	1	1	0	3	7	27:44	8

1. liga - DOMA

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	<u>HC Slovan Ústečtí Lvi</u>	8	7	1	0	0	0	43:10	23
2	<u>HC Olomouc</u>	7	5	0	0	2	0	27:12	17
3	<u>HC Rebel Havlíčkův Brod</u>	7	5	0	0	1	1	35:20	16
4	<u>Piráti Chomutov</u>	7	3	3	0	1	0	26:17	16
5	<u>HC VCES Hradec Králové</u>	7	4	1	0	0	2	29:24	14
6	<u>HC Dukla Jihlava</u>	4	4	0	0	0	0	17:7	12
7	<u>Salith Šumperk</u>	6	3	1	0	1	1	21:14	12
8	<u>HC Berounští Medvědi</u>	6	3	1	0	0	2	11:12	11
9	<u>HC Benátky nad Jizerou</u>	5	3	0	0	1	1	13:11	10
10	<u>IHC KOMTERM Písek</u>	5	1	2	0	1	1	14:15	8
11	<u>HC Most</u>	7	2	1	0	0	4	16:24	8
12	<u>SK Kadaň</u>	5	2	0	0	1	2	12:12	7
13	<u>SK Horácká Slavia Třebíč</u>	5	1	1	0	1	2	16:17	6
14	<u>HC Stadion Litoměřice</u>	5	1	1	0	0	3	12:16	5

1. liga - VENKU

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	<u>HC Benátky nad Jizerou</u>	7	2	2	0	2	1	23:24	12
2	<u>HC VCES Hradec Králové</u>	5	3	0	0	0	2	18:10	9
3	<u>HC Berounští Medvědi</u>	6	2	1	0	1	2	16:16	9
4	<u>HC Dukla Jihlava</u>	8	3	0	0	0	5	21:24	9
5	<u>HC Olomouc</u>	5	2	0	0	2	1	13:15	8
6	<u>SK Kadaň</u>	7	1	1	0	2	3	17:23	7
7	<u>HC Slovan Ústečtí Lvi</u>	4	2	0	0	0	2	12:8	6
8	<u>Piráti Chomutov</u>	5	2	0	0	0	3	13:12	6
9	<u>HC Stadion Litoměřice</u>	7	1	1	0	1	4	19:28	6
10	<u>IHC KOMTERM Písek</u>	7	1	1	0	1	4	12:21	6
11	<u>HC Rebel Havlíčkův Brod</u>	5	0	1	0	1	3	13:23	3
12	<u>HC Most</u>	5	0	1	0	0	4	11:25	2
13	<u>SK Horácká Slavia Třebíč</u>	7	0	0	0	2	5	11:27	2
14	<u>Salith Šumperk</u>	6	0	1	0	0	5	12:36	2

Tabulka návštěvnosti domácích zápasů

1. Chomutov	2446 diváků
2. Jihlava	1968
3. Ústí nad Labem	1689
4. Šumperk	1551
5. Havlíčkův Brod	1442
6. Třebíč	1196
7. Olomouc	1181
8. Hradec Králové	1167
9. Litoměřice	1060
10. Písek	1054
11. Most	519
12. Beroun	410
13. Kadaň	330
14. Benátky nad Jizerou	286

Úspěšnost přesilovek

1. Havlíčkův Brod	23,73 %
2. Hradec Králové	21,88
3. Třebíč	21,57
4. Ústí nad Labem	21,31
5. Šumperk	21,05
6. Most	20,75
7. Kadaň	19,67
8. Chomutov	19,30
9. Benátky nad Jizerou	19,05
10. Jihlava	17,65
11. Beroun	17,39
12. Olomouc	15,69
13. Litoměřice	15,38
14. Písek	12,50

Písečtí fanoušci můžou znovu po více jak dvaceti letech obdivovat tohoto hokejisty s velkým H. Popišme si nyní kariéru Mistra světa z Vídně a forvarda, který v extralize odehrál 974 zápasů.

Autor: HSfan, kolektiv autorů hokej.cz
foto: Miroslav Rosendorf

RADEK BĚLOHLAV

Radek Bělohav se narodil před 41 lety v Českých Budějovicích, s hokejem ale začínal v jiném jihočeském městě, konkrétně v Soběslavi. V celku tohoto malého města patřil k nejvýraznějším osobnostem všech mládežnických kategorií, takže v dorostu odešel do Českých Budějovic, aby se dále hokejově rozvíjel a nezakrňel. Už v osmnácti letech se poprvé objevil v ostrém zápase za družstvo českobudějovických mužů, když naskočil k sedmi extraligovým zápasům. O rok později, v ročníku 1989/1990 už hrál stabilně za seniory, ne však nejvyšší soutěži, ale první ligu za Písek (tam si odkroužil vojenská léta), kam se na tuto sezónu po

Soupiska

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1988-89	TJ Motor České Budějovice (E)	7	1	1	2	-
1989-90	VTJ Písek (1.liga)	-	-	-	-	-
1990-91	TJ Motor České Budějovice (E)	24	7	7	14	-
	VTJ Písek (1.liga)	-	-	-	-	-
1991-92	TJ Motor České Budějovice (1.liga)	40	20	17	37	-
1992-93	TJ Motor České Budějovice (E)	40	14	14	28	-
	HC České Budějovice (E,p-o)	3	0	1	1	-
1993-94	HC České Budějovice (E)	44	21	25	46	-
	HC České Budějovice (E,p-o)	3	0	0	0	-
1994-95	HC České Budějovice (E)	44	16	26	42	15
	HC České Budějovice (E,p-o)	9	7	5	12	4
1995-96	HC České Budějovice (E)	40	11	12	23	6
	HC České Budějovice (E,p-o)	10	1	2	3	0
1996-97	HC České Budějovice (E)	49	10	24	34	8
	HC České Budějovice (E,p-o)	4	1	1	2	0
1997-98	HC Petra Vsetín (E)	51	18	23	41	26
	HC Petra Vsetín (E,p-o)	10	5	6	11	2
1998-99	HC Slovanaft Vsetín (E)	51	21	25	49	14
	HC Slovanaft Vsetín (E,p-o)	11	4	2	6	54
1999-00	HC Slovanaft Viva Vsetín (E)	51	20	16	36	16
	HC Slovanaft Viva Vsetín (E,p-o)	9	1	2	3	4
2000-01	HC České Budějovice (E)	51	15	17	32	10
2001-02	HC Sparta Praha (E)	52	5	11	16	18
	HC Sparta Praha (E,p-o)	13	1	6	7	6
2002-03	Lada Togliatti (RUS1)	10	1	0	1	0
	HC Sparta Praha (E)	20	5	4	9	6
	HC Sparta Praha (E,p-o)	10	1	0	1	0
2003-04	HC České Budějovice (E)	51	5	12	17	10
	HC České Budějovice (baráž o E)	4	1	0	1	2
2004-05	HC České Budějovice (1.liga)	43	11	22	33	16
	HC České Budějovice (1.liga,p-o)	11	1	3	4	0
	HC České Budějovice (baráž o E)	3	0	0	0	12
2005-06	HC České Budějovice (E)	36	0	8	8	20
	HC České Budějovice (E,p-o)	4	0	0	0	0
2006-07	HC Rabat Kladno (E)	25	10	5	15	10
	HC Rabat Kladno (E,p-o)	3	1	1	2	0
2007-08	HC GEUS OKNA Kladno (TSC)	5	2	1	3	0
	HC GEUS OKNA Kladno (E)	51	15	9	24	24
	HC GEUS OKNA Kladno (E,p-o)	9	0	2	2	8
2008-09	HC GEUS OKNA Kladno (TSC)	4	0	0	0	0
	HC GEUS OKNA Kladno (E)	52	18	12	30	30
	HC GEUS OKNA Kladno (E,p-out)	11	1	4	5	4
2009-10	HC GEUS OKNA Kladno (TSC)	3	2	1	3	0
	HC GEUS OKNA Kladno (E)	51	11	7	18	40
	HC GEUS OKNA Kladno (E,p-o)	12	3	3	6	2
2010-11	HC Vagnerplast Kladno (TSC)	3	0	1	1	2
	HC Vagnerplast Kladno (E)	51	5	8	13	22
	HC Vagnerplast Kladno (E,p-out)	11	1	3	4	4
Celkem	Nejvyšší soutěž ČR (ČSFR, ČSSR)	973	255	304	559	-

Reprezentace:

1995	Mistrovství světa (Švédsko)	8	2	1	3	2
	4.místo					
1996	Mistrovství světa (Rakousko)	8	1	3	4	0
	1.místo					
1998	Mistrovství světa (Švýcarsko)	9	6	3	9	-
	3.místo					
Celkem	Seniorská reprezentace ČR	100	22			

více jak dvaceti letech vrátil vybojovat záchranu či ještě lépe místenku do play-off. „Do NHL jsem draftovaný nebyl, protože jsem nehrál v juniorských reprezentacích, prosadil jsem se až po vojně. To mě mrzí," prozradil v off-line rozhovoru pro web Kladno o svých juniorských letech.

Vraťme se ale do dávné minulosti, konkrétně do sezóny 1991/1992, kdy si Radek Bělohav svými výkony na tréninku vysloužil stabilní místo v sestavě extraligového Motoru. Byť byl tento 184 centimetrů vysoký forvard jedním z benjamínků na soupisce dnešního Mountfieldu, už v 21 letech patřil k oporám svého týmu, ale i k největším hvězdám soutěže. Chválu na svou osobu si vysloužil díky dvaceti vstřeleným brankám. Bělohav si sice výkonnostní laťku nastavil hodně vysoko, ale očekávání, která do něj po průlomové sezóně byla vkládána, dokázal

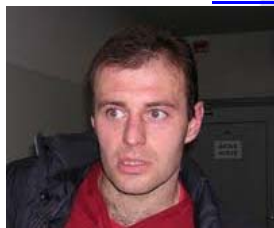
body. Tento útočník, jehož hokejové srdíčko dodnes bije pro České Budějovice, nakonec na jihu Čech i přes úspěšný šampionát setrval ještě jeden ročník v tehdy ještě nenápadném Motoru, i když se objevila nějaká ta nabídka ze zámoří. „Byl jsem v té době Mistr světa, hrál za reprezentaci, bylo těžké v té době odejít a jít do neznáma bojovat v nižších soutěžích, abych se tam někomu ukázal. Nabídky do NHL jsem neměl, do zámoří však ano. Tady jsem měl ovšem svoji pozici. Nabídka to zkrátka nebyla taková, abych šel do NHL.“

41letý hokejista byl sice oporou svého týmu, stejně jako v uplynulých ročnících, ale Jihočeši tentokrát ztroskotali již ve čtvrtfinálových vodách. Radek Bělohav tak pochopitelně toužil odejít do týmu, kde by měl reálnou šanci na titul, a když dostal nabídku od Vsetína, která se neodmítá, opustil Radek České Budějovice a vydal se na Valašsko.

A udělal správné rozhodnutí, že si vybral tento moravský celek,

© Copyright 2006 www.hokejcb.

Hráčské info

11. 4. 1970
184cm
84kg
útočník
hůl levá
11Z, 3G, OA, -1 +/-

plnit i v následujících ročnících. V sezóně 1992/1993 nasbíral Bělohav solidních 28 bodů, o rok později pak skvělých 46, a v následujícím ročníku si pak s 26 asistencemi vytvořil dodnes platný osobní rekord v počtu nahrávek v jedné sezóně. Právě na ročník 1994/1995 vzpomíná Bělohav hodně rád, jelikož i díky jeho produktivitě skončil Motor na bronzové příčce po play-off, ale hlavně se odchovanec soběslavského hokeje dostal na Mistrovství světa ve Švédsku. Česká reprezentace nakonec skončila těsně za medailovými pozicemi, Radek Bělohav pomohl ke 4. pozici třemi získanými body.

Reprezentační trenéry na tomto vrcholném turnaji zaujal natolik, že obdržel pozvánku i na Mistrovství světa ve Vídni, konaném v roce 1996, i přesto, že se mu sezóna v Českých Budějovicích individuálně nepovedla. Kanonýr z Motoru tak mohl být u prvního úspěchu českého hokeje, který datoval teprve třetí rok své existence a už se mohl chlubit světovým titulem. Radek Bělohav si stejně jako jeho další reprezentační spoluhráči udělal velké jméno, jelikož se na překvapivém vítězství podílel čtyřmi

titul v řadě nepřidal, když ve finálové sérii nestačil na pražskou Spartu. Už tehdy se začínaly objevovat první náznaky toho, že ve Vsetíně po nákupu velkých hvězd docházejí peníze. Radek Bělohav si tak myslel, že udělal dobře, když se před ročníkem 2001/2002 vrátil do Českých Budějovic, kde začínal s „velkým“ hokejem. *„Jsem spokojený, že jsem ze Vsetína odešel. Určitě jsem udělal dobře. Finanční situace se ve Vsetíně moc nevyřešila,“* komentoval po svém odchodu. Jenže tehdy ještě nevěděl, že jeho návrat na českobudějovický led se dá nazvat čtyřmi slovy: z bláta do louže. V jihočeském celku totiž také stejně jako ve Vsetíně nebyla ekonomická situace zrovna růžová, a po jediné sezóně tak Bělohav změnil působiště a upsal se pražské Spartě. *„Důvody mého odchodu jsou veřejně známé. Pochopitelně to byly velké dluhy vůči mně, které mi nebyl klub schopen vyplatit. Trenérům i hráčům jsem to již dříve říkal, takže o mém odchodu věděli a byli na to připraveni. Přestup do Sparty pro mě znamenal hrát o vyšší mety.“*

V pražském klubu splnil to, co se od

jelikož Vsetín pokračoval v mistrovské dynastii a sám Bělohav patřil k hlavním strůjcům čtvrtého, respektive pátého, titulu Mistrů ČR pro vsetínské hochy v řadě. Jak už jsem zmínil, dnes hokejista hrající v Písku nebyl páté kolo u vozu, ale jednou z klíčových postav tohoto klubu, který neměl na přelomu druhého a třetího tisíciletí výraznější konkurenci. Ve své premiérové sezóně (1997/1998) za Vsetín získal 41 bodů, v té následující si pak vytvořil dodnes platné individuální maximum v kanadském bodování, když získal 49 bodů. V době, kdy hrával za Valachy, musel čelit slovním atakům českobudějovických fanoušků, které si vůči sobě popudil mimojiné i díky výroku, že Motor hraje antihokej. *„Podával jsem rozhovor mezi třetinami a odpovídal v přímém přenosu což je celkem těžké. Ale hlavně jsem to myslel tak, že Vsetín v těch letech hrál výborný hokej a pokud chtěl nějaký tým proti němu uspět, nemohl otevřít hru a musel hrát defenzivní antihokej,“* vzpomíná dnes na kontroverzní rozhovor. Za zmínku pak bezesporu stojí i to, že se Bělohav účastnil v roce 1998 svého třetího Mistrovství světa, tentokrát konaného ve Švýcarsku. Národní tým nakonec v zemi helvetského kříže vybojoval bronzovou medaili, a právě soběslavský odchovanec zářil, když si v devíti zápasech na svůj účet připsal šest branek (jeden gól mu ale byl připsán neprávem) a tři asistence!

Vraťme se ale zpět na klubovou scénu. I v sezóně 1999/2000 byl stonásobný reprezentant členem Vsetína, který ovšem pátý

něj všeobecně očekávalo. V základní části sice nebyl Bělohlav tak produktivní, jako dříve, ale jeho úkol spočíval hlavně v tom, zužitkovat bohaté zkušenosti v play-off a pomoci Spartě k vítězství v naší nejvyšší soutěži, jak se tak nakonec i stalo. Zkušený útočník tak mohl slavít svůj třetí extraligový titul své kariéry, a dodnes jeho poslední. Rok nato (2002) se Bělohlav vydal zkusit štěstí do zahraničí, konkrétně do Ruska, které tehdy prožívalo hokejové znovuzrození. *"Hokejově jsem se působení v Ruska nebál, spíš jsem se svým způsobem bál o rodinu. Nevěděl jsem, jak to tam chodí, co obnáší běžný život, jestli si budeme moci někam bez obav vyrazit. Naštěstí to bylo zbytečné. První dva měsíce jsme zůstali v hotelu, protože Lada hodně cestuje a my vystřídali soustředění snad ve třech zemích. Pak jsme s bývalým českobudějovickým obráncem Lacem Čiernym dostali byty, které byly zařízené tak, jak je známe. Vůbec nic nám tam nechybělo. A také běžný život v Togliatti mi připadal normální. Adaptovali jsme se zkrátka dobře,"* vzpomíná Bělohlav. *"Podmínky pro hokejisty jsou vynikající. Lékařská péče, posilovna, kabina mužstva, bydlení - všechno má*

skvělou úroveň. Nic podobného jsem vůbec nečekal, Je vidět, že tam pro hráče dělají maximum. Na druhou stranu od nich ale také hodně vyžadují," řekl pro hokej.cz o kvalitě zázemí. Jeho angažmá v Ladě Togliatti ale bylo po herní stránce nakonec velkým zklamáním, jelikož se hned ve druhém kole soběslavský odchovanec zranil a musel tak dlouhé dva měsíce svoji zlomenou ruku nechat léčit. *"Je to zajímavé, ale nikdy se mi nic podobného nestalo. Ale jakmile poprvé v životě odejdu do ciziny, hned se vážně zraním. Jinak ovšem považuju působení v Togliatti za dobrou zkušenost. Dokud člověk nevyrazí ven, spoustu věcí nepochopí. Dneska nelituju,"* řekl v rozhovoru pro Václava Jáchima o svém zranění. *"Pochopitelně se s tím zraněním člověk vyrovnává těžko. Přišel jsem s tím, že budu něco platný, a místo toho jsem seděl na tribuně,"* dodal smutným tónem. Jenže právě kvůli zranění mu trval návrat do formy déle, než nároční ruští funkcionáři očekávali, a tak se po Vánocích vrátil do pražské Sparty. *"Na Togliatti vzpomínám rád i nerad. Zranění zapříčinilo, že jsem se nedostal do správného rytmu, odehrál jsem asi jen deset zápasů. Byli jsme tam čtyři cizinci, tak jsme se museli točit. Občas jsem seděl pouze na tribuně,"* řekl v off-line rozhovoru pro web Kladna. *"Vrátil jsem z Ruska domů kvůli rodině, nebylo to tam pro ni jednoduché. Ale dalo mi to tam neuvěřitelnou psychickou sílu, protože jsem tam zažil něco, co už nikdy nezažiju. Vrátil jsem se ve*

hrát baráž, kde nakonec Jihočeši neuspěli a spadli do 1. ligy. V sezóně 2004/2005 probíhala v NHL výluka, takže se do Mountfieldu, i přesto, že hrál jen druhou nejvyšší soutěž, uchýlila řada hvězd (Prospal, Dvořák, Martínek, Ference, Turek), zůstal i Bělohav, jenž tak byl součástí úspěšné sezóny a pomohl svému týmu k urychlenému návratu mezi elitu. Ročník 2005/2006 se ale hokejovému matadorovi nepovedl, ve 40 zápasech se mu totiž nepodařilo vstřelit ani jednu branku, což bylo důsledkem toho, že se dvakrát v průběhu sezóny vážně zranil. „To, že jsem nedal gól, je pro mne docela nepříjemné, zvláště když mě s tím každý otravuje,“ říká napůl vážně, napůl ironicky. „Musím ale zopakovat, že jsem se loni docela bavil hokejem. Góly samozřejmě k této hře patří, ale jako starší hráč to již beru s nadhledem. Byl jsem zvyklý góly dávat, občas taky na mě fanoušci kvůli tomu křičí, ale já se snažil vracet to mančafu trochu jinak. Chtěl jsem alespoň přispět k dobrým výsledkům týmu, že góly nebudeme dostávat a vzal jsem si na starost obrannou činnost,“ dodal pro Ladislava Lhotu.

Po této smolné sezóně s ním Budějovice přestaly počítat., Než si našel nové angažmá, působil v marketingu klubu. „Chodíval jsem domu utahanější než z tréninku, sedět v kanceláři není zrovna moc pro člověka zvyklého na vrcholový sport. Ale prokládal jsem to tréninky, takže jsem se věčně pohyboval mezi kanceláří a ledem. Rozhodně to není žádná předzvěst, že by se ze mě měl stát

vynikající fyzické kondici. Kdybych tam šel svobodný nebo mladší, tak bych to v pohodě všechno zvládal. Je to blázinec, ale dá se všechno vydržet,“ dodal. Za Spartu pak včetně play-off stihl odehrát rovných třicet utkání, v nichž nasbíral deset bodů a pomohl holešovickému klubu k bronzové medaili v extraligovém play-off. Bělohav po tomto ročníku ovšem Pražany z vlastní vůle opustil, i když jeho odchod byl poměrně kontroverzní. „Měl jsem od Sparty nabídku, ale chtěl jsem odejít a zahrát si o vyšší mety. České Budějovice se však se Spartou mezi sebou nedohodly na hráčské výměně ani finanční náhradě. Vyřešil jsem to způsobem na české poměry nepříliš užívaným a pro mnohé těžko přijatelným. Jednostranně jsem smlouvu vypověděl. Jinak to nešlo.“ Jenže jeho návrat do Českých Budějovic byl jedním velkým zklamáním. Místo toho, aby se Motor ucházel o místenku do play-off, musel

úředník. Pracoval jsem v obchodním oddělení, kde se dařilo mého jména využívat ke shánění peněz. Bylo to sice víceméně z donucení, ale klub pro mě také hodně udělal, tak proč jim nepomocť."

Nového zaměstnavatele sehnal Bělohlav až na konci listopadu, když o něj projevíli zájem kladenští Buldoci. „Myslel jsem si, že odchod z Motoru už nikdy nezažiji, ale bohužel se to zopakovalo. Je to nepříjemný pocit, co si budeme nalhávat - nic moc," komentoval svůj třetí odchod z klubu, ve kterém začínal s profesionálním hokejem. Na Kladně chytil druhý dech a zařadil se mezi týmové opory. Za Rabat nakonec stihl odehrát do konce ročníku celkem osmadvacet zápasů, v nichž nasbíral slušnou porci bodů, konkrétně sedmnáct, za jedenáct branek a šest asistencí. Střeleckou formu si udržel i do příštích ročníků. Ve své druhé sezóně (2007/2008) za Kladno vsítil branek patnáct, v té následující pak devatenáct a v ročníku 2009/2010 čtrnáct. V minulé sezóně už tak potentní nebyl, i tak je ale sedmnáct získaných bodů tohoto útočníka, který hraje po fyzické stránce velmi náročný hokej, poměrně solidní výsledek. Radek Bělohlav tak už v prosinci 2008 vstoupil díky 250 vstřeleným brankám do Klubu hokejových střelců deníku Sport. „Pochopitelně mě všechny ty góly splývají. Ty moje si nemůžu moc pamatovat, protože jsou všechny umlácené a ušmudlané. Žádní krasavci to nikdy nebyli."

Co se týče klubových výsledků Kladna, byla to jedna velká bída. V loňské sezóně

dokonce mohli kladenští hokejisté dokonce podstoupit lité boje v baráži, ale díky odpočtu bodů nakonec tuto neoblíbenou soutěž musela hrát Mladá Boleslav. „Bohužel zdravotně a vůbec herně jsme se sešli až během play-out. Nebudeme si ale nic nalhávat, hrát jsme měli dříve a ne až v play-out. Je to sice hezké, že jsme se zachránili, ale já osobně jsem chtěl dohnat i to odpočtové manko, abychom tím ukončili veškeré spekulace, a to se nám bohužel nepovedlo. To mě mrzí," komentoval ročník 2010/2011 pro hokej.cz. „Rozhodně se sezóna nedá hodnotit jako úspěšná. Měli jsme před ní nějaké ambice, a i když nebyly nijak velké, tak rozhodně ne takové, kterých jsme dosáhli. Kolik bodů jsme v základní části dosáhli - hrůza," dodal.

Radek Bělohlav se po tomto ročníku ještě rozhodl dál pokračovat v kariéře, netušil však, že si místo v základní sestavě Středočechů pro start právě probíhajícího ročníku nevybojuje, a že bude poslán svým zaměstnavatelem do prvoligového Písku, jenž pro něj nebyl žádným neznámým, jelikož tam byl na vojně a navíc tam chodil i do školy. Extraligu tak opustil jako hráč s třetím nejvyšším počtem startů (974), jako hráč s 11. největším počtem získaných bodů (558), jako devátý nejlepší kanonýr naší nejvyšší soutěže (255) a také jako třináctý nejčastější asistent extraligové historie (303). Opravdu famózní statistiky tohoto 41letého borce.

kariéry mezi muži. „Hokejem se pořád bavím a cítím, že ještě můžu být týmu prospěšný,“ řekl pro idnes.cz. „První ligu ale neberu jako degradaci nebo ponížení. Hostování může potkat i další kladenské hráče. Letos je tam široký kádr a ti, co se nevejdou do extraligové sestavy, vypomůžou Písku. Budu za něj taky bojovat,“ řekl pro sport.cz. V Písku zatím zůstává za očekáváním. Krom prvních dvou utkání, které se mu poměrně povedly, hraje na své poměry podprůměrně a zařadil se tak do šedého průměru píseckého mužstva. Ale přínos Bělohlava pro tým nestojí na vysoké produktivitě, ale na předávání zkušeností mladíkům z Kladna, Sparty a Českých Budějovic. „Pozoruji na sobě, že jsem pomalejší, mám i horší koordinaci pohybu. Štve mě, když s někým prohraju souboj,“ myslí si o svých hokejových kvalitách. „Tahle sezona je možná mojí poslední,“ uzavírá úspěšný hokejista tento článek.

Na jednu stranu může být Mistr světa z Vídně zklamán, že hraje jen druhou nejvyšší soutěž, ale v jeho věku je vůbec obdivuhodné, že stále dokáže hrát na tak vysoké úrovni. „Pro mě je opravdu úspěch, že jsem vydržel zdravý a udržel se v takové kondici, že můžu hrát hokej ještě dneska.“ Pro letošní sezónu měl navíc být i nejstarším hráčem extraligy. „Tu štafetu nejstaršího hráče jsem přebral po Jirkovi Dopitovi. Když jsme se loni potkali při zápasech Kladna a Brna, říkal mi, že v extralize asi skončí. Tak to spadlo na mě, ale co nadělám,“ řekl pro Josefa Pešouta. „Už hraju se syny svých bývalých spoluhráčů. A takových případů je čím dál víc. Ale deprese z toho nemám, spíš naopak. Změnily se tréninkové metody i přístup hráčů k hokeji. Moje generace je taková zodpovědnější,“ zhodnotil změny v hokeji za 23 let své hokejové

TEAM INFO

STADIONY

HC Slovan Ústečtí Lvi

Zlatopramen Arena, kde Lvi slavili čtyři prvoligové tituly, prošel v poslední době několika rekonstrukcemi. Nakonec se kapacita stadionu zastavila na 6500 místech, z nichž více jak 4500 je určeno pouze na sezení. Arena Slovanu dokonce v jednom utkání hostila i reprezentační tým.

Piráti Chomutov (obr. nahoře)

Krušnohorci pro novou sezónu změnili své působiště. Starý zimní stadion byl zdemolován, Severočeši se tak uchýlili do moderní arény, jež pojme až 5000 fanoušků, a s jednou z nejlepších kostek ve střední Evropě. Zázemí stadionu pak obsahuje dvě tělocvičny, špičkově vybavenou sauna s vířivkou a kádí s ledovou vodou, moderní posilovnu a v Evropě ojedinělý Skatemill (hokejový trenážér simulující bruslení, který je používán týmy ze severoamerické NHL).

HC Dukla Jihlava (obr. uprostřed)

Horácký zimní stadion je spjat s Duklou po celou dobu její existence, jeho stavba tedy byla dokončena v roce 1956. Na zimák, na němž hokejisté Jihlavy slavili dvanáctkrát extraligový titul, se vejde až 7500 návštěvníků prvoligových utkání. V poslední době probíhá na HZS několik menších rekonstrukcí, ale například záchodky na opravu stále čekají.

HC Olomouc

Zimní stadion byl postaven již v roce 1948, což musí být na současném stavu znát, zvláště pak, když poslední velká rekonstrukce proběhla už před jednatřiceti lety. V posledních letech proběhlo jen několik drobných oprav, které byly kvůli havarijnímu stavu stánku Mory nutné. Na oficiálních stránkách Kohoutů je informace, že generální rekonstrukce je v plánu, zatím ale byly vybudovány „jen“ nové kabiny pro hráče.

HC Rebel Havlíčkův Brod

Kotlina je rozsáhlým sportovním areálem, v jehož útrobách se nalézá bazén, sauna, fitness centrum, solárium, kosmetické salóny, restaurace, ubytování, ale krom restaurací také ledová plocha, kde se vedle hokeje pěstuje i jiný sport, krasobruslení. Kotlina je jednou z nejhezčích arén v 1. lize.

HC VCES Hradec Králové (obr. dole)

Zimní stadion v Hradci Králové byl sice postaven už v roce 1957, ale zastřešen byl až o dvanáct let později. Podobu, jakou má stadion týmu pod patronací Petra Dědka nyní, získal teprve nedávno, a to v roce 2007, kdy proběhla rozsáhlá rekonstrukce. Jeden z nejhezčích stadionů druhé nejvyšší soutěže dokonce, až na drobné výhrady, vyhovoval i parametrům nejlepší evropské soutěže zvané KHL.

HC Berounští Medvědi

Stadion zbudovaný v roce 1950, na něhož bezprostředně navazuje hotel Na Ostrově a také plavecký areál, do svých útrob pojme jen 2300 diváků, což je ovšem k průměrné návštěvnosti prvoligových Medvědů dostatečné. U některých klubů by toto číslo ovšem zdaleka nestačilo.

SK Horácká Slavia Třebíč (obr. nahoře)
Třebíčský zimní stadion, na jehož ledové ploše se proháněl například legendární Vladimír Bouzek, československý reprezentant Oldřich Válek a z novodobých reprezentantů třeba Mistr světa z loňského šampionátu Ondřej Němec a duo olympijských účastníků Patrik Eliáš-Martin Erat, už na svém místě stojí pěknou řádku let, konkrétně již 52. První zastřešení proběhlo v roce 1977, jenže střecha se po pár dnech zřítila a v troskách zimního stadionu zahynul 16letý hokejista Štěpán Maruš a 57letý bruslák Miroslav Böhm. V roce 1980 byl stadion znovu uveden do provozu. Kapacita nyní činí rovných 5000 míst (z toho 840 je určeno k sezení).

HC Benátky nad Jizerou (obr. dole)
Jeden z nejnovějších stadionů v rámci 1. ligy byl vybudován teprve před třinácti lety. Tvůrci této arény jako by věděli, že hokej v tomto středočeském městě moc táhnout nebude, takže kapacita se uchýlila na čísle 2500 míst. Stadion nabízí komfort vzhledem ke svému relativnímu mládí především pro hráče.

SK Kadaň
Stánek farmářského celku Chomutova se nalézá v samotném centru města, poblíž nádraží a hned vedle Kauflandu. Stadion se dvěma tribunami pojme rovných 3000 diváků.

HC Stadion Litoměřice
Kalich Arena o svůj primát přišla, jelikož po vybudování nového stadionu v Chomutově už není nejnovějším hokejovým stánkem v rámci 1. ligy. Ale i tak litoměřická aréna stále září novotou, nabízí komfort jak pro fanoušky, tak zejména pro hokejisty severočeského celku. Jediným negativem areálu, v němž se nachází i víceúčelová hala, je nízká kapacita, jelikož fanouškům z Litoměřic, kde propukla hokejová horečka, v případě derby či play-off prostě 1750 míst nestačí.

IHC Komterm Písek (obr. uprostřed)
Stadion, jehož výstavba trvala dlouhých osm let (kvůli tomu, že se v té době z rozhodnutí KSČ nemohla vytvořit umělá plocha), je o jednu generaci starší než samotný hokejový klub, jelikož IHC Písek, jak ho známe dnes, vznikl teprve v roce 1990, kdežto Komterm arena, kam se vměstná 4500 návštěvníků, byla zbudována již o pětadvacet let dříve.

HC Most
Kapacita zimáku, který vlastní město Most, činí 2646 návštěvníků (z toho 1646 míst je k sezení). Tento stadion byl postaven teprve v roce 1998, což je na zázemí vidět. Po vybudování tohoto hokejového stánku se začala psát zlatá historie mosteckého hokeje.

HC Salith Šumperk
Šumperský zimní stadion, jehož oficiální kapacita je 3500 diváků, byl slavnostně otevřen 19. září 1969 jako jeden z nejstarších krytých zimních stadionů u nás. Arena je spojena s moderním hotelem, jehož služby například několikrát při soustředění extraligového klubu využily Pardubice.

Bavič kabiny Olomouce poskytl návštěvníkům oficiálního webu hc-olomouc off-line rozhovor. I náš magazín toho využil a zeptal se na několik věcí ohledně jeho osoby.

Autor: HSfan

foto: Martin Pavlík, Ivo Dostál

ALEXANDR LHOTSKÝ

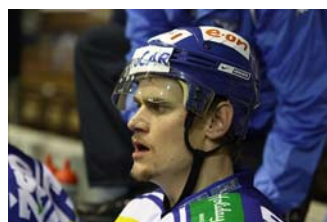
Alexandr Lhotský je oblíben všude, kde působil. Dodnes je miláčkem brněnského publika, takřka ihned si na svou stranu naklonil i příznivce olomoucké Mory. Oblíben je i mezi svými spoluhráči, je totiž jedním z největších bavičů v kabině Olomouce. „Za největšího vtipálka se nepovažuji, každý dělá nějakou srandu, protože bez toho by to nešlo,“ říká sám Lhotský.

Velmi populární je i v Karviné, v níž slavil v ročníku 1995/1996 postup do 1. ligy. „Na tuto sezónu vzpomínám moc rád. Byl to takový můj první hokejový úspěch, když se postoupilo.“ Za Slezany si zahrál i ve druhé nejvyšší soutěži, ale jen jeden ročník, poté se totiž vydal do Prostějova. V sezóně 1998/1999 napoprvé, a také naposled, nakoukl i do zahraniční soutěže, když oblékal dres polského TTS Tychy, kde nastřádal ve 42 kláních úctyhodných 25 bodů (9+16). Nikdy potom už nenasbíral tolik bodů ani branek. Po roční anabázi u našich východních sousedů se však vrátil zpět na Moravu, když oblékal barvy druholigového Uničova a do několika zápasů naskočil i za Jestřáby ve druhé nejvyšší soutěži. „Zahraniční angažmá už mě pak nelákalo, je to moc daleko od domova,“ sdělil v off-linu.

Dalším klubem, jehož barvy dnes již 36letý zadák hájil, se staly Rosice, kde konečně stabilně začal hrát 1. ligu. Jeho výkony přesvědčily i vedení Komety, aby mu nabídlo kontrakt. V největším městě Moravy pak působil dlouhých šest let a stal se z něj jeden z nejlepších beků 1. ligy. „Vzpomínky na Brno jsou samozřejmě krásné. Byl jsem tam spokojený. Na brněnské publikum se také nedá zapomenout.“ Nejraději pak asi vzpomíná na ročník 2004/2005, kdy v NHL probíhala

Alexandr Lhotský zažil svá nejlepší hokejová léta v brněnské Kometě.

Hráčské info

20.8.1975

178cm, 85kg

hůl levá

obránce

12Z, OG, 6A, +3 +/-, 10TM

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1994-95	HC Haná VTJ Kroměříž (2.liga)	28	1	1	2	42
1995-96	SK Karviná (2.liga)	29	5	-	-	-
	SK Karviná (baráž o 1.l)	9	1	-	-	-
1996-97	SK Karviná (1.liga)	27	2	3	5	-
	HC Znojemští Orli (2.liga)	11	1	-	1	-
1997-98	IHC Prostějov (1.liga)	35	3	0	3	-
	HC Bohemex Trade "B" (1.liga)	3	0	0	0	2
1998-99	TTS Tychy (Polsko)	42	9	16	25	-
1999-00	HC Uničov (2.liga)	21	2	6	8	33
	HC Prostějov (1.liga)	16	1	4	5	14
2000-01	HC Senators Rosice (1.liga)	36	2	13	15	86
	HC Senators Rosice (1.liga, p-o)	7	0	0	0	39
2001-02	HC Senators (1.liga)	36	2	5	7	95
2002-03	HC Senators Žďár (1.liga)	20	0	5	5	36
2003-04	HC Kometa Brno (1.liga)	35	1	8	9	105
	HC Kometa Brno (baráž o 1.l)	7	2	3	5	12
2004-05	HC Kometa Brno (1.liga)	46	4	7	11	54
	HC Kometa Brno (1.liga, p-o)	3	0	0	0	6
2005-06	HC Kometa Brno (1.liga)	35	4	7	11	50
	HC Kometa Brno (1.liga, p-o)	5	1	0	1	24
2006-07	HC Kometa Brno (1.liga)	48	7	16	23	114
	HC Kometa Brno (1.liga, p-o)	4	1	0	1	0
2007-08	HC Kometa Brno (1.liga)	31	2	6	8	32
	HC Kometa Brno (1.liga, p-o)	12	0	2	2	14
2008-09	HC Kometa Brno (1.liga)	45	2	8	10	50
	HC Kometa Brno (1.liga, p-o)	17	3	1	4	12
2009-10	HC Kometa Brno (E)	2	1	1	2	2
	HC Olomouc (1.liga)	36	2	11	13	24
	HC Olomouc (1.liga, p-o)	10	0	3	3	12
2010-11	HC Olomouc (1.liga)	32	2	4	6	38
	HC Olomouc (1.liga, p-o)	2	0	0	0	6

Alexandr Lhotský zažil před dvěma lety svoji premiéru v extralize, když se na dva zápasy vrátil do svého dřívějšího klubu.

Promarněné životní šance ovšem moc nelituje. „*Extraligu jsem si zahrál sice pozdě, ale přece. Škoda, že nějaká nabídka nepřišla dříve.*“

Ročník 2010/2011

Na sezónu 2010/2011 moravský patriot moc rád vzpomínat nebude. Olomouc se trápila už v základní části, největší krize pak přišla ve čtvrtfinále play-off, kdy Moru v šesti zápasech vyřadil nevyzpytatelný Havlíčkův Brod. I sám Lhotský už zažil individuálně povedenější sezóny. „*Moc jsem toho neodehrál, způsobila to zranění, takže jsem bodů moc nenasbíral, i když je pravda, že obecně těch bodů zas tolik nesbíráám.*“

Vlna kritiky na výkony Olomouce se snesla na hlavu hlavního kouče Petra Fialy. Většina fanoušků si myslela, že za neúspěchy Hanáků stojí právě

výluka, čehož využily České Budějovice, které do svých řad zlákaly jihočeské patrioty Prospala, Dvořáka, Turka, Martínka a k nim do zadních řad naskočil vítěz Stanley cupu 2011 Andrew Ference. „*Byla to dobrá zkušenost zahrát si proti kvalitním hráčům. Zápasy v dresu Komety proti nim byly výborné,*“ vzpomíná zejména na první vzájemný souboj, kdy Kometa udržela čisté konto a Cháberovi v brance Mountfieldu nadělila dvě branky, na tu Moskalovu tehdy asistoval právě Lhotský.

Poté, co Kometa koupila extraligovou licenci od Znojma, se stal Lhotský hráčem Olomouce. I přesto se nakonec svého premiérového startu mezi českou elitou dočkal, když ve dvou zápasech vypomáhal marodkou zmítané defenzivě modrobílých. „*Abych řekl pravdu, už jsem to nečekal,*“ řekl o této zkušenosti.

V Rondu si mohl zahrát i později, ale nabídku odmítl. „*Za Kometu jsem odmítl hrát z rodinných důvodů, chtěl jsem být doma, od svých 20 let jsem byl pořád pryč. V Kometě se mi líbilo hodně, ale už se nevrátím,*“ říká zkušený zadák.

„*Moc jsem toho neodehrál, způsobila to zranění, takže jsem bodů moc nenasbíral, i když je pravda, že obecně těch bodů tolik nesbíráám,*“ říká o loňské sezóně z individuálního pohledu.

trenér. „Každý trenér umí zařvat, trenér Fiala nás v kabině také seřve, když to na ledě stojí za h... Každý hráč musí respektovat svého trenéra, jinak by mužstvo nefungovalo.“

O sobě

Lhoták, jak se Sašovi přezdívá, patří spíše k těm defenzivnějším zadákům. „Každý bek někdy zaútočí, ale hlavně jsme na ledě od toho, abychom bránili. Měli bychom být asi všichni defenzivní, v první řadě odbránit a teprve potom se vydat podpořit útok,“ říká. Dále zmínil, že na jeho výkonech závisí i to, kteří útočníci před ním hrají. „Je to hodně důležité. S někým si člověk rozumí lépe, s někým hůře.“

Trenérům ovšem do sestavy nemluví. „Jak trenér sestavu poskládá, závisí vždy na jeho vlastním rozhodnutí. Možnost ovlivnit sestavu opravdu nemám.“

Sezóna 2011/2012

Všichni v Olomouci si přejí, aby se loňský ročník už neopakoval. „Doufám, že letošní sezóna bude lepší než loňská, určitě chceme hrát o lepší umístění než jen o 6. až 10. místo,“ říká o cílech v tomto ročníku příznivec metalu. Důležitý bude i příchod Jiřího Dopity. „Je to mladý kluk, určitě bude přínosem, má toho hodně před sebou,“ sdělil vyhlášený vtipálek v off-linu s návštěvníky webu hc-olomouc.cz. Padla i otázka ohledně letní přípravy. „Letní příprava je nutné zlo, ale musí to být. Probíhala klasickým způsobem, běhání, skákání, posilování, jízda na kole, tenis... Prostě velká dřina.“ Konkrétní osobní cíle si fanoušek Detroitu Red Wings nedává. „Z osobního hlediska bych chtěl hrát co nejlepší hokej, abych pomohl mančafu k co nejlepším výsledkům. Z týmového bychom se dostali co nejdál.“

Další plány

Plány do budoucna, až skončí s aktivním hokejem, zatím Lhotský nespřádá, rád by ještě odehrál několik let. „Smlouvu mám ještě na rok, všechno se bude odvíjet od toho, jak budu hrát, jestli si mě tu budou chtít nechat i na další sezóny. Hrát bych chtěl co nejdéle, pokud to zdraví dovolí.“

Přece jen ale jednou s profesionálním sportem bude muset skončit, možná se vrátí ke svému dřívějšímu povolání (instalatér toalet). „Opravdu netuším, co po skončení kariéry budu dělat. Možná do důchodu ještě pár záchodů namontuji. Šikovné ručičky jsou zapotřebí,“ uzavírá dnešní článek fanoušek Bolka Polívky.

Dotazník

Jaký je váš nejoblíbenější a nejneoblíbenější soupeř v 1. lize?

Každý soupeř, kterého porazíme, tak je oblíbený. Když prohrajeme, tak je neoblíbený.

Jak probíhá váš zápasový den?

Ráno máme rozbruslení, potom jdeme na oběd na něco lehkého, když hrajeme doma, tak si jdu lehnout. Když jedeme ven, tak ležím v autobuse a spím.

Kdybyste se mohl na jeden den s někým vyměnit, kdo by to byl a proč?

S Abramovičem a projel bych se na jachtě.

Na které trenéry vzpomínáte rád?

Lubomír Oslizlo.

Jaké je vaše největší hokejové zklamání?

Mrzí mě každá prohra a každé neúspěšné ukončení sezóny.

Co vás dokáže na ledě naštvat?

Simulace hráčů, kteří předstírají fauly.

Co jste dělal letos o dovolené, vyrazil jste někam?

Pracoval jsem na baráku, na dovolenou jsem letos nikam nevyrazil.

Sledujete politiku, co na současné dění říkáte?

Politiku moc nesleduji, protože si myslím, že je jedno, kdo tam je. Je to pořád stejné.

Máte nějakého oblíbeného herce či herečku? A film?

Bolek Polívka. Dobří holubi se vracejí.

Jakou posloucháte muziku?

Metal

Co říkáte na účast Znojma v EBELU?

Je to jejich rozhodnutí, uvidí se, jestli to bude krok dopředu nebo dozadu. Nevím, jestli někdo další bude chtít zkusit podobný krok.

Myslíte si, že je současná baráž o ELH spravedlivá?

Myslím si, že baráž je nespravedlivá. Líbil by se mi systém 2 plus 2.

Který sport byste si rád zkusil?

Projet se jako spolujezdec v rallye.

Kdo je|byl váš hokejový vzor?

Jere Juhani Karalahti

celý off-line naleznete na stránkách hc-olomouc.cz

Milníky 14.9.-14.10.

Sestava měsíce

V září-říjnu se dařilo zejména Dominikům, jak Furchovi (Beroun), tak jihlavskému Halmošimu. Přednost nakonec dostal **Dominik Halmoši**, kterému se nepovedlo snad jen derby s Třebíčí. Dvakrát udržel čisté konto.

Jan Klobouček byl v minulých sezónách na diskusním fóru Ústí nad Labem kritizován, ale v letošní sezóně se mu zatím nadmíru daří. Úctyhodná je zejména bilance +/-, v níž se mu tkví 16 plusových bodů!

Jaroslav Koma je v Rebelu jasně nejlepším bekem. Inu, on moc velkou konkurenci nemá, snad jen v Janu Pavlíkovi a Aleši Jelínkovi. Je s podivem, že Koma nehraje extraligu.

Tomáš Nouza, písecký patriot, dostal přednost před Jakubem Lvem a Davidem Ludvíkem z jediného důvodu. On je narozdíl od předešle jmenovaných pro chod svého klubu naprosto nepostradatelný.

Vojtěch Němec je Pan hokejista. I když hrál se zraněním, zářil. Vysloužil si dokonce pochvalu od legendy československého hokeje Jaroslava Holíka.

Hráč měsíce

Vít Budínský

Vít Budínský nakonec soubor o hráče měsíce jen těsně vyhrál před druhým Vojtěchem Němcem, hokejistou havlíčkobrodského Rebelu. Hlavním důvodem upřednostnění hradeckého kanonýra je to, že narozdíl od Rebelu se Východočechům daří. Mladý snajpr se podílel k úspěšnému tažení v první čtvrtině soutěže osmi brankami a sedmi asistencemi. Zejména úvod ročníku měl famózní, v pátém kole dokonce hatrickem sestřelil Havlíčkův Brod. Minusem ale je, že v posledních sedmi zápasech nedal ani jednu branku a připisoval si body „jen“ za asistence.

Zápas měsíce

Jihlava vs. Třebíč

O tomto zápase 5. kola 1. ligy bylo napsáno v tomto čísle magazínu už dost. Nyní bych se chtěl věnovat čistě dění na ledě. Na Horácký zimní stadion, do jehož útrob si našly cestu více jak tři tisíce hokejových příznivců, sice přijela poslední Třebíč, ale říká se, že derby nemá favorita. V první třetině byla jasně aktivnější Dukla, do konce periody nakonec vsítla tři branky, Třebíč jednu. Do kabin se tak šlo za stavu 3:1. Pak ale Třebíč začala bojovat, ve třetí třetině byli ovšem Horáci moc často vylučováni a vyrovnat skóre se jim již nepovedlo. Jihlava tak v ostře sledovaném derby vyhrála 6:5.

Překvapení měsíce

David Ludvík

Nebýt svého zranění, jistě by byl jedním z kandidátů na hráče měsíce. Rozhodně není překvapivé, že bývalý znojemský a brněnský forvard patří k nadprůměrným hráčům Ústí. Zarážející, v pozitivním slova smyslu, je ale to, jak moc je letos David Ludvík produktivní. Vždyť v 8 zápasech dokázal získat 13 bodů. A to je přitom 30letý útočník ukázkovým defenzivním forvardem. Jak už jsem zmínil, Davida Ludvíka vyřadilo ze hry zranění, konkrétně podvrtnutý kotník, což není žádné vážnější zranění a brzy by měl znovu nastoupit do ostrého zápasu.

Zklamání měsíce

Piráti Chomutov

Kandidátů je více, krom Chomutova ještě například Třebíč, Písek či Most. Ale to, jak špatně hrají Krušnohorci, všechny negativita ostatních celků či hráčů naprosto přebíjí. Někteří chomutovští hráči vydělávají dokonce šestkrát více než hráči Třebíče či Litoměřic. Ale výkony tak jednoznačné nejsou. Ano, hráči se potřebují sehrát, ale prohry s Havlíčkovým Brodem, Šumperkem, Olomoucí a Jihlavou svědčí o tom, že cesta do extraligy bude ještě hodně dlouhá, složitá a náročná. Slabinou je zejména brankářský post.

Největší letní posila havlíčkobrodských Rebelů patřila před necelými čtyřmi roky mezi absolutní prvoligovou elitu. Ovšem v posledních dvou letech, kdy už Kostourek působil v Táboře, odehrál jen 48 prvoligových utkání. Nyní by měl nastupovat za tým z Vysočiny po celý ročník a má tak velkou šanci vrátit se mezi nejlepší hráče 1. ligy v kanadském bodování.

Autor: HSfan, Libor Kult
foto: Michal Eger

MILAN KOSTOUREK

28letý útočník začínal svoji bohatou kariéru v Českých Budějovicích, kde prošel všemi mládežnickými kategoriemi. Vzhledem k tomu, že již v juniorce patřil k nejlepším mužům v dresu Motoru, svoji premiéru mezi extraligovou elitou si odbyl již ve svých 18 letech. I přesto, že patřil k velkým talentům, se nakonec do extraligy nikdy nedokázal natrvalo prosadit.

Výrazné jméno si tedy udělal působením ve druhé nejvyšší soutěži, zejména díky skvělé formě v Chomutově. Hned ve svém premiérovém ročníku mezi seniory dokázal v 35 kláních nasbírat úctyhodných 34 bodů, a to mu bylo teprve dvacet let. Po této sezóně ovšem udělal chybu, když se upsal Mladé Boleslavi, kde nedostával téměř žádný prostor a dokonce byl přeřazen do druholigových Benátek nad Jizerou. *"Už v době, kdy jsem hrál za Chomutov, mě kontaktoval pan Kaňkovský a lákal mě do Mladé Boleslavi. Když Budějovice sestoupily z extraligy, tak mě Mladá Boleslav koupila a já jsem podepsal novou smlouvu tam,"* říká o svém příchodu do středočeského celku. Příčiny svého neúspěchu zhodnotil v rozhovoru s Davidem Dindou. *"Já jsem na ledě trávil málo času, nedostal jsem téměř žádný prostor něco ukázat. Paradoxem je, že sám pan Kaňkovský, který mě přemlouval, ať jdu do*

Milan Kostourek toho v Táboře moc neodehrál, i přesto měl lví podíl na loňské záchraně 1. ligy v městě husitů, i když jak víte, nebylo to moc platné.

Hráčské info

9.1.1983

175cm, 71kg

hůl levá

útočník

12, 7G, 5A, -6 +/-, 10TM

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1999-00	HC České Budějovice - dor. (E)	44	28	20	48	18
	HC České Budějovice - dor. (E,p-o)	6	2	3	5	4
2000-01	HC České Budějovice (E)	1	0	0	0	0
	HC České Budějovice - jun. (E)	43	25	18	43	82
2001-02	HC České Budějovice - jun. (E,p-o)	6	3	3	6	0
	KLH Vajgar Jindřichův Hradec (2.liga)	2	3	1	4	2
	KLH Vajgar Jindřichův Hradec (2.liga,p-o)	1	0	1	1	0
	HC České Budějovice - jun. (E)	47	25	20	45	62
2002-03	HC České Budějovice - jun. (E,p-o)	7	5	4	9	2
	KLH Chomutov (TsC 2003)	4	0	2	2	4
2003-04	HC České Budějovice - jun. (E)	2	0	0	0	2
	HC České Budějovice (E)	12	1	3	4	18
	HC České Budějovice (baráž o E)	4	0	0	0	2
2004-05	KLH Chomutov (1.liga)	35	14	20	34	32
	BK Mladá Boleslav (1.liga)	36	6	8	14	14
	HC Benátky nad Jizerou (2.liga)	10	10	5	15	22
	HC Benátky nad Jizerou (2.liga,p-o)	4	1	0	1	2
2005-06	KLH Chomutov (1.liga)	51	18	17	35	66
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	4	1	0	1	2
2006-07	KLH Chomutov (1.liga)	52	18	38	56	50
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	10	1	2	3	18
2007-08	KLH Chomutov (TsC 2007)	5	3	2	5	4
	KLH Chomutov (1.liga)	44	26	27	53	81
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	12	4	7	11	4
	HC Kometa Brno (TsC 2008)	4	0	3	3	4
2008-09	HC Kometa Brno (TsC 2008,p-o)	2	1	1	2	2
	HC Kometa Brno (1.liga)	45	21	16	37	62
	HC Kometa Brno (1.liga,p-o)	12	2	2	4	8
	HC Mountfield České Budějovice (E)	1	0	0	0	0
2009-10	HC Tábor (1.liga)	20	9	8	17	14
	HC Tábor (1.liga,p-o)	5	3	2	5	2
2010-11	HC Tábor (1.liga)	28	7	15	22	45
	Hockey Milano Rossoblu (ITA2)	8	2	4	6	8

Angažmá v Kometě se Kostourkovi moc nepovedlo, nedokázal tým sportovní cestou protlačit do extraligy.

by mě, kdo to vymyslel. Mám čisté svědomí, nikdy jsem nic nevzal a ani nechápu, proč bych to měl dělat - nejsem zloděj!"

Nebylo tedy divu, že po roční anabázi ve středočeské Mladé Boleslavi se vrátil do Chomutova, kde restartoval svoji kariéru. Lepší krok, než působení v tehdejší KHL, nemohl Kostourka potkat. Rázem se propracoval mezi prvoligovou elitu, zářil zejména po boku Petra Polodny s kterým se potkává i dnes v dresu Rebelu. Talentovanému forvardovi se tři sezóny, které nakonec po příchodu z Mladé Boleslavi na severu Čech strávil, velmi vydařily. Dvakrát v řadě dokonce zvítězil v kanadském bodování celé 1. ligy!

I přesto, že patřil k nejuděrnějším a nejpilnějším sběratelům bodů v celé 1. lize, se několikrát nevešel do sestavy Chomutova pro play-off. I dříve, vzhledem k tomu, že Kostourek se v té době takřka nevracel pomáhat svým zadákům, ho občas v sestavě opomínali. „Hodně mě mrzelo, že jsem tolik nehrál a přiznám se, že nevím, co za tím mohlo být,“ řekl pro hokej.cz. „Možná to, že jsem nepodepsal novou smlouvu, protože od té nabídky a odchodu pana Kýhose to všechno bylo takové prazvláštní. Snažil jsem se tomu dávat všechno, ale tolik prostoru jsem nedostával,“ dodává o důvodech nedostatku času na ledě v posledním play-off za Chomutov.

Boleslavi mi nakonec nevěřil a nenechal mě pořádně hrát. Na druhou stranu je pravda, že v úvodu sezóny se mi moc nedařilo.“

Nakonec jeho herní krize dospěla až tam, že ho vedení Mladé Boleslavi poslalo do druholigových Benátek. „Byl jsem trochu naštvaný, ale nezabalil jsem to a poctivě jsem v Benátkách makal. Myslím, že i ta moje bilance o něčem vypovídá. Vlastně v 10 zápasech jsem dal 12 gólů a 8 přihrávek. Přestože mi bylo ze strany Mladé Boleslavi slíbeno, že naskočím do prvoligového play-off, nakonec jsem vůbec nehrál. Ba co víc, dokonce jsem s týmem ani nemohl trénovat. To mě hodně mrzelo,“ říká o nejhorším angažmá v kariéře pro web piratichomutov.cz. Na internetu dokonce kolovaly fámy, že měl problémy se svými spoluhráči v kabině, toto ale rázně odmítá. „Žádné problémy v kabině mezi spoluhráči jsem neměl. Na internetu jsem se dočetl, že bych údajně měl i něco ukrást. Proti tomu se musím jasně ohradit, je to úplná hloupost a zajímalo

Ani ve Skalici se nepohodnul s trenérem a po 14 utkáních odešel do jihočeského Tábora.

Jak Kostourek v předešlé odpovědi naznačil, novou smlouvu s Chomutovem nepodepsal a stěhoval se do brněnské Komety, které měl pomoci k postupu do ELH. „Trochu mě mrzí, že fanoušci mě považují za zrádce, když jsem odešel jinam. Hokejový život ale takové změny přináší a já se vždycky snažil odevzdávat maximum pro Chomutov. Nechápu, že se o mně na internetu píše jen negativa, vždyť jsem se snažil dávat radost. Baví lidi kličkami,“ říkal po příchodu do Brna v interview s Liborem Kultem. Jenže je pravda, že těch kliček bylo někdy příliš a trenéři to s Kostourkem neměli nikdy moc lehké. „Mám ty kličky v sobě, ani nevím, čím to je. Vím, že ty kudrlinky navíc tam jsou, ale stejně je udělám, i když si třicetkrát řeknu, že raději vystřelím. Nicméně si nemyslím, že jsem sobec, jak se o mně říkalo.“

Asi největším důvodem podepsání smlouvy s Kometou je fakt, že do týmu přišel i trenér Vladimír Kýhos, na kterého Kostourek nedá dopustit a považuje ho za

V základní části 1. ligy patřil Kostourek k oporám týmu, vyhořel ovšem ve vyřazovacích bojích.

nejlepšího kouče, pod kterým kdy působil. „Nabídek jsem měl více, ale rozhodoval jsem se podle toho, že znám v Brně právě kouče Kýhose. Už jednou jsem šel někam, kde jsem trenéra neznal, konkrétně do Mladé Boleslavi. Nevyšlo mi to tam podle představ, nedostával jsem tolik prostoru, kolik potřebuju. Pan Kýhos mě zná, ví, co ode mne čeká, a já vím, co čeká od něj. I proto jsem se rozhodl jít právě sem do Brna,“ komentoval tehdy.

Ale ani v Kometě příliš dlouho nepobyl, odehrál tam jen jednu sezónu, která se mu moc nepovedla. Vyhořel zejména v play-off, kdy ve 12 zápasech získal pouhopouhé čtyři body. Další ročník pak načal působením ve slovenské Skalici, ale ani tam se kontroverzní útočník nepohodl s trenérem. „Angažmá neprobíhalo podle mých představ. Když mi před sezonou volali, říkali, že budu hrát s Pálffym, na což jsem slyšel, ale nakonec to dopadlo úplně jinak,“ sdělil pro hokej.cz. „Nepadl jsem do oka trenéru Faithovi a místo dvaceti minut jsem trávil na ledě zhruba tři minuty za zápas a já potřebuju prostor, abych mohl ukázat, co ve mně je.“ Nakonec se rozhodl pro odchod do Tábora, i když se ve Skalici změnili trenéři a nově příchozí kouč Pešout o Kostourkovy služby hodně stál. „Trenér Pešout o mě stál, když se ujal mužstva jako hlavní kouč, ale už jsem to nevydržel, přestože mě v klubu přemlouvali, ať ještě

57 zápasů, 23 gólů, 18 asistencí... To je bilance kontroverzního hráče v Kometě Brno.

zůstanu."

Rýsovalo se několik zajímavých angažmá, ale nakonec se rozhodl podepsat kontrakt s nováčkem 1. ligy HC Tábor. *„Rýsovala se možnost zůstat na Slovensku, ale Skalica nechtěla posilovat konkurenci. Tábor jednal rychle, ve všem mi vyšel vstříc. Navíc spolupracuje s Budějovicemi, kde bych mohl dostat znovu šanci. Proto jsem si řekl, že to zkusím,"* sdělil tehdy pro Libora Kulta. *„S Tábořem jsem měl vždycky dobré vztahy. V minulosti pro mne hodně udělal, dostal mne do velkého hokeje, tak bych mu to teď rád vrátil,"* dodal po svém příchodu na jih Čech pro Pavla Šáchu.

Ale ani u husitů Kostourek štěstí nenašel, situace v Táboře byla po finanční stránce naprosto kritická. *„V Táboře jsme vysloveně přežívali, protože jsme neměli v podstatě nic. Ani hokejky."* Po sezóně mohl 28letý šikovný hokejista odejít, ale překvapivě, vzhledem k žalostné ekonomické situaci, ho Kohouti nepustili. *„Před sezonou mě oslovil Havlíčkův Brod, ozval se i polský Krakov, ale Tábor mě nepustil."*

I v průběhu sezóny 2010/2011 ho vedení nechtělo uvolnit, přestože výplaty nedostali hráči skoro vůbec. *„Vedení tehdy hodně tlačilo, abych zůstal a někteří lidé by tam zasloužili přes frňák,"* sdělil pro hokej.cz. *„Stálo mě to hodně nervů i přítelkyni, takže bych se k tomu nerad příliš vracel. Navíc jsem tam při odchodu musel nechat docela dost peněz,"* dodal pro Libora Kulta.

Do sestavy extraligové Komety se nevešel, proto si po jediné sezóně mezi Brňany hledal nové angažmá...

Kostourka vysvobodila až nabídka z druhé nejvyšší italské soutěže, když o něj eminentní zájem projevil Hockey Milano Rossoble. Toto angažmá si velmi pochvaloval, zejména díky krásnému prostředí. *„Bylo to tam fantastické. Bydlel jsem v centru, kde bylo krásně čisto. Je to nádherné město s krásnými památkami. Navíc jde o centrum modelingu, takže všude spousta hezkých holek a pěkného oblečení. Seznámil jsem se s řadou lidí i mimo hokej. Hodně jsme se spřátelili, takže se tam možná během dovolené vrátím."*

Hokejové kvality soutěže ovšem hodnotí velmi rozpačitě. *„S týmy z čela tabulky se hrály výborné zápasy, ale i tak byl začátek těžký. Neměl jsem si v podstatě s kým dát nahrávku. Když puk taháte sám, moc to nejde, protože v dnešní době už umí bruslit všichni. Postupně jsem se zařadil do formace k Edoardo Calettimu a zlepšilo se to."*

... které našel, alespoň tedy na chvíli, ve slovenské Skalici, kde měl nastupovat vedle legendárního Žigmunda Pálffyho.

Jeho tým nakonec došel do semifinále Serie A2, ale tam potencionální účastník KHL ztroskotal na Val Gardenu. „Myslím, že první tři týmy Serie A2 by naši první ligu hrát mohly, ale jinak se obě soutěže srovnávají jen těžko, protože v Itálii působí dost Kanadánů.“ Hokejové angažmá si pak zpestřil návštěvou fotbalové ligy. „Zašel jsem na jeden zápas AC i Interu a ta atmosféra mě uchvátila. Něco takového u nás nezažijete, protože tam chodí běžně pětadesát tisíc diváků,“ prozradil pro Libora Kulta.

Ale i v Miláně hokejový cestovatel vydržel jen půl roku, poté se stěhoval zpět do 1. ligy, kde o něj jako před sezónou 2010/2011 projevil zájem ambiciózní

Kostourek prošel během své seniorské štače devíti mužstvy, a to je mu teprve 28 let.

Havlíčkův Brod. „Rýsovalo se, že bych pokračoval v Milánu nebo šel do německé Bundesligy, kde se o mě zajímal Landshut. Jenže smlouva by v obou případech byla jen na sedm měsíců, což pro mě představovalo krátkou dobu,“ informoval o největším důvodu návratu do Čech.

Dalším důvodem příchodu do Rebelu je jistě i to, že v týmu bude působit i jeho parták z Chomutova, Petr Polodna. Oba dva v době své největší slávy tvořili nebezpečné duo. „Rád bych navázal na spolupráci s Petrem Polodnou. V Chomutově nám to klapalo. Když jsem tehdy vyhrál kanadské bodování, tak on byl ten, který na tom měl velkou zásluhu. Vyhověli jsme si, hrálo se mi s ním super.“ Krom toho se může Kostourek znovu ukázat v extralize, jelikož mezi Rebelem a Kometou probíhá spolupráce. „Šance existuje vždycky, ale nejprve musím být platným hráčem v Havlíčkově Brodě.“

Zajímavé bude určitě sledovat i to, zda si Milan Kostourek sedne s Petrem Novákem, jelikož v předchozích angažmá z tohoto důvodu několikrát z klubu odešel. Zatím to ale vypadá, že jeho odchod z Vysočiny nehrozí, dostává totiž hodně prostoru a sbírá body.

Na Kostourka se snášela kritika zejména proto, že se odmítal vracet na pomoc svým obráncům, nebo že zbytečně kličkoval.

Horácká Slavia patří možná k nejprovincnějším klubům v 1. lize. Většina přichozivších je ze zdejšího prostředí nadšená, třeba Pavel Francouz, Miroslav Barus, Michal Klejna a další na své angažmá na Vysočině dodnes vzpomínají. Právě na aspekt dobré party Třebíč nejvíce spoléhá, vždyť co se týče finančního zázemí klubu, se nemůže s většinou prvoligových celků rovnat.

autor: HSfan, Jiří Mokrý
foto: Jiří Mokrý (hstrebic.c)

SK HS TŘEBÍČ

Třebíč se může pochlubit jednou z nejstarších hokejových tradic v České republice. Horácká Slavia byla založena v roce 1928. Za 81 let své existence vychoval tento rodinný klub mnoho velkých talentů a budoucích reprezentantů, jména těch nejvýznamnějších si můžete přečíst na poslední straně tohoto článku. Mezi nejvýraznější úspěchy Horácké Slavie patří několik druhých míst na Mistrovství ČR, v době, kdy se extraliga ještě nehrála, takže dnes mnozí tyto úspěchy podceňují, i když neprávem. V době největší slávy HST čaroval zejména Vladimír Bouzek, největší osobnost, která kdy vzešla z třebíčské mládežnické líhně. Jenže postupem času musela Třebíč své nejlepší hráče uvolnit do brněnské Komety, a tak Třebíč pomalu, ale jistě, ustupovala ze slávy tohoto nejrychlejšího kolektivního sportu. Návrat na výsluní dá-li se to tak označit, nastal z pohledu Třebíče v sezóně 1996/1997, kdy konečně Horácká Slavia prolomila brány baráže a zajistila si postup do 1. ligy, kde se hned v první sezóně zařadila mezi elitní týmy soutěže a obsadila čtvrtou příčku. Třikrát pak v období na přelomu tisíciletí dokonce skončila na druhém místě po základní části, v play-off se ale Třebíči moc nedařilo a jen jednou si Horáci zahráli v semifinále. V dalších letech přišlo těžké vystřízlivění, místo bojů o postup do finále 1. ligy čekal na třebíčské hokejisty často jen boj o holé přežití. Před dvěma lety sice Horácká Slavia obsadila pátou příčku, ale to je asi jen výjimka v jinak těžkých časech moravského celku.

Jen díky velmi dobré práci managementu klubu, který pracuje ve velmi omezených podmínkách,

Tomáš Kaut je platným hráčem jak v defenzivě, tak v ofenzivě.

Soupiska

#	post	jméno	narozen	věk	výška	váha	hůl
30	brankář	Šimon Hrubec	30.6.1991	20 let	184 cm	76 kg	L
48	brankář	Martin Štefl	18.5.1986	25 let	183 cm	75 kg	L
1	brankář	Adam Wolf	26.4.1991	20 let	176 cm	75 kg	L
22	obránce	Vladimír Brož	9.9.1990	20 let	188 cm	85 kg	L
90	obránce	Stanislav Dietz	10.9.1990	20 let	192 cm	82 kg	L
28	obránce	Jakub Kania	16.12.1990	20 let	183 cm	85kg	L
7	obránce	Roman Kadela	27.3.1989	22 let	187 cm	85 kg	P
66	obránce	David Rangl	23.3.1988	23 let	183 cm	96 kg	P
6	obránce	Zdeněk Sedláček	12.5.1977	34 let	175 cm	81 kg	L
18	obránce	Lukáš Sláma	13.3.1983	28 let	181 cm	85 kg	L
25	obránce	Martin Sobotka	23.9.1991	19 let	172 cm	80 kg	P
20	obránce	Tomáš Valenta	13.4.1992	18 let	184 cm	90 kg	L
11	útočník	Jan Bula	1.4.1987	24 let	178 cm	75 kg	P
61	útočník	Vilém Burian	16.8.1988	23 let	194 cm	90 kg	L
26	útočník	Martin Čech	26.7.1984	27 let	184 cm	82 kg	L
9	útočník	Martin Dočekal	7.12.1990	20 let	197 cm	98 kg	L
10	útočník	David Dolníček	6.2.1979	32 let	183 cm	85 kg	L
19	útočník	Radim Heřman	13.4.1991	20 let	184 cm	85 kg	P
20	útočník	Eduard Kadela	27.3.1989	22 let	186 cm	90 kg	P
19	útočník	Tomáš Kaut	8.5.1989	22 let	193 cm	81 kg	P
91	útočník	Lukáš Kovalský	1.1.1991	20 let	181 cm	78 kg	P
39	útočník	Marek Laš	24.1.1987	24 let	188 cm	87 kg	P
49	útočník	Michal Milotínský	25.2.1990	21 let	189 cm	75 kg	L
44	útočník	David Ostřížek	1.10.1990	20 let	190 cm	85 kg	L
96	útočník	Milan Přibyl	11.4.1984	27 let	182 cm	94 kg	L
81	útočník	Vladimír Stejskal	5.7.1989	22 let	182 cm	85 kg	L
69	útočník	David Vítek	20.2.1990	21 let	180 cm	83 kg	L
5	útočník	Tomáš Vondráček	16.2.1991	20 let	188 cm	90 kg	L
+ Tomáš Fořt, Lukáš Finsterle, Antonín Honejsek (všichni Zlín stř. starty)							
průměr: 23 let 184 cm 83 kg							

se fanoušci v Třebíči mohou těšit už na jubilejní patnáctou prvoligovou sezónu v řadě, což je potřeba jistě docenit, protože takovouto dlouhou dobu v 1. lize působí už jen hrstka současných týmů druhé nejvyšší soutěže.

Na sezónu 2011/2012 vyrukovala Horácká Slavia v nových vizuálně povedených dresech, zato ale s velmi nízkým rozpočtem, který je možná jeden z nejmenších v 1. lize. I tak ale vedení klubu vytvořilo konkurenceschopnou sestavu, akorát obranná činnost stále vázne, ale vše je o penězích. „My jsme díky stavu, který je ve společnosti a samozřejmě také ve sportu a dotýká se i našeho klubu, museli udělat určitá opatření a hráčům jsme nabídli smlouvy, které jsou v našich možnostech. Byli hráči, kteří to akceptovali a byli i hráči, kteří to neakceptovali, a dál bych to nerozváděl. My chceme pracovat s těmi, kteří to akceptovali a i přes náš klub mají možnost se probjovat do vyšších pater a vybojovat si tam třeba i lepší podmínky. Tady dostanou prostor, aby dobře trénovali, a věřím, že i dobře hráli druhou nejvyšší soutěž, což jim pomůže v tom, aby se zviditelili,“ řekl hlavní trenér a sportovní manažer v jedné osobě Kamil Pokorný. Těmi hráči, kteří snížení platu neakceptovali a přerušili tak svoji profesionální hokejovou činnost, byl vytáhlý forward Petr Zahradník, spolehlivý zadák Pavel Bulička a mladý gólman

Největší defenzivní hvězdy

Šimon Hrubec

Pro Horáckou Slavii je 20letý gólman asi nejdůležitějším mužem kádru. Vloni tento českobudějovický brankář zářil v Písku, letos zase ukazoval v přípravě i v úvodních zápasech, že se na něho mohou spolehnout i noví spoluhráči z Třebíče. Z jeho působení na Horácku nejsou nadšení jen jeho kolegové v kabině a nároční fanoušci, ale i on sám. Dle vlastních slov je zde nadšen. Více o tomto hráči naleznete v článku věnujícího se právě této vycházející brankářské hvězdě.

Martin Štefl

Martin Štefl chytá velmi spolehlivě, nedělá žádné minely, naopak tým častokrát podrží. Situaci v brankovišti má ale zkomplikovanou velkou konkurencí v podobě Šimona Hrubce. Zatím dostává více příležitostí právě českobudějovická gólman. To ale neznamená, že se Martin Štefl na post jedničky v průběhu ročníku probjovat nedokáže, ba naopak.

David Rangl

Ve 22 letech je tento třinecký zadák jedním z těch nejzkušenějších obránců mladého kádru Třebíče. David Rangl působí na ledě jistým dojmem, a také se nebojí vystřelit, což je často velký problém Horácké Slavie. Právě on by měl zlepšit velmi slabé přesilovky, ale v úvodu ročníku se mu moc nedařilo, občas chyboval. Rozhodně má ale velký potenciál, a jistě bude Třebíči ještě hodně platný.

Vilém Burian je asi nejdynamičtější útočníkem Horácké Slavie Třebíč.

Pavel Míča. Všichni tři nyní hrají za Moravské Budějovice, tým z krajské soutěže. Už tak silný klub, na poměry kraje, doplnil ještě nestor obranných řad Třebíče a ikona moderní éry klubu Marcel Hrbáček, jenž po loňské sezóně ukončil svoji bohatou kariéru, kterou strávil jen v barvách Horácké Slavie (krom vojenské služby, kterou si odkroutil v Písku). V klubu nesetrval ani Ondřej Malinský (nyní Kadaň), jehož služby si Třebíč jednoduše nemohla dovolit. Oproti loňsku z týmu odešel i Martin Dudáš (Ml. Boleslav), Radim Ostrčil (H. Brod) a Zdeněk Okál (nejspíše skončil s hokejem). Na uvolněná místa v obraně Třebíče angažovala duo českobudějovických zadáků (M. Havran- v průběhu sezóny odešel, Stanislav Dietz), z Liberce pak přišel odchovanec místního klubu Martin Sobotka, z Ústí nad Labem Vladimír Brož. Největší posilou se stal David Rangl, jenž vloni patřil k těm lepším znojenským bekům. V útoku k mnoha změnám nedošlo, příchody Tomáše Kauta, Michala Milotínského, Vladimíra Stejskala a Radima Heřmana tak spíše jen kosmeticky doplnily ofenzívu Horácké Slavie. „Nemyslím si, že by se letos mužstvo měnilo nějak moc, chtěli jsme v akci vidět ještě některé hráče, abychom zbytečně neprošvihli nějakého kluka, který by nám mohl pomoci. Většinou to ale dopadlo tak, že ti hráči byli na hraně a nebyli pro nás posilami, takže

Největší ofenzivní hvězdy

Vilém Burian

Na svoji výšku velmi šikovný forvard zazářil v loňském extraligovém play-off v dresu Mountfieldu. Jenže v Českých Budějovicích panuje v ofenzivě velká konkurence, tudíž odchovanec Třebíče Burian zůstává nadále věrný službám Horácké Slavie. Loni se sice pomalu rozjížděl, ale na konci sezóny patřil k oporám družiny Kamila Pokorného.

Marek Laš

Další z hráčů, kterého pro vrcholový hokej odchoval třebíčský hokejový klub. 24letý bojovník si zahrál i za juniorskou reprezentaci ČR. Raketový vzestup pak u Laše nastal v sezóně 2007/2008, kdy při své premiérové sezóně mezi extraligovou elitou zaznamenal pět branek a tři asistence, což mu vyneslo nominaci na Nováčka roku. V dalším ročníku pak už ovšem bodoval jen dvakrát a poté se vrátil do Horácké Slavie, odkud přestoupil do Slovanu, kde zatím na šanci v A-týmu stále čeká.

David Dolníček

Možná se od něj čekaly výraznější výkony, jelikož pravidelně hraje všechny přesilovky a na ledě tráví nejvíce času ze všech forvardů Třebíče, ale i tak se zkušený útočník vede klubové bodování celku z Horácka. Pozitivním faktem je i to, že kapitán Horácké Slavie má v kolonce +/- číslo -1, což je v interním hodnocení posledního týmu tabulky nadprůměrné. Centr první útočné formace tak zřejmě znovu překročí hranici 20 bodů.

Hlavní trenér a sportovní manažer klubu je v Třebíči zastoupen v jediné osobě, a to v Kamilu Pokorném. Vloni vytáhl tento bývalý úspěšný hokejista Horáckou Slavii z barážových pozic až do předkola play-off. Co předvede s mladým týmem letos?

jsme se s nimi rozloučili a postupně nám vykrytalizovalo zhruba 22 hráčů, plus musíme počítat Honzu Bulu a Edu Kadelu, kteří jsou na střídavý start v Jindřichově Hradci, kde dostanou prostor, budou hodně hrát a my si je můžeme kdykoli podle potřeby stáhnout. Sezóna je strašně dlouhá, zápasy jsou hodně nahuštěné, jdou rychle za sebou, takže i z toho důvodu musíme mít kádr o něco širší, než jsme byli zvyklí v minulých letech. Ten kádr, který teď máme, je i v našich ekonomických možnostech, pomohl nám i Třinec a České Budějovice, s kterými jsme se rychle dohodli už na jaře. Z toho, co jsme měli k dispozici, jsme se snažili složit co nejlepší mužstvo. Neříkejte tajemstvím, že ekonomika v našem regionu je špatná, a od toho se odvíjí i minimální podpora hokeje ze strany firem a podniků. Musím vyzdvihnout Město Třebíč, kdyby to nepodporovalo celý trebičský hokej od malých dětí až po muže, tak bychom tuhle soutěž nemohli hrát," zhodnotil složení kádru Kamil Pokorný.

Zkušený David Dolníček prožil lepší sezóny než tu loňskou, ale stále jsou jeho schopnosti pro tým důležité.

Horší defenzivní činnost pak alespoň částečně vyvažuje dvojka špičkových prvoligových gólmánů ve složení Martin Štefl-Šimon Hrubec. „Šimon Hrubec je tady s námi delší časový úsek, Martin Štefl přišel později na doporučení trenérů Třince. Podával tady velice kvalitní výkony a my víme, že byl velice talentovaný brankář, pak na čas sešel z mysli a hledáček trenérů a agentů. Myslím ale, že se dal do kupy, pracuje na sobě a je to vidět i na jeho kvalitních výkonech. Máme teď dva kvalitní gólmány a to je pro naše mladé mužstvo strašně důležité. Nechtěl bych teď říkat, že ten, nebo onen bude jedničkou. Chceme, aby chytali oba dva. Nikomu nepřejí žádné zranění, ale v případě problémů prvního brankáře si můžou Budějovice Šimona stáhnout ... S tím, co teď máme v bráně, jsme ovšem spokojeni," zhodnotil silný brankářský tandem pro hstrebic.cz Kamil Pokorný, který má za asistenta Radka Nováka, s nímž si spoluprací Pokorný nemůže vynachválit. Já jsem se po loňské sezóně netajil tím, že s Radkem se spolupracuje hodně dobře, a když vedení

Marek Laš je hráčem Ústí nad Labem, ale do silné sestavy Slovanu se zatím neprotlačil. Pro Horáky jsou ale jeho služby klíčové.

Klubu chtělo, abychom pokračovali, tak moje první podmínka byla, abychom to dělali spolu a tím je myslím řečeno vše," sdělil bývalý vynikající obránce v rozhovoru s Jiřím Mokřým. „Radek odvádí velké penzum práce, protože já ještě dělám práci sportovního manažera a tam je záběr práce hodně velký, takže Radek chystá tréninky, které pak spolu konzultujeme, plus chystá videa. Já mám na starost finální řešení a koučing při zápase, plus vedu porady v kabině. Na střídačce má Radek na starost obránce a já útočníky," dodal.

A jaké jsou tedy cíle Horácké Slavie do startu nového ročníku? *„Na tuhle otázku je složité odpovídat. Každý chce do play - off, samozřejmě však záleží na tom, jak se ta sezóna bude vyvíjet, jaké bude mít fáze, jak budou hrát ostatní mančafy, jak se bude dařit nám ... Do play - off bychom samozřejmě chtěli, to nebudeme zastírat a to samo o sobě už je sportovním úspěchem a*

Dr. Karel Čapek je odchovancem HST, který v době své největší slávy hájil barvy Košic, kde se mu podařilo v jednom zápase nastřílet neuvěřitelných šest branek. Nyní je generálním ředitelem a pro chod klubu je velmi důležitý.

my bychom tam byli strašně rádi. Na druhou stranu musíme vidět, v jaké situaci se nacházíme. Pracujeme s mladými hráči, budeme po nich chtít, aby předváděli dobrou hru, kterou bychom rádi přilákali diváky na domácí stadion do hlediště, aby viděli, že kluci ze sebe vydávají všechno, že dobře pracují a že to přináší i výsledky. Prioritou samozřejmě je vyhnout se starostem se záchranou, a když to jen trochu půjde, tak chceme zabojet a prokousat se do nejlepší osmičky," přeje si Kamil Pokorný.

Jenže úvod do sezóny 2011/2012 se Horákům vůbec nepovedl. V prvním kole sice získala Třebíč bod na ledě nováčka z Mostu (prohra 0:1 po prodloužení), ale nikdo tehdy netušil, že to bude na dlouhou dobu jediná bodová radost Horácké Slavie, jelikož Třebíč v dalších kolech postupně nestačila na Hradec Králové (2:4), Olomouc (1:5), Beroun (2:3), a Jihlavu (5:6). Právě derby s Duklou přineslo hodně emocí, více o tomto utkání naleznete v rychlých zprávách. Po vyhoceném zápase sice přišlo vítězství nad Kadaní (4:3p), ale další utkání už zase skončily z pohledu

Obchodní a marketingový manažer klubu Daniel Šlapák působí v HST teprve od sezóny 2010/2011, ale už i za takto krátkou dobu si svými projekty přiklonil na svou stranu všechny fanoušky.

David Rangl je jednou z klíčových osobností třebíčské defenzivy.

veteráni často hrají zásadní roli a dělají rozdíl mezi jinak vyrovnanými týmy. Největší konkurenti Třebíče, s kterými bude Horácká Slavia nejspíše hrát play-out, takový problém nemají, jelikož v Šumperku válí Roman Meluzín, v Kadani Zdeněk Skořepa, v Litoměřicích Dušan Salfický, v Písku Radek Bělohav a v Berouně Jaroslav Nedvěd. Tito mnou jmenovaní hráči jsou sice už za zenitem, ale přínos pro mužstvo je obrovský.

3) Kvalita kádru- právě finanční problémy Třebíče se nejvíce projevily do složení kádru, v kterém je zastoupeno celkem 17 hráčů, kterým ještě nebylo ani dvacet dva let! Jedinými třicátníky jsou Zdeněk Sedláček a kapitán týmu David Dolníček. Nezkušené mužstvo tak pochopitelně nemůže v tomto směru konkurovat ostatním nadprůměrným týmům druhé nejvyšší soutěže. Zejména mladí obránci ještě na 1. ligu prostě nedospěli, možná za rok či dva, ale letos prostě ještě ne. Potřebují podržet puk na hokejce, rozehrát, ale ne nahodit puk někam dopředu a doufat, že kotouč neskončí na hokejce soupeře. Ale vinit beky za to, že často vyřeší špatně situaci a namažou soupeři do

Třebíče špatně (Litoměřice 4:2 TRE, Šumperk 4:1 TRE).

Důvody katastrofálních výsledků Třebíče, která prožila nejhorší start do sezóny za posledních sedm sezón?

1) Špatná finanční situace- od výše rozpočtu se pochopitelně odvíjí téměř vše, a když nejsou peníze, kádr nemůže být dostatečně široký a kvalitní. Třebíč pracuje s jedním z nejnižších rozpočtů v celé 1. lize, ne-li nejnižším, tudíž si nemůže dovolit podepisování špičkových prvotřídních hráčů, jako její největší rivalové z Havlíčkova Brodu a Jihlavy.

2) Chybí osobnost- právě světem protřelí

David Vítek letos dostává poměrně dost prostoru. Někdy nastupuje i v první formaci.

gólové situace? Ne, jsou to prostě stále mladíci, kteří by se měli teprve od svých spoluhráčů učit. Prvně by se měli vyhrát, a ne nastupovat v prvních dvou obranných dvojicích. To samé platí i o útočnících, dvacetiletí mladíci, byť jsou talentovaní, by neměli tvořit hru, tuto činnost by měli nechat na zkušenější, kteří už přece jen mají větší přehled. Jenže v Třebíči právě starší generace citlivě chybí a na doplnění o nějakého toho třicátníka zkrátka nejsou finance. Nemusím se ani vůbec zmiňovat o tom, že hráč typu Miroslava Baruse, který byl hlavním impulsem toho, že se Třebíč z podobně bledé situace jakou prožívá nyní, v sezóně 2008/2009 dostala, by dnes byl pro Horáckou Slavii nesmírně užitečný. Ale na trhu asi žádná persóna zatím k mání není, ale fanoušci Třebíče doufají, že kdyby se možnost angažování nějaké ofenzivní hvězdy naskytl, vedení klubu by v tomto směru nešetřilo a tým o tohoto hráče

Ani spolehlivý Martin Štefl nezabránil tomu, že se jeho tým pohybuje na chvostu prvoligové tabulky.

Vladimír Brož už naskočil do své druhé seniorské sezóny (vloni hrál za Litoměřice).

posílilo. „Musíme hodně věřit, že se ta naše neúspěšnost změní. Problém je hlavně v tom, že nám se každý rok ten mančaft skoro celý změní, přichází hodně mladých hráčů, je to takové neúplné. Chce to všechno pořádně vyladit a poprat se s tím,“ myslí si nejzkušenější forward týmu David Dolníček.

Bídne výkony klubu dokonce vyústily i v protest fanoušků, kteří v malém derby odmítli fandit. Samotné hráče to hodně mrzelo, ale i tak Horáci dovedli zápas do vítězného konce, když porazili Havlíčkův Brod 6:4. „Konečně tři body, já doufám, že to z nás všechno spadne. My musíme jít zápas od zápasu, do všeho tak, jak v zápase proti Rebelu, alespoň na sto procent a snažit se urvat všude nějaké body. Vlastně sto procent je možná málo, musíme jít prostě do všeho naplno a pak ty výsledky přijdou, věřím tomu, že jo,“ přeje si Tomáš Kaut, velký bojovník v dresu Třebíče, jenž byl rovněž z počínání domácích příznivců rozladěn. „Co k tomu říct? Já

Radim Heřman je velkým talentem. Do Třebíče přišel z Českých Budějovic.

díky fantastickému výkonu Šimona Hrubce na ledě jednoho z favoritů soutěže, s celkem Pirátů Chomutov, jeden bod za prohru v prodloužení. A rozhodně na zisku cenného bodíku neubírá na kráse fakt, že Krušnohorci hrají letos hluboko pod očekáváním.

Dokáže se Třebíč odpoutat z posledního místa v tabulce a vyhne se ošidné baráži? Možná je ještě příliš brzy mluvit o Horácké Slavii jako o kandidátovi k účasti v bojích o udržení, ale současná situace nenechává nikoho z třebíčských příznivců chladnými. Na diskusním fóru HST už kolují řeči o sestupu, i když tyto výroky poslední dobou díky zlepšené hře mužstva pomalu ustávají. „Třebíč peníze nemá, nikdy mít nebude. Jsme největší vesnicí na Vysočině, bez výroby, prostě bez budoucnosti. Bez peněz se nedá jít ani do hospody, hrát hokej už vůbec ne. Třebíčskému hokeji jsem vždycky fandil a fandit dál budu, ale dnes je to bohužel velké utrpení. Kamil (Pokorný, hl. trenér) je srdcař, pro hokej dělá maximum, ale bez peněz to prostě nejde,“ myslí si fanoušek s přezdívkou beny2004.

osobně se snažím moc nesledovat, co se děje třeba na diskusním fóru, protože vím, že to není nic příjemného, když se nedaří. Něco se ke mně ale samozřejmě donese. Je to smutné, na jednu stranu chápu, že nejsou fanoušci spokojeni s tím, jak hrajem, ale my to určitě neděláme schválně. Právě tohle jsou chvíle, kdy potřebujeme spíš podržet a vidět, že fanoušci jsou na naší straně. Snad teď, když viděli, že chceme bojovat, tak zase budou s námi. Rozhodně nás to mrzí, že z jejich strany tam dnes nějaký bojkot byl. Je to škoda, ale snad už se to spraví a bude to už jen lepší.“

A „Kauky“ měl pravdu. Hned v následujícím kole totiž výhrou povzbuzená Třebíč urvala

Město

V bývalém okresním městě kraje Vysočina žije takřka 40 000 obyvatel. Největší rozmach města nastal po vybudování elektrárny v Dukovanech. Dominantou města je městská věž, židovská čtvrť a bazilika sv. Prokopa. Karlova náměstí je pak jedno z největších v republice.

Mezi slavné rodáky města na Moravě bezesporu patří herec Miroslav Donutil, prezident Ludvík Svoboda, generál Jan Syrový, několik slavných hokejistů a třeba i moderátor Libor Bouček.

Stadion

Třebíčský zimní stadion už na svém místě stojí pěknou řádku let, konkrétně již 52. První zastřešení proběhlo v roce 1977, jenže ta se po pár dnech zřítila a v troskách zimního stadionu zahynul 16letý hokejista Štěpán Maruš a 57letý bruslič Miroslav Böhm. V roce 1980 byl stadion znovu uveden do provozu. Kapacita stadionu činí rovných 5000 míst (z toho 840 je určeno k sezení).

Fanoušci

Třebíčští fanoušci patří vůbec k nejlepším v 1. lize. V poslední době domácí utkání navštěvuje kolem 1400 diváků, na derby pak na stadion může zamířit až 4000. Zlatá éra třebíčského hokeje (90. léta) pochopitelně přilákala do ochozů nejvyšší počty fanoušků v historii, na baráž pravidelně přesahovala návštěvnost hranici 6000 diváků. Po postupu do 1. ligy na klání Horácké Slavie chodilo průměrně 3500 příznivců této kolektivní hry, po slabších ročních ovšem zájem o hokej v Třebíči pomalu upadal, nyní ale znovu prožívá BOOM.

Odchovanci klubu

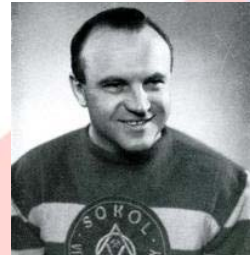
Martin Erat
Mladší ze slavné dvojice bratrů má k Třebíči stále silné pouto. Nejlépe placený Čech v NHL tady tráví často svoji dovolenou.

Patrik Eliáš
Ani lídr Ďáblů z New Jersey na rodnou domovinu nezapomněl, žijí zde jeho rodiče, tudíž i jeho můžete o prázdninách v Třebíči občas zahlédnout.

Vladimír Sobotka
Třetím do party odchovanců HST, který si zahrál slavnou NHL, je právě Sobotka, talentovaný forward St. Louis.

Vladimír Bouzek
Dvojnásobný Mistr světa a několikanásobný vítěz ELH (jako trenér) je největší legendou tohoto klubu.

Dále:
Ondřej Němec, Leoš Čermák (obr.), Michal Mikeska, Pavel Kubiš, Roman Erat, Oldřich Válek, Miroslav Ošmera, Miloslav Sláma, Karel Čapek

Umístění HST v 1. lize po ZČ

1997/1998.....	4. místo
1998/1999.....	2. místo
1999/2000.....	2. místo
2000/2001.....	6. místo
2001/2002.....	2. místo
2002/2003.....	8. místo
2003/2004.....	7. místo
2004/2005.....	12. místo
2005/2006.....	11. místo
2006/2007.....	6. místo
2007/2008.....	12. místo
2008/2009.....	13. místo
2009/2010.....	5. místo
2010/2011.....	10. místo

Sestava z posledního zápasu: Chomutov vs. Třebíč (3:2pp)

Hrubec (Štefl)

Sláma-Rangl
Valenta-Sobotka
Dietz-Brož
R. Kadela

Laš-Dolníček (C)-Finsterle
Burian-Ostřížek- Heřman
Čech-Fořt-Kaut
Příbyl-Dočekal-Vondráček

Jan Alinč i ve 39 letech patří k nejlepším centrům 1. ligy. Zkušený dobře bruslící forward by si rád ještě zahrál v extralize, o čemž svědčí nová smlouva, kterou na jaře se Slovanem podepsal. V jednoletém kontraktu je totiž zahrnuta roční opce, která by se automaticky uplatnila při postupu Lvů do nejvyšší soutěže.

Autor: HSfan, kolektiv autorů hokej.cz
foto: fotokraus.cz, Miroslav Rosendorf
(hcusti.cz)

JAN ALINČ

Jan Alinč měl raketový vstup do své kariéry. Už v 18 letech si odbyl svoji extraligovou premiéru, o rok později pak hrál nejvyšší soutěž ve svém mateřském Litvínově stabilně, ba co stabilně, patřil k nejlepším hokejistům Chemopetrolu. V této sezóně dal 21 branek, tento počín pak v kariéře už nikdy neopakoval.

Po veleúspěšném ročníku čekal na vysokého útočníka draft NHL konaný ve slavné montrealské aréně známé pod názvem Montreal Forum. Celky ze Severní Ameriky v té době ještě nevyužívaly tolik hráčů z Evropy, jak jinak si totiž vysvětlit až 163. pozici, když si hokejového elegána vybral Pittsburgh Penguins, jenž si v prvním kole zamluvil mimojiné Martina Straky, který měl do té doby obdobné statistiky jako nyní již 39letý forward Slovanu. Tučňáci ale udělali dobře, zatímco ze Straky vyrostl světově uznávaný hokejista, Alinč dosáhl kvalit „jen“ evropských.

Rok po draftu odehrál tehdy ještě litvínovský centr jen 36 utkání (včetně play-off), v nichž dal na svůj věk obdivuhodných 16 branek a na 14 asistoval. Sezóna 1993/1994 se pak jistě navždy zapsala do paměti rodáka z Loun. Skvělými výkony za chemiky si totiž vysloužil v pouhých 22 letech nominaci na Olympijské hry do norského Lillehammeru! A mladík v českém dresu nebyl jen do počtu, dokonce se dvakrát radoval ze vstřelené branky.

I přesto, že si udělal jméno i v zahraničí, šel do další sezóny zase jako hráč Litvínova. A udělal dobře, jelikož si sezónu po Olympiádě vytvořil osobní rekord v počtu bodů, který dosud nepřekonal. Ve 42 zápasech se z branky radoval 16krát, u 32 tref svým spoluhráčům asistoval. Celkový počet bodů po skončení sezóny tak činil famózních osmačtyřicet.

Týmově nejúspěšnější sezónu ale zažil až následující rok (ročník 1995/1996), kdy jako jeden z největších tahounů Litvínova dovedl Severočechy až do finále extraligy, ale bohatý Vsetín byl nad jejich síly.

Poslední tři ročníky strávil zkušený forward v prvoligovém Ústí a zařadil se mezi jeho největší opory.

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1990-91	HC CHZ Litvínov (E)	7	1	1	2	-
1991-92	HC Chemopetrol Litvínov (E)	45	21	16	37	24
1992-93	HC Chemopetrol Litvínov (E)	25	11	11	22	-
	HC Chemopetrol Litvínov (E, p-o)	11	5	3	8	-
1993-94	HC Chemopetrol Litvínov (E)	36	16	27	43	-
	HC Chemopetrol Litvínov (E, p-o)	4	1	2	3	-
1994-95	HC Chemopetrol Litvínov (E)	42	16	32	48	50
	HC Chemopetrol Litvínov (E, p-o)	4	3	2	5	2
1995-96	HC Chemopetrol Litvínov (E)	38	15	30	45	98
	HC Chemopetrol Litvínov (E, p-o)	16	2	7	9	10
1996-97	Ässät Pori (FIN1)	47	9	16	25	16
	Ässät Pori (FIN1, p-o)	4	0	4	4	2
1997-98	Ässät Pori (FIN1)	15	2	8	10	10
	HC Chemopetrol Litvínov (E)	33	12	20	32	14
	HC Chemopetrol Litvínov (E, p-o)	4	1	2	3	14
1998-99	MoDo Hockey Örnsköldsvik (SWE1)	48	7	11	18	22
	MoDo Hockey Örnsköldsvik (SWE1, p-o)	9	1	0	1	0
1999-00	HC Chemopetrol Litvínov (E)	48	19	15	34	74
	HC Chemopetrol Litvínov (E, p-o)	6	0	1	1	25
2000-01	HC Slavia Praha (E)	44	12	35	47	18
	HC Slavia Praha (E, p-o)	11	1	6	7	0
2001-02	HC Slavia Praha (E)	12	1	6	7	45
	HC Becherovka Karlovy Vary (E)	33	9	18	27	18
2002-03	HC Chemopetrol Litvínov (E)	37	5	13	18	22
	HC Energie Karlovy Vary (E)	8	0	4	4	4
2003-04	HC Energie Karlovy Vary (E)	48	11	11	22	46
2004-05	HC Energie Karlovy Vary (E)	47	10	14	24	40
2005-06	HC Energie Karlovy Vary (E)	37	10	11	21	40
	Kölner Haie (GER1)	5	3	0	3	6
	Kölner Haie (GER1, p-o)	9	2	4	6	4
2006-07	Krefeld Pinguine (GER1)	36	13	33	46	34
2007-08	Krefeld Pinguine (GER1)	47	17	37	54	40
2008-09	EV Duisburg - Die Füchse (GER1)	45	15	18	33	70
2009-10	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga)	42	14	27	41	41
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga, p-o)	17	3	14	17	6
2010-11	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga)	32	7	18	25	28
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga, p-o)	14	3	5	8	10
	HC Slovan Ústečtí Lvi (E, baráž)	7	1	3	4	0
Celkem	Nejvyšší soutěž ČR (ČSFR)	603	183	290	473	-

Draft NHL:

1992 Pittsburgh Penguins (163.celkově)

Reprezentace:

1990	Mistrovství Evropy U18 (Švédsko)	6	7	3	10	10
3.místo						
1992	Mistrovství světa U20 (Německo)	7	0	0	0	0
5.místo						
1994	Olympijské hry (Lillehammer)	6	2	0	2	4
5.místo						

Po tomto ročníku poprvé změnil své působiště, když ho angažoval finský Äsätt Pori. Jenže jeho první zahraniční angažmá nedopadlo moc slavně, po roce a půl tak zvolil Alinč za nejlepší řešení návrat do mateřského Litvínova. Tam na podprůměrné výkony z Äsättu nenavázal a v tradičním klubu znovu zářil, když ve 33 zápasech nastřádal do své sbírky 32 bodů.

Ani neúspěšné působení v Pori Alinče neodradilo od toho, aby do další sezóny (1998/1999) zamířil podruhé za hranice naší země. Tehdy se totiž 26letý upsal MoDo, který je asi celosvětově nejuznávanějším vychovatelem talentů. Stačí pouhý výčet odchovanců (Forsberg, bratři Sedínové, Näslund, Sundström, Hedman a další) a hned je vám jasné, o jak prestižní adresu jde. Ale ani v klubu, který se opírá o jedny z nejvěrnějších fanoušků Evropy, se Alinčovi nedařilo. V 57 zápasech dal jen 8 branek, k nimž přidal pouhých jedenáct asistencí.

Nebylo tedy divu, že i švédská anabáze trvala jen jeden rok, po němž se hráč s vždy zvednutou hlavou vrátil zpět do Litvínova. Ale ani v Chemopetrolu nevydržel více jak sezónu, jelikož po sezóně po projevení eminentního zájmu od kouče Slavie Vladimíra Růžičky se rozhodl poprvé v rámci extraligy změnit dres. Spolu s Alinčem do stejného klubu z Litvínova zamířil i Daniel Branda a Viktor Hübl. *"Podle mě je to trochu chyba Litvínova, že těm hráčům nenabídli nové smlouvy. Určitě chtěli v Litvínově zůstat. Abych tedy mluvil za sebe, tak já sem z Litvínova odejít nechtěl, ale nedohodl jsem se na smlouvě. Rychleji jsem se dohodl se Slavií - byla to asi trochu chyba klubu."*

Nabídek měl v té době hokejista

Jan Alinč takhle loni slavil svůj první titul v kariéře.

Jan Alinč během své bohaté kariéry oblékl dres devíti klubů!

s evropskými parametry pochopitelně více. *"Měl jsem různé nabídky včetně nabídky z Finska. Pak ovšem přišla konkrétní nabídka od Slavie, rychle jsem se dohodl a po zvážení situace s rodinou jsem se rozhodl, že zůstanu v Čechách. Slavia mi dala v Praze byt. To bylo podmínkou smlouvy. Bydlím sice poměrně nedaleko od Prahy v Lounech, ale vzhledem k častým dopravním zácpám v Praze by dojíždění nebylo příliš vhodné,"* říkal tehdy.

V první sezóně se Alinčovi dařilo jako zamlada, výkonem a ziskem 47 bodů se dá označit tento ročník za jeho druhý individuálně nejlepší.

Zato na úvod dalšího ročníku by nejraději zapomněl. Ve 12 zápasech

Byť má Alinč 188 centimetrů, je to technický typ hokejisty.

připraveni. Po vzájemné dohodě s Karlovými Vary došlo k dohodě o této výměně. Alinč za nás hrál loni velice dobře, letos se mu nedařilo tak, jak jsme si představovali, proto jsme se po dohodě s vedením klubu rozhodli pro trejd, ale jak říkám, v hokeji je to běžné," řekl o této výměně šéf hokejové Slavie Vladimír Růžička.

Po tomto rozhodnutí byl Alinč velmi skleslý. "Po tom všem jsem se necítil moc dobře, byla celá řada důvodů, proč jsem ze Slavie odešel, každý si o tom může udělat obrázek sám. Ale s lidmi tu pořád vycházím. S Vládou Růžičkou se normálně zdravím, s klukama taky. Mužstvo bylo na Slavii výborné, perfektní parta. Rád všechny kluky znovu vidím."

Karlovy Vary na tomto trejdu nakonec vydělaly, jelikož se Alinč zařadil mezi opory týmu. Po skončení smlouvy se ale 39letý forward opět rozhodl pro změnu působiště. A vrátil se domů, do Litvínova. "Ve Varech se mi líbilo. Trenéři byli výborní, na nic jsem si nemohl stěžovat. Byl tam ale trochu problém s financemi, výplaty nechodily tak, jak by měly, a to byl asi hlavní důvod, proč jsem odešel." Pro hokej.cz se pak rozhovořil i o průběhu jednání s mateřským Litvínovem. "Jednání o tom, že bych měl jít do Litvínova, probíhalo ještě před koncem přestupního termínu. Potom se to neuskutečnilo, protože, podle toho, co jsem se doslechl, si to nepřáli trenéři ve Varech. Na druhou stranu jsem byl nakonec i rád. V Litvínově na tom nebyli dobře, nebyl tam špatný kádr, ale hráči byli hodně dole

Hráčské info

27.5.1972
188cm, 84kg
hůl levá
útočník
12Z, 4G, 10A, +8 +/-

vstřelil jen jednu branku a nejvíce na sebe upozornil snad jen unfér zákrokem na spartánského Ondřeje Kratěnu, když ho sekl hůlí do obličeje. Po tomto zákroku jinak klidnému Alinčovi napařila disciplinární komise čtyřzápasový trest (mimočodem o tomto trestu rozhodl vloni velmi kritizovaný Stanislav Šulc). I tento incident jistě přispěl k tomu, že se Alinč v průběhu sezóny odporoučel do Karlových Varů, kam byl slávistický kapitán vyměněn za dalšího muže s céčkem na prsou, Ondřeje Steinera. Tento nevídaný trejd hodně překvapil. „Je to možná zajímavé, že jde o kapitány, ale nedělejte z toho žádnou vědu. Trejdy jsou v hokeji normální. Hráči jsou profesionálové, berou za hokej peníze a musí být na tuto možnost

Alinč by si rád s Ústím zahrál extraligu, vloni od postupu do ELH byl Slovan velmi blízko, ale s Mladou Boleslaví padl poměrem 3:4.

Jan Alinč byl aktérem kuriózní výměny, v níž si Slavia a Karlovy Vary mezi sebou vyměnili kapitány.

podruhé během 12 měsíců vyměněn. Tentokrát se jeho novým zaměstnavatelem stala Sparta, odkud do Chemopetrolu jako protihodnota zamířila legenda pražského klubu Richard Žemlička. „Není podstatné, kdo tu výměnu inicioval. Neskrývám, že jsme Honzu Alinče chtěli vyměnit, už jsem o tom několikrát mluvil. Šlo jen o to, zda najdeme odezvu na druhé straně, jestli se s někým domluvíme,“ řekl o výměně litvínovský manažer Vladimír Macholda. „Honza Alinč přišel jako posila, ale moc se neuplatnil. Čekali jsme od něho víc. V této sezoně dal jen pět gólů, z toho dvě branky vstřelil nedávno Liberci. Myslím, že i jemu výměna prospěje. Ve Spartě bude mít novou motivaci,“ dodal Macholda. „Bylo to těžké rozhodnutí. Přišla poptávka Litvínova. Chtěli s námi udělat trejd a my jsme sháněli centra. Žemličkovi končila smlouva a přihlédli jsme i k ekonomickým důvodům. Víme, že s Richardem jsou spojeny největší úspěchy Sparty, ale když jsme si to dali dohromady, rozhodli jsme se pro jeho přestup,“ řekl o šokujícím rozhodnutí, který nelibě nesli fanoušci Sparty, ředitel Luboš Koželuh. Tento trejd, jak se záhy po jeho uskutečnění ukázalo, se ale navždy zapsal černým písmem do historie Sparty... Prvotřídní centr totiž za pražský celek nikdy nenastoupil! Nikdo totiž kontroverzní

psychicky. Držel jsem jim palce, aby se udrželi. Po sezoně jsem přišel do mužstva, kde na všechno zapomněli a tým byl posílený a dobrý.“

Post kapitána ovšem v Litvínově stejně jako ve Slavii Alinč nezastával, po zkušenostech ze Slavie se toho raději zřekl. „Kapitána jsme volili svobodnou volbou a předem jsem se toho zřekl. Trenér to hráčům už před volbou oznámil. Na Slavii se hodně povídalo o tom, že mi na tom záleží. Pan Blažek na to hodně upozorňoval, že bych hrál špatně, kdybych nebyl kapitán. Ale to není pravda. Nezáleží mi na tom. Je to hodně nevděčná funkce a nejsem zas tak velký lídr, že bych burcoval mužstvo. Jsem spíš klidnější. Úplně jsem se od toho distancoval. Kapitánem se stal Petr Klíma, měl jsem být zástupcem, ale také jsem to nechtěl, takže zástupci byli Ivo Prorok a Jirka Kuntoš,“ řekl serveru hokej.cz.

V Litvínově ovšem na předešlé působení v lázeňském městě nenavázal, a tak byl po 37 kolech, kdy zaznamenal na jeho kvality pouhých pět branek a třináct asistencí,

39letý útočník byl největší hvězdou německého Duisburgu.

výměnu, kterou Žemlička vstřebával velmi dlouho, neprobral s hlavním trenérem Sparty Aloisem Hadamczikem, jenž, jak se prokázalo později, neměl o služby Alinče zájem. „Nemám nic proti Janu Alinčovi. Já chci, aby Sparta hrála agresivní nátlakový hokej, a Jan Alinč se na tuto herní taktiku prostě nehodí. Alinč je technický centr a ty už máme tři (Martinec, Leška, Broš). Potřebujeme silového hráče do prostoru před brankou a takový nám tu zatím chyběl,“ řekl dnes reprezentační kouč o této takřka uvěřitelné situaci.

Nakonec se Sparta dohodla na přestupu Alinče s Karlovými Vary. „V podstatě jsme převzali smlouvu, kterou měl ve Spartě a předtím v Litvínově. Mezi námi a Spartou Praha samozřejmě dojde k finančnímu vyrovnání. Hráč se již ve středu zapojí do tréninku a v pátek pojede na utkání do Zlína,“ řekl o podmínkách transakce mluvčí karlovarského klubu Jiří Holý.

„Naší hlavní podmínkou bylo, že Honza půjde s financemi dolů. Sdělili jsme mu, že jelikož musíme jít do přestupu a ne hostování, bude nás to stát peníze za přestupovou částku, a proto musí ustoupit ze svých požadavků. On projevil zájem hrát pouze za Karlovy Vary a ve věcech jeho finančního ohodnocení byl vůči nám velmi vstřícný,“ dodal. Příchod staronové posily si pochvaloval i tehdejší hlavní trener Energie, Marek Sýkora. „Jsem rád, že tu je. Je to dobrý bruslař a konstruktivní centr. Je to hráč, který je schopen hrát i dozadu. Potřebujeme jej především v

Nejllepší časy své kariéry zažil v mateřském Litvínově.

V Karlových Varech byl Alinč velmi spokojený, ale na svá produktivní léta z Litvínova tam nenavázal.

přesilových hrách, s kterými máme problémy. Honza Alinč umí zavést puk do pásma a přihrávat do gólových situací, je to zkušený hráč.“

Rodák z Loun se ale po několika změnách působiště již nikdy nedokázal dostat do své bývalé formy. Ve třech odehraných ročnících mezi Západočechy nasbíral pouhých 67 bodů. Takováto bilance od něj nebyla vítaná, a tak se s Vary před vrcholem ročníku 2005/2006 rozloučil a zamířil na třetí zahraniční angažmá, tentokrátě však oproti angažmá ve Finsku a Švédsku do méně kvalitnější soutěže, tedy do německé DEL, kde oblékal v první sezóně barvy kolínských žraloků. Po krátké výpomoci Kolínu v závěru základní část se ale vydal do jiného klubu elitní německé soutěže, zamířil totiž k Tučňákům do Krefeldu. Záhy si Alinč vybudoval pověst jedné

z hvězd soutěže, v prvním ročníku získal 46 bodů, v té druhé pak ještě o osm více. Zkušenému centru se navíc v jednom zápase podařil husarský kousek, když nastřádal sedm bodů za jednu branku a šest asistencí. Jeho parták z útoku a největší hvězda Tučňáků Herberts Vasiljevs dokonce zazářil ještě více, dal totiž čtyři branky a na další čtyři pro své spoluhráče připravil.

Po dvou letech v Krefeldu se rozhodl hokejový cestovatel znovu změnit působiště, tentokrát odešel do Duisburgu, který patřil nejhorším týmům nejvyšší německé soutěže. Kvalita týmu byla pochopitelně znát i na potenci tohoto zkušeného matadora, oproti předešlému ročníku se totiž zhoršil o 21 bodů (celkem měl tedy bilanci 15+18). Ani v Duisburgu Alinč moc dlouho nepobyl, sice měl s tamějším týmem smlouvu ještě na jeden ročník, ale po krachu klubu se stal znovu volným hráčem. „Hokej v Německu jsem si užíval a hrál pro radost. Když jsem šel do Německa, tak se začalo hrát technicky. Rozhodčí hrozně moc pískali a někdy to až moc přeháněli. Góly se dávaly hlavně při přesilovkách. V Německu se víc píská než v Čechách,“ řekl o čím dál prestižnější soutěži. Vytáhlý útočník sice chtěl setrvat u našich západních sousedů, ale konkrétnější nabídku nedostal, kdežto od prvoligového Ústí ji obdržel. „Nejdřív jsem mluvil se Zdeňkem Orctem, který mi řekl, jak to v Ústí vypadá. Velkou roli sehrálo i to, že se znám s generálním manažerem Robertem Kyselou, s kterým

Jan Alinč změnil během jednoho týdne třikrát své působiště!

O Jana Alinče neměl tehdejší trenér Sparty Hadamczik zájem, a tak za pražský celek neodehrál ani jeden zápas.

jsem i hrál. Domluvili jsme se v pohodě na mém přestupu. Ani nevím, jestli se o mě zajímal někdo z extraligy. Nikde jsem se nechtěl vnučovát. Jsem hlavně rád, že to mám blízko i domů do Loun, odkud dojíždím,“ řekl o příchodu na sever Čech sám Alinč.

Důvod podpisu smlouvy s protřelým veteránem objasnil i Robert Kysela. „U nás mnozí DEL podceňují, ale Jan Alinč se tam prosazoval v posledních letech pravidelně, takže jsme o jeho přínosu nepochybovali. Uvědomujeme si, že Janu Alinčovi už je sedmatřicet let, ale jde jen o jednu informaci o tomto hráči. Nečekáme, že udělá osmdesát bodů za rok, ale produktivitu si od něj slibujeme. Stejně tak, že bude tvořit hru.“

A ve své první sezóně mezi Lvy očekávání splnil. Ziskem 41 bodů se umístil v první desítce kanadského bodování, s 27

asistencemi pak v TOP 5 nahrávačů. Za zmínku ze statistických údajů určitě stojí i kolonka +/-, v níž se mu po ročníku, jehož základní část Slovan opanoval, blyštilo 27 plusových bodů, což byl nejlepší výkon mezi všemi prvoligovými útočníky a po Romanu Němečkovi i celkově. „Myslím si, že první liga je dobrá. Zvykal jsem si na to dlouhou dobu. Je to trochu něco jiného než, co jsem hrával v Německu a v extralize. Je smůla, že ten systém je takto udělaný,“ zhodnotil po první odehrané sezóně kvality 1. ligy pro Zdeňka Kamínka. I v play-off patřil 188cm vysoký útočník k oporám mužstva. V 17 zápasech si připsal stejný počet bodů (3+14), mezi Lvy už byl lepší pouze slovinský kanonýr Pajič. Jenže týmový úspěch se nedostavil, v napínavé finálové sérii proti Chomutovu podlehli Lvi v rozhodujícím sedmém utkání Pirátům nejtěsnějším výsledkem 1:2. Sedmý zápas série přitom předtím Alinč za svou bohatou kariéru nikdy nezažil. „Ještě nikdy jsem nehrál sedmý zápas. Ptal jsem se na to i brankáře Zdeňka Orcta, s kterým jsem hrál finále play off extraligy proti Vsetínu v roce 1996. Víím, že v této sérii se na sedm utkání nehrálo. Já jsem si říkal, že finále mi není souzené. Jsem pořád druhý. Doufal jsem před sezonou a v průběhu sezony, že mi to letos s Ústí vyjde.“

Jan Alinč vyniká především výborným bruslením a výborně tvoří útočné akce.

Jan Alinč byl vždy středem pozornosti, jelikož na ledě často předčil všechny ostatní.

Měli jsme na postup do baráže o extraligu, ale chybělo nám možná štěstíčko, které bychom potřebovali,“ řekl po neúspěšné koncovce play-off 2010. „Před zápasem jsem se ani nijak nenervoval. Cítil jsem se v pohodě celou sérii. Někdo může říkat, že naše lajna se neprosadila. Náš útok pořád chodil na nejlepší chomutovskou lajnu. Uhlídali jsme ji a hráli jsme s ní otevřenou hru. Nedostávali jsme hlavně góly, a to bylo pro nás důležité. Myslím si, že pro mužstvo jsme udělali hodně práce,“ zhodnotil výkon své lajny. „První domácí porážka v play off nás mrzí, protože ta sezona byla vynikající. Základní část jsme vyhráli o sedmáct bodů a jeden zápas rozhodne, že všechno je pryč,“ dodal.

I v sezóně 2010/2011 patřil k lídrům mužstva, zbrzdilo ho ovšem zranění, kvůli němuž odehrál jen 32

nemá tak dobré mužstvo. Řekl bych, že bez Schwarze by baráž nezvládla." Pro hokej.cz se rozhovořil i o důvodech neúspěchu v posledním možném barážovém klání. „Zlomové momenty rozhodujícího utkání? K tomu bych se nechtěl vyjadřovat. Bylo jich ale víc stejně jako v předešlých zápasech. Jednoznačně bych zmínil dva inkasované góly v první třetině. Netvrdil bych sice, že nás srazily úplně do kolen, ale síly přece jen ubývaly. Dvougólové manko se pak dohání velmi těžko. Chtěli jsme co nejdéle udržet vyrovnaný stav, ale bohužel jsme udělali chyby.“

Pro Libora Kulta zhodnotil i prvoligové play-off a systém ELH. „Celé play off i baráž jsme odehráli v neskutečné pohodě. Věřili jsme si, dávali jsme do hry kus srdce, ale ukázalo se, že na baráž jen srdce a dravost nestačí. Roli hrají i další věci. Jestli se něco nezmění, extraligové týmy budou baráž vyhrávat pořád. Vezměte si, že Boleslav ji hrála potřetí a bude jí hrát nejspíš znovu,“ řekl pro server hokej.cz. „Dovolím si tvrdit, že jsme v některých zápasech byli lepší. Kdybychom vyhráli třetí zápas, vypadalo by to jinak. Bohužel jsme si ho pokazili vlastní nezkušeností. Takový je zkrátka sport.“

Technický hokejista se krátce rozhovořil i o klíčovém třetím zápase série. „Třetí zápas jsme měli získat pro sebe. Nestalo se, ale dokázali jsme se zvednout i ze stavu 1:3 na zápasy a vynutit si sedmé utkání. Ukázali jsme vůli po vítězství, srdce a bojovnost. Výborně nás držel Pavel Francouz. Smekám přede všemi.“ Bohužel vedení Českého svazu ledního hokeje systém baráže nezměnilo, takže do dalšího ročníku bude mít vítěz 1. ligy znovu nadlidský úkol probít se do nejvyšší soutěže hrané na území České republiky. Pokud by se tak ale stalo, a tím vítězem by byl právě Slovan, s největší pravděpodobností by si litvínovský odchovanec se Severočechy extraligu ještě zahrál, jelikož nová jednoletá smlouva, kterou na jaře podepsal, obsahuje opci, která by nabyla platnosti při postupu Alinčova týmu do nejvyšší soutěže...

V Německu vytvořil Alinč nebezpečnou dvojici spolu s Lotyšem Vasiljevsem.

prvoligových utkání, i tak se ale dokázal výrazně zapsat do klubového bodování. 25 získaných bodů (7+18) ho zařadilo na čtvrtou pozici, pouhý bod za duem Kloz-Čurilla. Jeho individuální výkony nejlépe zhodnotila redakce oficiálního webu ústí nad Labem, která 39letého útočníka měla na očích. „Stále s hlavou nahoře, elegantním hráčem zůstává i v devětatřiceti. Že nebude jezdit nahoru dolů, s tím se počítalo, občas ale v útoku zaváhal a hrozil kontr. Měl ale zápasy, v nichž exceloval. Byl u důležitých gólů.“

V play-off už však tak výrazný nebyl, zářili především jiní. Důležitější ovšem bylo to, že tentokrát Lvi největším rivalům z Chomutova, dokázali oplatit výsledek z finále 2010. Severočechi narazili až v baráži o nejvyšší soutěž, kdy je v sedmi zápasech porazila Mladá Boleslav. Rozhodujícím mužem série byl jednoznačně mladoboleslavský reprezentační brankář (dnes již působí ve Finsku) Marek Schwarz. „Schwarz nebyl klíčovým mužem jen sedmého utkání, on byl nejdůležitější faktorem celé baráže. Boleslav

Alinč skončil dvakrát v radě na druhém místě klubového bodování Krefeldu. Lepší byl jen Lotyš Vasiljevs.

Udělat žebříček nejlepších obraných párů bylo možná ještě těžší, než tomu bylo v případě TOPky útočných formací. Složení jednotlivých dvojic se často zápas od zápasu liší, ale i tak náš magazín nakonec dospěl ke zdárnému konci.

Brett Palin obsadil společně s Pulpánem 1. příčku.

TOP 10: OBRANNÉ PÁRY

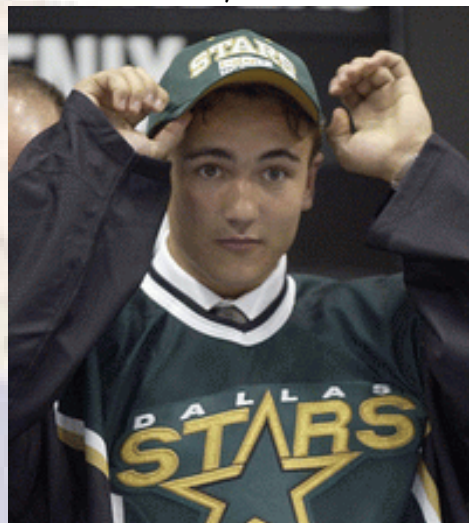

10. ALEŠ HOLÍK- MARTIN NOVOTNÝ (ŠUMPERK)

Alfou a omegou tohoto obranného páru je bezpochyby zkušený Aleš Holík (foto), který je nejoblíbenějším hráčem šumperských tribun. Není divu, tento kapitán patří k oporám týmu jak v defenzivní, tak i v ofenzivní činnosti. Holíkovým partákem je Martin Novotný, jenž zatím v tomto ročníku předvádí překvapivě velmi dobré výkony.

8. ONDŘEJ POŽIVIL- MARTIN VÁGNER (HRADEC KRÁLOVÉ)

Dvě předsezónní posily ambiciózního celku se sloučily v jedno kompaktní duo. Ondřej Poživil vloni zářil ve Vrchlabí, Martin Vágner pak slavil mistrovský titul s Třincem, byť se nedokázal protlačit do sestavy pro play-off. Vágner (foto) není v Hradci žádným neznámým. Právě v loňské sezóně Hradci vypomáhal poté, co se nevešel do sestavy Ocelářů.

9. JAN SOLDÁN-LUKÁŠ ŠPELDA (BEROUN)

Tato dvojice slávisťických zadáků patří k nezkušenějším mužům v defenzivě Berouna (pomineme-li Jaroslava Nedvěda). Lukáš Špelda (foto) je v šestadvaceti letech už zkušeným borcem, který odehrál v extralize už přes stovku zápasů. Jan Soldán je o tři roky mladší, ale také on toho odehrál už spoustu. Společně vytváří velmi spolehlivé obranné duo.

7. JAKUB BARTOŇ- JIŘÍ ONDRUŠEK (OLOMOUC)

Jakub Bartoň (foto) prožil za uplynulé dva ročníky obrovský výkonnostní skok. Už z něj není jen nadprůměrný zadák, ale hlavní opora zadních řad Mory. Jeho spoluhráčem z obranné dvojice je Jiří Ondrušek, který je místním rodákem a patří mezi největší bojovníky a dřiče v kádru pod vedením Petra Fialy.

5. JAN KLOBOUČEK- JIŘÍ ZEMAN (ÚSTÍ N/L)

Tato dvojice dává věkový průměr 34 let. Janu Kloboučkovi je už dokonce 38, Jiřímu Zemanovi o 9 let méně. Kapitán Lvů, tedy bývalý hokejista Litvínova Klobouček (foto), sice občas nějakou tu minelu udělá, ale v produktivitě se mu zatím velmi daří. Jiří Zeman zase dokáže rozdávat přesné a účelné pasy.

6. ONDŘEJ HOLOMEK- JIŘÍ SUCHÝ (LITOMĚŘICE)

Ondřej Holomek (foto) si řekl hodně nahlas o místo v sestavě kmenového Ústí, a to hlavně díky skvělému úvodu sezóny. S talentovaným bekem už letos v jednom obranném páru hrálo více jedinců, nejčastěji pak Jiří Suchý, který patří mezi spolehlivé beky, což dokazoval i vloni, kdy hájil barvy jihlavské Dukly.

Michal Pavlů (foto) se zatím natrvalo do kádru Liberce neprobojoval, opět tak vypomáhá prvoligovým Benátkám nad Jizerou. Tento ofenzivní zadák, jenž dal za poslední dvě sezóny dohromady 19 branek, což je bilance hodná útočníka, tentokrát nenastupuje po boku Petra Kolmanna (doléčuje se po zranění), nýbrž po boku novice v sestavě Pojizeřanů Jana Jaroměřského. Akvizice z Chrudimi vloni vyvrátila ve dvojici se Zdeňkem Toužimským a letos září.

**4. MICHAL
PAVLŮ-JAN
JAROMĚŘSKÝ
(BENÁTKY N/J)**

Milan Karlíček (foto) patří k absolutní prvoligové elitě mezi obránci. Jeho návrat z ročního působení v Německu potěšil všechny fanoušky, a jejich důvěru zatím 30letý borec nezklamal. Jeho partnerem je, vlastně byl, Václav Čížek. Jenže tento spolehlivý mladý zadák v posledních zápasech kvůli zranění ruky chyběl a doba návratu je zatím nejistá. Jeho absence je znát, ale Václav Čížek alespoň dodává energii svým kamarádům ze střídačky.

**3. VÁCLAV
ČÍŽEK-MILAN
KARLÍČEK
(HRADEC K.)**

Bývalý reprezentační zadák a Mistr ČR 2010 David Havíř je zkušenou osobou v zadních řadách Chomutova. Narozdíl od Petra Mudrocha či Roberta Kántora byl vloni svému týmu prospěšný, dokonce měl nejlepší statistiku +/- v celé 1. lize. Jakub Grof (foto) je tvořivým zadákem s dělovou ofenzivní schopností využívají trenéři Pirátů zejména při přesilových hrách.

**2. DAVID HAVÍŘ-
JAKUB GROF
(CHOMUTOV)**

**1. BRETT PALIN-LUKÁŠ
PULPÁN
(CHOMUTOV)**

Je možná trochu paradoxní, že první dvě (dle našeho magazínu) nejlepší obranné dvojice jsou z Chomutova, který má letos hodně starostí se svou defenzivní činností. Ale toto duo je asi nejkomplexnější v celé druhé nejvyšší soutěži, oba dva se k sobě báječně hodí a doplňují. Lukáš Pulpán byl loni prvoligovými redakcemi zvolen nejlepším obráncem sezóny, náš magazín mu určil mezi beků příčku druhou. Brett Palin zase loni kapituloval v druhé nejlepší zámořské soutěži, farmářské AHL.

Pulpán je tím šikovnějším z této dvojice. Produktivní zadák vyniká výborným přehledem ve hře a dobrou rozehrávkou. Individuálně nejplodnější sezónu zažil 26letý bek před třemi lety, kdy dokázal nasbírat ve 40 zápasech základní části neuvěřitelných 36 bodů!

Pokud je Pulpán technickým typem hokejisty, tak americký zadák Brett Palin na sebe upozorňuje tvrdou hrou, hity, bitkami, ale také spolehlivou defenzivní činností a tvrdou střelou. Pokud se Chomutovu ani letos nepovede vybojovat postup do ELH, zřejmě z 1. ligy odejde.

Vloni patřil 36letý chomutovský zadák k nejkvalitnějším obráncům celé soutěže. Dokonce měl nejlepší bilanci +/- v celé 1. lize. Brněnský rodák ovšem zhodnotil ročník negativně, jelikož i pro něj je klíčovým momentem týmový úspěch, který se vloni pro Piráty nedostavil. Na konci července poskytl tvořivý obránce rozhovor pro oficiální stránky Komety hc-kometa.cz.

Autor: HSfan, Tomáš Čekal,
Jakub Novák

Foto: Zdeněk Špinko, Jan Čech

David Havíř

Brněnský rodák se narodil v roce 1975, v té době určitě nikdo netušil, že za 36let David Havíř odehraje v nejvyšší české soutěži celkem 911 utkání (91+184). To bych ale moc předbíhal...

První hokejové krůčky udělal v Úvoze. „Začínali jsme na Úvoze. Jmenovalo se to Dům mládeže, pak byla škola na Úvoze. Tam jsme vlastně začínali s Liborem Zábranským. Celkově nás tam bylo hodně. Vzpomenu si na Pavla Zubíčka, Honzu Mikela nebo Pavla Neštáka. Zub byl možná o rok starší. Pokud si dobře vzpomínám, tak jsme tehdy udělali nějakou medaili ve starším dorostu. Myslím, že to bylo třetí místo. Pamatuju si, že vítězem byla tehdy Sparta, ve které hráli Výborný a spol., takže to bylo skvělé,“ řekl v obsáhlém rozhovoru s Tomášem Čekalem. Podmínky ovšem nebyli ideální, jak vzpomíná v interview pro hc-kometa.cz. „Stadion tehdy ještě nebyl zastřešený. Když nasněžilo, tak nastoupili tatínci s hrablama,

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	+/-	TM
1995-96	HC Kometa Brno (E)	27	0	5	5	—	26
	HC Kometa Brno (E, baráž)	9	1	0	1	—	—
1996-97	HC Kometa Brno (1. liga)	10	1	0	1	—	—
1997-98	Viry-Châtillon EH (FRA)	28	5	12	17	—	—
1998-99	HC Znojemští Orli (1. liga)	52	7	11	18	—	—
	HC Znojemští Orli (1. liga, p-o)	7	2	0	2	—	8
1999-00	HC Znojemští Orli (E)	49	8	5	13	-11	30
2000-01	HC Znojemští Orli (E)	52	6	16	22	24	44
	HC Znojemští Orli (E, p-o)	7	0	3	3	2	6
2001-02	HC Znojemští Orli (E)	52	14	19	33	25	44
	HC Znojemští Orli (E, p-o)	6	1	3	4	3	6
	HC Znojemští Orli (THC)	7	0	2	2	5	10
2002-03	HC Znojemští Orli (E)	51	5	6	11	16	49
	HC Znojemští Orli (E, p-o)	6	0	2	2	-2	12
	HC Znojemští Orli (THC)	14	4	1	5	0	12
2003-04	HC Znojemští Orli (E)	52	9	20	29	7	59
	HC Znojemští Orli (E, p-o)	7	1	3	4	1	8
2004-05	HC Moeller Pardubice (E)	43	2	9	11	4	36
	HC Moeller Pardubice (E, p-o)	16	0	5	5	5	10
2005-06	HC Moeller Pardubice (E)	51	5	4	9	-8	42
	HC Moeller Pardubice (ECC)	2	1	0	1	0	2
2006-07	HC Moeller Pardubice (E)	52	7	6	13	13	70
	HC Moeller Pardubice (E, p-o)	18	2	0	2	-2	28
2007-08	HC Moeller Pardubice (E)	44	5	8	13	-3	70
	HC Moeller Pardubice (E, p-o)	12	0	3	3	0	18
	HC Moeller Pardubice (THC)	8	0	4	4	-1	18
2008-09	HC Moeller Pardubice (E)	52	2	9	11	2	52
	HC Moeller Pardubice (E, p-o)	7	1	1	2	4	2
	HC Moeller Pardubice (THC)	3	0	0	0	2	0
2009-10	HC Moeller Pardubice (E)	52	0	9	10	15	54
	HC Moeller Pardubice (E, p-o)	13	2	1	3	10	14
	HC Moeller Pardubice (THC)	2	0	0	0	0	2
2010-11	KLH Chomutov (THC)	4	0	2	2	4	2
	HC Energie Karlovy Vary (E)	1	0	0	0	-1	0
	KLH Chomutov (1. liga)	43	2	15	17	26	59
	KLH Chomutov (1. liga, p-o)	13	2	4	6	2	12

abychom mohli vůbec hrát. Samozřejmě se to dělalo i rolbou."

V Brně pak vydržel drobný bek až do roku 1997, kdy už Kometa po sestupu hrála jen 1. ligu. „V mládežnických kategoriích jsem to měl hodně proměnlivé. Mezi čtvrtou a pátou třídou jsem rok vynechal, protože jsem měl problémy. Pak mě na škole na Úvoze nechtěli, tak jsem přestoupil do Ingstavu, kde jsem byl až po starší dorost. Dostal jsem se i do mužů, ale ještě jako sedmnáctiletého, osmnáctiletého si mě stáhla Kometa zase zpátky a měl jsem šanci v ní něco zahrát." Dnes s časovým odstupem musíme tento krok hodnotit jako velmi správný, jelikož Havíř dostal výraznou šanci již v brzkém věku. Jenže hned ve své první kompletní sezóně mezi seniory se mu společně se svými spoluhráči nepodařilo zabránit sestupu druhého nejúspěšnějšího klubu československé historie. O důvodech brněnského krachu se rozhovořil i v rozhovoru s Tomášem Čekalem. „Těch faktorů tam bylo více. Začínalo to tím, že vyhodili Lád'u Trešla. Myslím, že i pár dalších hráčů. Celkově byla sezóna hodně rozháraná. Řeknu vám, na co si nejvíce vzpomínám. Bavili jsme se o tom s Tomášem Blažkem. Tehdy jsme hráli baráž tuším dva týmy z extraligy se dvěma kluby z první ligy. Hrál se o dvě místa čtyřkolově. S Pardubicemi jsme vyhráli a prohráli a následovalo domácí utkání. V té době hráli zároveň Bobíci se Spartou a na hokej přišli rowdies. Nastal tam takový blázinec, že začaly lítat plechové koše na led. Trenér Sršeň to šel uklidňovat na tribunu a vrátil se s ukopnutým zubem. Vůbec na to nehleděli. Potom jsem se ještě dozvěděl, že pardubický řidič, který zůstal v autobuse, si musel lehnout na podlahu, protože fanoušci kameny rozbili celý autobus, všechna skla. On tam ležel na zemi a měl schovanou hlavu, jak to kolem něj padalo. Takže to jsem se dozvěděl až po dvanácti, nebo ani nevím po kolika,

Hráčské info

18.4.1975
178cm, 85kg
hůl levá
obránce
12Z, 0G, 2A, 0 +/-, 6TM

letech v Pardubicích od Tomáše Blažka. Každopádně to ale dopadlo špatně. Pak jsme hráli ve Zlíně a skončilo to tak, že se sestoupilo. Od té doby to začalo znova. Než to Libor koupil, proběhlo několik takových nijakých sezon, úplně bez smyslu. Nevím, jak to nazvat. Hlavně chyběly i peníze."

Po sešupu Komety do druhé nejvyšší soutěže ještě v barvách modrobílých vydržel jednu sezónu, jenže na tu nevzpomíná moc rád. „Po extraligové sezóně v Kometě jsem měl začít hned v první lize. Jenže já jsem měl smůlu, protože jsem neodehrál moc zápasů, a když jsem se dostal do formy, získal důvěru trenéra, tak jsem si zlomil klíční kost. Sezóna pro mě, tuším, v půlce prosince skončila."

I přes tuto nepříjemnou situaci se mu podařilo sehnat v létě zajímavé angažmá, když se upsal francouzskému celku Viry-Châtillon. Důvody svého odchodu zhodnotil pro web Komety. „Začala letní příprava na novou sezónu a v Brně už docházely peníze. Od jednoho známého jsem dostal laso, že bych mohl působit v zahraničí. Ještě jsem byl mladší, tak jsem si říkal: „Proč ne?“ Ať zkusím všechno.“

Jednoroční působení ve Francii v ranném hokejovém věku Havířovi velmi prospělo. „Dostával jsem hodně prostoru, jako cizinec jsem byl hodně vytížený a musel jsem se starat sám o sebe. Hokej tam ale byl až na pátém šestém místě. Základem jsou fotbal a ragby. Hokej tam dělali spíš nadšenci, můj tým byl na předměstí Paříže. Týmy tam nežijí ze sponzorů, ale z podpory měst.“

Poté muže s dnes již neobvyklou helmou koupilo Znojmo, které ještě v té době působilo v 1. lize. Ovšem ihned po získání spolehlivého zadáka se jim podařilo probojovat do nejvyšší soutěže. „Pro mě ten ročník znamenal hlavně to, že budu hrát znova extraligu. Z Brna nás tam šlo

navíc asi pět nebo šest hráčů. Jezdili jsme dvěma auty. Cíl byl nastavený tak, že se musí postoupit. Rok předtím totiž vedli 3:0 a prohráli s Opavou 3:4 na zápasy, tak si tam vzali i mladší hráče. Nechtěli, aby to někdo prodal nebo tak něco. Celá sezóna se povedla. Byla skvělá, rád na ni vzpomínám.“

Ve městě okurek a vína pak zavládla postupová euforie, jak tomu obecně bývá. „Postupová euforie byla hodně cítit, zrovna nedávno jsem byl na svatbě Milanu Procházkovi, což je Znojmák, se kterým jsme spolu v Chomutově, a přijel tam kamarád Pavol Valko, který zažil první dvě extraligové sezóny. Říkal, že na to vzpomíná do teď. Když jsme nastupovali v přípravě, bylo to něco jako teď v Brně. Na zápas tam bylo pět a půl tisíce lidí. Říkal, že to nikde jinde nezažil a už asi nikdy nezažije,“ vypráví spolehlivý hokejista pro Tomáše Čekala.

Na jihu Moravy pak strávil dalších pět extraligových ročníků. Toto období se dá označit za jeho nejpovedenější, tedy co se týče individuálních výkonů. Body sbíral jak na běžícím páse, zásluhu na tom měli zejména

hvězdní forwardi, kteří hráli před ním, jde o Marka Urama a Petera Puchera. „Byla to nádhera, hrát za nimi, to byl koncert. Oni si drželi svoji výkonnost. Body měli každý rok. Hráli spolu už delší dobu, takže věděli, co a jak. Když jsem s nimi začal hrát já, také jsem věděl, kam si mám najet, co udělají. Většinou ty hráče poznáváte a víte, co od nich můžete čekat. Jediná kaňka na kráse byla, že jsme nikdy neprošli přes čtvrtfinále play-off. Já jsem nejdřív začínal s Davidem Petlákem, býval skvělý bek. Když přišel Karel Soudek, tak jsme hráli spolu.“

V sezóně 2004/2005 už ale hájil Havíř barvy Pardubic. „Měl jsem snad tři nebo čtyři nabídky. Plus, kdybych chtěl jít do zahraničí, většinou se čeká déle. Měl jsem Liberec, Vary, a pak se ozvaly ještě Pardubice. Říkal jsem si, že je to klub, který má největší historii. Nakonec jsem udělal dobře, že jsem si vybral právě je.“

Jedním z faktorů odchodu jistě bylo i to, že Znojmo nemělo ambice ani finance na získání extraligového titulu. „Těch důvodů k odchodu ale bylo více. V té době jsem si podepsal manažera, kterého jsem předtím nikdy neměl. Smlouvu jsem si dříve vyjednával sám. Řekl mi, že finanční podmínky se ohybují úplně někde jinde. I to bylo

při odchodu důležité.“

Svoji první sezónu v městě perníků a dostihů oslavil nejlépe, jak mohl. Po boku velkých hvězd, které nemohly z důvodu výluky hrát ve slavné severoamerické NHL (Hemský, Hejduk, Bulis, Rozsival či Průcha) slavil svůj první titul mezi elitou. „Hráči z NHL s námi ze začátku jen trénovali. Vůbec se nejdřív nevědělo, že sezóna za oceánem neproběhne. Nastoupili v září a pořád si mysleli, že se NHL ještě nějak udělá. Jenže pak už bylo jasné, že ne. Udělala se tam podobná parta jako ve Znojmě, akorát byli hráči ještě na vyšší úrovni. I přesto jsme však měli katastrofální začátek a po pěti kolech jsme byli s jedním bodem poslední. I s těmi hráči. Pak nastal zlom. Vyměnil se trenér, začalo se dařit, udělala se série. Nakonec to vyvrcholilo v play-off, kde jsme vyhráli, a já zažil zážitek, který jsem si vlastně později ještě jednou zopakoval. Sezóna byla specifická i v tom, že s námi začínal i Libor Zábanský. Bohužel mu pak zjistili vadu na srdci a musel skončit. Dál už pak nikdy nehrál.“

V dresu Pardubic, jak již v předešlém odstavci napověděl, mohl slavit i druhý mistrovský titul, to se psal ročník 2009/2010 a v Moelleru tehdy působil legendární brankář Dominik Hašek.

DAVID
HAVÍŘ

abych šel někam na dva. Proto jsem se rozhodl pro Chomutov. Jeden faktor byl, že mě chtěl trenér Rulík. Druhým faktorem měla být baráž, jakou jsem hrál kdysi s Brnem. Tedy baráž dvou klubů z extraligy a dvou z první ligy. To se nepovedlo. Také mě ještě lákalo, že bude nový stadion."

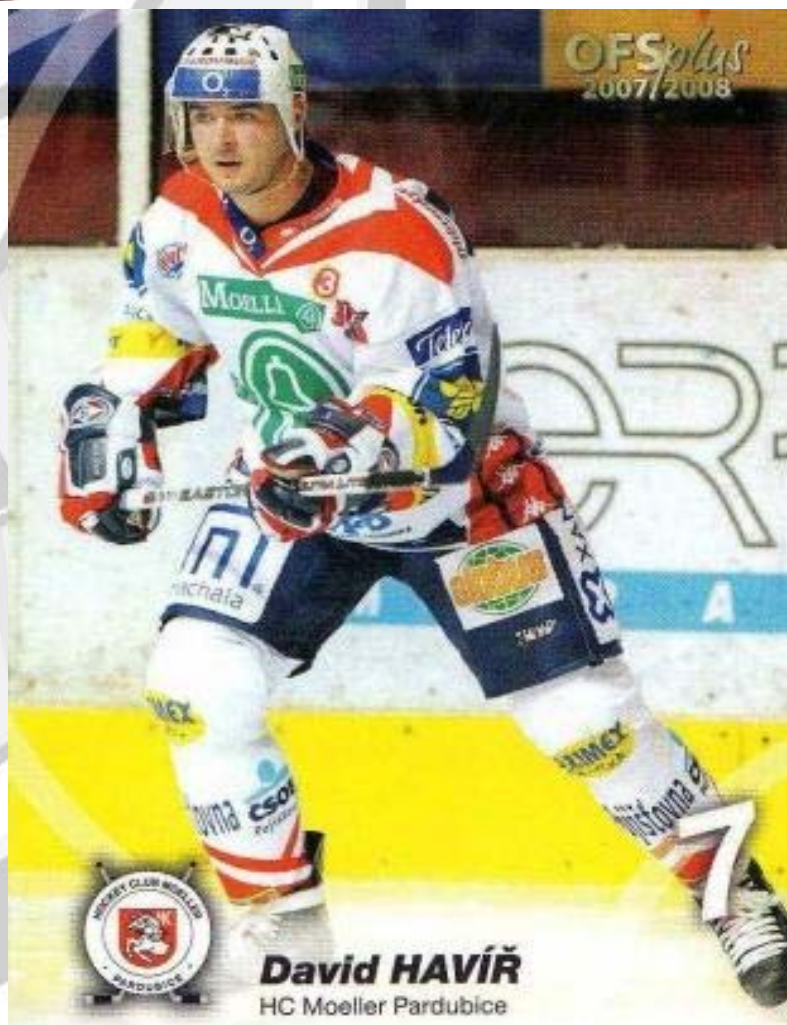
Premiérová sezóna byla ale velmi rozpačitá, Havířovi se dařilo, kdežto tým selhal v play-off proti Ústí poměrem 0:4 na zápasy. „Sezóna byla podivná. Ještě než jsme začali hrát na ledě, odešli nám trenéři a přišli noví. V sezóně se poté měnili znovu. Mezi tím se pouštěli hráči na hostování. Pořád se nám nedařilo tým zkonsolidovat. To byl možná jeden z důvodů, proč nám to v play-off nevyšlo. Přitom tým jsme měli ještě kvalitnější než minulou sezónu, jenže se nám to nepovedlo dát dohromady tak, abychom si baráž zahráli. Ústí nás smetlo a dopadlo to jedním velkým neúspěchem. Ten výsledek byl krutý. Rozhodovaly ne maličkosti, ale naše neukázněnost. Kolikrát jsme byli nešťastně nebo zbytečně vyloučení. Pak když jsme se dotáhli, Ústí znova odskočilo. Bylo lepší."

Zadák, jenž pětkrát přes hlavu přetáhl reprezentační dres, byl po sezóně velmi překvapen z kvality prvoligových mužstev.

„V Pardubicích byly opravdu žně. Je to i o štěstí, když člověk narazí na tým, který působí dlouho v extralize, nemusí to znamenat, že přijde úspěch. Jenže v Pardubicích to běželo. I vloni kluci udělali bronz, takže to pokračuje. Bylo to krásné."

Faktory úspěchu pardubického hokeje zhodnotil i hráč s číslem sedm na zádech. „Ve Znojmě dělali celý management dva nebo tři lidé. Když jsem přišel do Pardubic, byl na každou věc nastaven jeden člověk, který se o ni staral. Když jsem přijel, mohl jsem se starat jen o hokej. Nebyly žádné problémy s bydlením a tak. Následně na člověka dýchne atmosféra, mají opravený zimák a krásné město."

Po šesti letech se však s východočeským celkem asi nadobro rozloučil. Odchod ho však moc nemrzelo, jak prozradil Tomáši Čekalovi. „Bylo to už po šesti sezónách. Nevěděl jsem, co mám čekat. Nejprve jsme se domluvili, poté agent zjišťoval podmínky, jak to vypadá v jiných klubech. Nakonec jsem se rozhodl, že je nejvhodnější odejít v nejlepším. Měl jsem také nabídku z Brna, ale ta byla spíše taková informativní a hlavně na rok. Já jsem hlavně řešil,

David HAVÍŘ
HC Moeller Pardubice

Místo narození: Brno

Hokejové začátky v klubu:

Kometa

První trenéři:

pánové Strnad a Hudlík

Přezdívka v kabině: Háva**Oblíbené číslo dresu:** 7**Oblíbený nápoj:** káva**Oblíbené jídlo:** vše**Neoblíbený soupeř (stadion):** Zlín**Oblíbené stadiony:**

Slavie, Sparta, Brno

Nejlepší hokejový zážitek:

tituly v extralize (2005 a 2010)

Oblíbená hudba: rock**Koníčky:** golf**Svobodný X ženatý:** ženatý**Děti:** nemám**Životní motto:**

Na každou svini se vaří voda.

Značka hokejky: Easton**Počet sezon v extralize:** osm**Rituál před zápasem:** káva**Oblíbený klub NHL:** nemám**Oblíbený extraligový soupeř:**

Slavia a Sparta

Neoblíbený extraligový soupeř:

Zlín

Nejoblíbenější jídlo:

česká kuchyně

Nejoblíbenější drink: pivo**Nejoblíbenější hudba:** rock**Nejoblíbenější barva:**

modrá a černá

Nejoblíbenější film: James Bond**Nejoblíbenější časopis:**

Golf, motoristické

Nejoblíbenější způsob odpočinku:

aktivní

Nejoblíbenější sport (kromě**hokeje):** golf

celku. To je skoro jak vyhrát Stanley cup. Proto si myslím, že udělal Libor dobře, že to koupil, když byla šance. Jinak by možná ani Brno nehrálo extraligu."

Havířovi tedy nezbyvá nic jiného, než se pokusit extraligu vybojovat i v současném, pro prvoligové celky nevýhodném, systému. Osobní ambice hrát nejvyšší soutěž stále má, hlavně díky tomu, že se v poslední době vyhýbá vážnějším zraněním.

„Vždycky, když se člověk cítí dobře po zdravotní i psychické stránce, je to to nejlepší. Dokud byl Jirka Dopita zdravý, tak tým také, dalo by se říct, táhl. Když je sportovec zdravý, má na to, aby ještě něco dokázal.“

Na sezónu 2011/2012 se Chomutov vytasil příchodem zkušeného trenéra Václava Sýkory a jeho asistenta Jana Votruby. S oběma se Havíř zná moc dobře, vždyť pod jejich vedením slavil svůj zatím poslední extraligový titul v roce 2010. *„Klobouk dolu před chomutovským vedením, že je sem dokázalo dotáhnout! Pro*

„Myslel jsem si, že to bude o hodně jednodušší. Hokej není tak svázaný taktikou. Je to takové, nerad to říkám, honění puku. Hráči někdy jezdí úplně bezmyšlenkovitě. Obzvláště ti mladší. Například už si myslíte, že jednoho uděláte, ale z ničeho nic se tam objeví další dva. Bylo to pro mě takové vysterilizování. Hokej je tedy po taktické stránce horší, ale bruslením se někdy vyrovná extralize. Není tam hráčů, kteří by neuměli bruslit nebo nebyli fyzicky připraveni. Týmy soupeřů se prostě nedají hned válcovat.“

Jedním z důvodů, proč se Chomutov do vytoužené extraligy je i velmi podivný systém baráže či nezámerné rozšířit extraligu o Ústí a Chomutov. Stejného názoru je i David Havíř. *„Variantu rozšíření ELH svaz trošku podceňuje, protože jak v Ústí i v Chomutově peníze jsou. Naopak některým extraligovým mužstvům vysychá studna. To je prostě na svazu. Extraligu rozšiřovat nechce. Tyto dva týmy do toho furt sází peníze, snaží se tam dostat, ale cesta je prostě strašná. Musíte udělat tři kola v první lize, postoupit do baráže, která navíc začíná u extraligového*

Takto oslavoval David Havíř branku v prodloužení v semifinále play-off 2010.

Klub a celou naši organizaci je to určitě jediné dobře," řekl pro Jakuba Nováka.

Dalším důležitým momentem pro Piráty Chomutov je otevření nové supermoderní arény. Sám 36letý dvojnásobný Mistr ČR je z ní doslova nadšený. *„Zimní stadion je nádherný! Jsem z něj unešený. Klobouk dolů. Zázemí je skvělé. Určitě se zde budeme cítit lépe, než na starém zimáku, ale musíme to potvrdit na ledě.“*

Nová éra chomutovského hokeje ale přinesla i své oběti, s týmem se rozloučil například Radek Duda či loňský kapitán týmu Zdeněk Skořepa. *„Skořepa chybět bude, ale někdo musel rozhodnout proč, a to je otázka vedení.“*

Od nové sezóny očekává tvořivý obránce především pohledný hokej. *„Nejdůležitější bude, abychom hráli dobrý hokej pro lidi. Pak uvidíme, jak se to vyvrbí.“*

Před zahájením nového ročníku si Havíř odpočinul zejména v prostředí rodinného kruhu a sportování. *„Celkem jsem si odpočinul. Bylo to jako vždy pět týdnů. Hlavně jsem se podíval domů, což bylo super. Odpočíval jsem aktivně. S kamarády jsem chodil na squash, nechal jsem si opravit kolo, takže jsem párkrát vyjel a občas jsem vyběhl do lesa. Zase jsem to ale nepřeháněl.“*

Autor dvou přesných tref a patnácti asistencí z loňské sezóny je nejstarším mužem na soupisce Pirátů, bude na něm tedy ležet celkem velká odpovědnost za výkony mužstva, ale v Chomutově je dalších devět třicátníků, takže to s tím vůdcovstvím nebude zas tak horké. DLE JMEN na soupisce Severočeňů by se Chomutov do baráže podívat měl, a pokud v ní bude mít štěstí, třeba Havíř už příští rok může přidat další zápasy do extraligové sbírky.

HC MOST

Mostečtí překvapili prvoligovou veřejnost svým návratem do druhé nejvyšší soutěže, jelikož Baník nebyl před sezónou 2010/2011 považován za kandidáta na postup. Jenže i přes infekční epidemii v baráži nakonec Most dokázal urvat postup. Po návratu do 1. ligy se ale vedení netají tím, že tohle možná bude poslední sezóna Mostu v Česku, jelikož Baník uvažuje o přesunu do druhé nejvyšší německé soutěže.

autor: HSfan, Jiří Rybář

foto: hcmost.cz

S návratem Mostu do druhé nejvyšší soutěže, kde Baník naposledy působil v sezóně 2008/2009, málokdo počítal, i když v ročníku 2009/2010 Most postoupil až do druholigového finále (tam Baník nestačil na Litoměřice. Hlavním důvodem neočekávaného návratu je jistě to, že se od minulého ročníku zavedla mezi 1. a 2. ligu baráž, a v ní se předpokládalo, že budou úspěšnější celky z druhé nejvyšší soutěže.

Pojďme k play-off 2011, kam se kvalifikoval Most jako druhý nasazený po farmě Chomutova a Kadaně Klášterci nad Ohří. Ve čtvrtfinále vyřazovací části Most ve třech zápasech zdolal Děčín, v semifinále play-off proti Klatovům pak Mostečtí vyhráli oba dva zápasy a postoupili do finále, kde vyzvali Klášterec nad Ohří. Baník v druholigovém play-off nakonec zaslouženě zvítězil a zajistil si postup do baráže. "Je to neskutečný, kluci zabrali a dokázali to. V celé sérii jsme to odbojovali, vyhráli jsme 3x, zatímco Klášterec

jenom jednou, takže jsme byli v sérii lepší. Musím všem poděkovat, od prvního do posledního hráče, včetně kluků, kteří jsou zranění, dnes přišli na střídačku, povzbuzovali," řekl po zvládnuté sérii hlavní trenér Kamil Kašťák.

V baráži ovšem Most srazila infekční epidemie, kdy do postele ulehla více jak polovina týmu. Úvodní zápasy play-out byly tedy odloženy, ale i tak neměli mostečtí hokejisté příliš času na rekonvalescenci. Na druhou stranu tento fakt možná Baníku pomohl, jelikož mohli severočeský tým soupeři podcenit. Most nakonec dokázal v baráži vyhrát pět zápasů z osmi a zaslouženě ze druhého místa postoupil. "Je to pro mostecký hokej obrovský úspěch, myslím, že ten postup jsme si zasloužili, jsem strašně šťastný a na kluky hrdý," komentoval vítězné pocity lodivod úspěšného týmu Kamil Kašťák.

Nejplatnější hráči ze Slavie

Daniel Krejčí

Velký příslib do budoucna pro pražskou Slavii si vloni poprvé zahrál i mezi seniory, když oblékal dres Havlíčkova Brodu. Na Vysočině odehrál celé play-off (0+1) a stihl i pět zápasů v základní části (0+3). Statný zadák tak za juniorku pražské Slavie nastoupil jen v pětatřiceti případech (9+18).

Lukáš Žejdl

Lukáš Žejdl je i přes svůj nízký věk nejproduktivnějším hráčem Mostu. "Já to mám rád, když mi mužstvo i trenéři věří. A tady mně věří hrozně moc. Sice cítím větší tlak na svojí osobu, ale vyhovujeme mi to. Trenéři Kašťák s Janderou mi věří, a já doufám, že jim jejich důvěru dokážu na ledě vrátit. Snad dokážu na ledě mužstvo podržet. I když třeba moje bránění není nic moc. Směřem dopředu ale věřím, že góly dávat budu."

Georg Mavrojanidis

Tento český forvard s lotyšskými kořeny vytváří společně s Bohumilem Slavíčkem a Lukášem Žejdlem údernou lajnu. Slavistický forvard má výtečné bruslení a také umí podržet puk. I on, stejně jako Žejdl, bojuje v Mostě o místo v sestavě Slavie pro příští sezónu.

Stručná historie klubu

Po skončení druhé světové války vzniklo hned několik klubů, včetně toho mosteckého (1946). První postup do 2. ligy slavili Baníkovci v sezóně 1976/1977, jenže po dvou ročnících byly soutěže reorganizovány a Most byl přeřazen do divize. Další výtoužený přesun z krajského přeboru do 2. ligy přišel až v ročníku 1990/1991. Ve třetí nejvyšší soutěži pak působil až do sezóny 2006/2007 (mezitím se Baník přestěhoval na nový stadion), kdy se Most prokousal až do 1. ligy. Shodou okolností zrovna v době, kdy klub slavil 60. výročí vzniku. Ve druhé nejvyšší soutěži pak Most vydržel dva roky, letos se do ní zase vrátil.

Soupiska

Brankáři:

Lukáš Melichar	14.03.1988 (23)
Tomáš Sork	16.01.1990 (21)
Marek Benda	21.05.1989 (22)
Michal Valent	05.03.1986 (25)

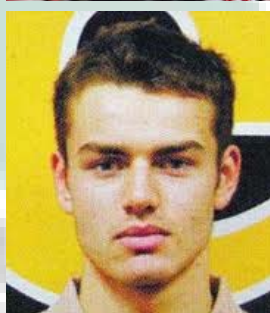
Obránci:

Kamil Charousek	02.01.1986 (25)
Lukáš Brožovský	21.01.1988 (23)
Michael Šulc	19.05.1986 (25)
Lukáš Martinec	11.03.1988 (23)
Jiří Panuška	03.02.1989 (22)
Jan Hranáč	26.10.1969 (41)
Jan Hanzl	02.03.1989 (22)
Daniel Krejčí	27.04.1992 (19)
Jakub Havelka	17.01.1990 (21)
Miroslav Kuncl	21.07.1986 (25)
Edgars Apelis	23.11.1989 (21)

Útočníci:

Vítězslav Nedrda	07.01.1987 (24)
Jakub Bauer	15.01.1986 (25)
Vladislav Vrtek	20.12.1987 (23)
Petr Přeučil	21.01.1983 (28)
Zdeněk Tauš	07.04.1984 (27)
Kamil Tvrdek	09.09.1983 (28)
Michal Borovanský	15.03.1985 (26)
Martin Ondráček	08.10.1987 (23)
Bohumil Slavíček	30.12.1991 (19)
Karel Výrut	05.07.1989 (22)
Lukáš Žejdl	07.08.1991 (20)
Georg Mavrojanidis	13.07.1991 (20)
Bronislav Andres	17.11.1988 (22)
Arturs Birstins	01.04.1993 (18)
Dominik Adámek	15.12.1990 (20)
Jan Rudovský	06.01.1987 (24)
Lukáš Rindoš	
Jakub Maxa	

Baráž rozhodl i jednatel klubu Valerij Korol. „Baráž, to je vždycky loterie. Počítali jsme s tím, že se pravděpodobně udrží oba prvoligisté, tedy Chrudim a Písek. Věděli jsme i o kvalitách Šumperka, snad jenom s Jindřichovým Hradcem jsme moc nepočítali, věřili jsme, že s ním bychom měli uspět. Podle mě byl tým od Vajgaru v celé baráži nejslabším mužstvem, i když porazil 2x Písek. Začátek baráže se pro nás nesl ve znamení zdravotních komplikací, nemohli jsme postavit nejsilnější sestavu. Jediná posila, kterou jsme v baráži měli, obránce Kadela z Třebíče, se hned v prvním utkání v Chrudimi zranil, potom ještě odehrál několik utkání pod injekcemi, ale následně byl nucen odstoupit. Jeho největší přínos pro nás byl v play off. Neměli jsme předem nastavený cíl, že bychom museli nutně postoupit. Už v play off jsme brali jako povinnost přejít přes 1. kolo, ale další úspěchy jsme nijak nevyžadovali. Možná to tak bylo

Největší defenzivní hvězdy

Jan Hranáč

Nejzkušenější hokejista Mostu a po Dopitovi snad i celé 1. ligy. Bývalý litvínovský zadák přišel do rodného města po anabázi ve slovenské extralize. Brzy již 42letý obránce je ojedinelým úkazem mostecké sestavy, vždyť druhému nejstaršímu bekovi Severočechů je teprve 25 let, a druhý nejzkušenější hráč po Hranáčovi je až Kamil Tvrdek (28). V současnosti si ale hledá angažmá, ale možná se do sestavy Baníku vrátí.

Kamil Charousek

V Mostě působí 25letý obránce vyjma předminulé sezóny již pět let v řadě. Zatím hrál Charousek jen v týmech, které před sezónou spíše mysleli na záchranu, tudíž jeho statistiky +/- bývají často hluboko pod nulovou hranicí. Mezi jeho přednosti ale patří fakt, že se 179cm vysoký bek vydá na trestnou lavici jen zřídka (max. 44 TM). Loni působil převážnou část v Chrudimi, v 24 utkáních si připsal 4 kanadské body (1+3).

Marek Benda

Mostečtí fanoušci před startem sezóny tohoto mladého gólmána podceňovali, jelikož Benda neměl zkušenosti s postem jedničky v této soutěži. Karlovarský gólmán, který působí v Baníku formou střídavých startů, ale vloni v Jihlavě ukazoval, když dostal od trenéra Petra Vlka příležitost, že by post prvního gólmána zvládnout měl. Nyní je ovšem Benda zraněný, ale náhradník Melichar chytá spolehlivě. Na střídavé starty pak přišel zkušený gólmán Michal Valent.

Město

V Mostě žije zhruba 70 000 obyvatel, což z něj činí 14. největší město ČR. Historické město se díky těžbě uhlí zbouralo, ale i tak naleznete ve městě například hrad Hněvín (obr.) či kostel Nanebevzatí P. Marie. Mezi slavné rodáky patří Ivan Hlinka, Josef Masopust, Martin Ručinský, Vladimír Růžička, Martin Maxa a další...

Fanoušci

V Mostu se nikdy nemohli chlubit vysokými návštěvami, tradičně V sezóně 2008/2009 chodilo na utkání mužů průměrně 500 diváků, ale na obranu Mostu musím podotknout, že extraligový Litvínov je hned za rohem.

Stadion

Kapacita zimáku, který vlastní město Most, činí 2646 návštěvníků (z toho 1646 míst je k sezení). Tento stadion byl postaven teprve v roce 1998, což je na zázemí vidět. Po vybudování tohoto hokejového chrámu se začala psát zlatá historie mosteckého hokeje.

Největší ofenzivní hvězdy

Kamil Tvrdek

Nejzvučnější posila do ofenzivních řad, to je Kamil Tvrdek, který přišel z Vrchlabí, kde se nyní hraje krajský přebor. Odchovanec Karlových Varů si za lázeňský klub zahrál přes 80 zápasů i v nejvyšší soutěži. Zkušenosti získané z tohoto angažmá pak využíval především ve Vrchlabí, kde patřil ke klíčovým hráčům mužstva. V Mostě by měl 28letý útočník plnit stejný úkol. Jenže se Tvrdek dlouhodobě zranil a do hry by měl naskočit až kolem Vánoc.

Vladislav Vrtek

Byť je Vrtkovi teprve 23let, už nyní se dá označit za symbol Baníku. V severočeském klubu totiž působí od prvoligové sezóny 2008/2009, kdy se vryl do paměti široké veřejnosti čtrnácti brankami, k nimž přidal 13 asistencí. Pro tohoto kanonýra to tehdy nebyla jeho premiérová sezóna mezi seniory, ročník před tím totiž úspěšně oblékal dres nedaleké Kadaně (11+7). Vloni se v osmi zápasech ukázal v dresu Vrchlabí (4+4) a ukázalo se, že na 1. ligu bohatě má. Letos se mu ale nedaří a dokonce byl poslán na hostování do 2. ligy!

Zdeněk Tauš

Hokejista známý především z angažmá v Chomutově působí v Mostě teprve druhou sezónu, ale i tak se stal oblíbencem fanoušků a dalším ze symbolů nováčka druhé nejvyšší soutěže. Bývalý mládežnický reprezentant nijak nevyniká v produktivitě, ale loni ve 2. lize řádil, ve 47 kláních nastřádal 63 bodů a zároveň si odseděl i 112 trestných minut.

lepší, kluci se nemuseli stresovat tím, že něco musí. Chtěli sami od sebe a podařilo se jim to. S tím kádrem, s jakým se to podařilo, je to obrovský úspěch, musím před hráči smeknout. Uhráli to bojovností, v herním projevu i kvalitou kádru měli podle mě Písek i Chrudim nad námi navrch."

Ale ani poté, co si Most zaručil po sportovní stránce postup do 1. ligy, neměli fanoušci ani hráči jistotu, že se druhá nejvyšší soutěž v motoristickém městě bude hrát. Nakonec i přesto, že neměl Most zaručen rozpočet na celou sezónu, přihlášku do 1. ligy podal. Narozdíl od dalšího postupujícího Šumperka začal management klubu s přestavbou kádru. Hlavní opory Severočechů typu Vladislav Vrtek či Zdeněk Tauš v týmu zůstaly, ale jinak odešla většina hokejistů, která se zasloužila o druhý postup do 1. ligy v historii mosteckého hokeje. Torzo zůstávajících hráčů bylo doplněno převážně o hráče pražské Slavie, s kterou Most navázal úzkou spolupráci. Z tohoto klubu do Baníku zamířil například produktivní zadák Daniel Krejčí, 23letý útočník Martin Ondráček, navrátilce z Francie Michal Borovanský a duo juniorů Georg Mavrojanidis-Lukáš

Žejdl.

Nový sportovní manažer Bohumil Slavíček se však nechce spoléhat jen na podporu od Vladimíra Růžičky, do řad Mostu tak přivedl z Vrchlabí trio Hanzl-Tvrdek-Andres, z Berouna přišel Jan Rudovský, z Litoměřic zkušený Petr Přeučil, z Písku pak Jakub Bauer a v neposlední řadě i místní odchovanec Jan Hranáč, jenž má bohaté zkušenosti z extraligy, kde hájil barvy Litvínova. Brankářský post pak na střídavě starty přišel posílit karlovarský Marek Benda. „Počítáme s tím, že roli jedničky by měl plnit Benda z K. Varů. Byl jsem na jednání s panem Vaňkem (gen. manažer Energie KV). Ten nám slíbil, že pokud budeme mít zájem, tak nám ho uvolní vždycky. Bude dělat dvojku Mensatorovi, ale kdyby se někdy časově kryly potřeby obou mužstev, tak Benda by měl být v Mostě s tím, že Energie by sáhla do juniorky. Akorát samozřejmě nebude k dispozici na většině tréninků. Nikde není psáno, že musí u nás dělat jedničku, ale tu šanci dostane, uvidíme, jak se s tím popere. Věřím tomu, že se u nás uchytí," řekl o klíčovém postu v sestavě sportovní manažer Mostu Bohumil Slavíček. „V obraně máme mimořádně zkušeného Hranáče, k němu by se mi líbil Dan Krejčí

ze Slavie, má velký potenciál a perspektivu, jenom bude potřebovat trošku usměrnit, což by „Hrany“ měl zvládnout. Je tady Charousek s Hanzlem, se kterými určitě počítáme. Lukáš Martinec si to musí srovnat sám se sebou a dát se dohromady. Letní příprava z jeho strany nebyla optimální," okomentoval obranu Mostu Slavíček. „V útoku je obrovský přetlak, to je pravda. Stavět se bude na Taušovi s Vrtkem, což jsou už pomalu mostecké ikony. Přišel Tvrdek, od kterého se také jistě hodně čeká. Stejně tak od Bauera. Ze Slavie jsou tady Borovanský s Ondráčkem, který sice nemá úplně top statistiky, ale já věřím, že se u nás uplatní. Máme trojici mladíků Žejdl, Mavrojanidis a Slavíček, kteří si už vyzkoušeli extraligu, všechno mají před sebou. To je soutěž pro ně na vyhrání. V útoku máme kam šáhnout, tam slabina asi nebude," říkal před sezónou.

Bohumil Slavíček se pro hcmost.cz vyjádřil i o ožehavém tématu, tedy o nízké návštěvnosti domácích zápasů Mostu. „Tohle je problém většiny prvoligových klubů. Máme připravený nějaký doprovodný program, soutěže. Určitě chceme přilákat diváky k nám na stadion. Vždyť ten hokej se dělá pro diváky, chceme, aby chodili a byli u nás spokojeni. Někaké zdravé jádro v podobě fanclubu tady je, snad se nám bude dařit, což by určitě zvýšilo zájem o mostecký hokej. Byl bych spokojený, kdyby chodilo stabilně kolem 1000 lidí (s naprostou vážnou tváří). Musíme proto udělat všechno.“

V letní přestávce se o Mostu mluvilo ovšem kvůli něčemu jinému, než kvůli nízké návštěvnosti. Vedení klubu se totiž netají tím, že usiluje o účast ve druhé nejvyšší německé soutěži.

„Měli jsme už nějaký nezávazný kontakt s vedením tamější soutěže. Nejsme spokojeni se spoustou rozhodnutí, které v minulosti, ale i v současné době učinilo vedení ČSLH, takže bychom rádi do budoucna zkusili něco nového. Navíc v Mostě je dlouhodobě problém s diváky a od účasti v zahraniční soutěži bychom si slibovali zvýšený divácký zájem, včetně většího počtu příznivců soupeře, což by mohlo být spojeno s rozvojem turistického ruchu, v rámci příhraniční oblasti. Myslím, že mostecký region má co návštěvníkům nabídnout. Je tady autodrom, hippodrom, aquapark, sportovní areál Benedikt, neustále se vylepšuje vodní nádrž Matylda a jsou tady další objekty, které jistě stojí za pozornost. Na podzim by měla proběhnout nějaká jednání o našem případném vstupu do 2. Bundesligy, pokud to všechno dopadne, tak budeme jednat s ČSLH o tom, že bychom chtěli zkusit, podobně jako už letos Znojmo, hrát zahraniční ligu," řekl o případné účasti Baníku v zahraničí jednatel Korol „Samozřejmě, že by ta soutěž byla finančně náročnější, ale jde to ruku v ruce se zvýšeným diváckým zájmem. Je třeba si uvědomit, jenom kolik diváků z příhraničních oblastí Německa jezdí pravidelně na extraligu do Litvínova, tak proč by nemohli jezdit i na německé celky do Mostu? Předpokládáme také zvýšený sponzorský zájem, včetně některých subjektů právě z Německa. To by nám mělo pomoci pokrýt zvýšené náklady. Navíc 2. Bundesliga má svého generálního sponzora, o čemž se naší 1. lize v současnosti ani nesní.“

O působení Mostu v Německu

Sestava z posledního zápasu

Melichar (Škubal)

Apelis-K. Charousek

Martinec-Krejčí

Šulc-Havelka

Brožovský-Panuška

Tauš-Jan Bauer-Jakub Bauer

Mavrojanidis-Rindoš-Žejdl

Slavíček-Přeučil-Ondráček

Andres-Havlíček-Nedrda

Odchovanci klubu

Marek Židlický

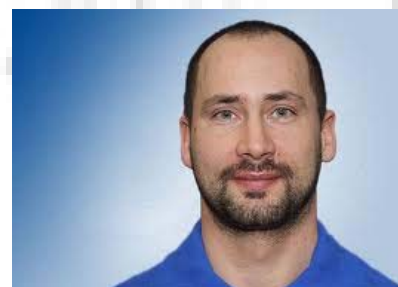
Často se mylně uvádí, že Židlický je odchovancem Kladna, ale není tomu tak. První hokejové krůčky udělal ve svém rodišti, tedy v Mostě. Ofenzivní bek Minnesoty Wild na Kladně začínal až s profesionální kariérou.

Kamil Piroš

Mostecký rodák momentálně působí ve švédské Elitserien, kde hájí barvy HV71. V loňské sezóně se mu dařilo, v 54 utkáních získal 39 bodů (12+27). 32letý hokejista nakoukl i do NHL, většinu zápasů ovšem odehrál na farmě.

Tomáš Divíšek

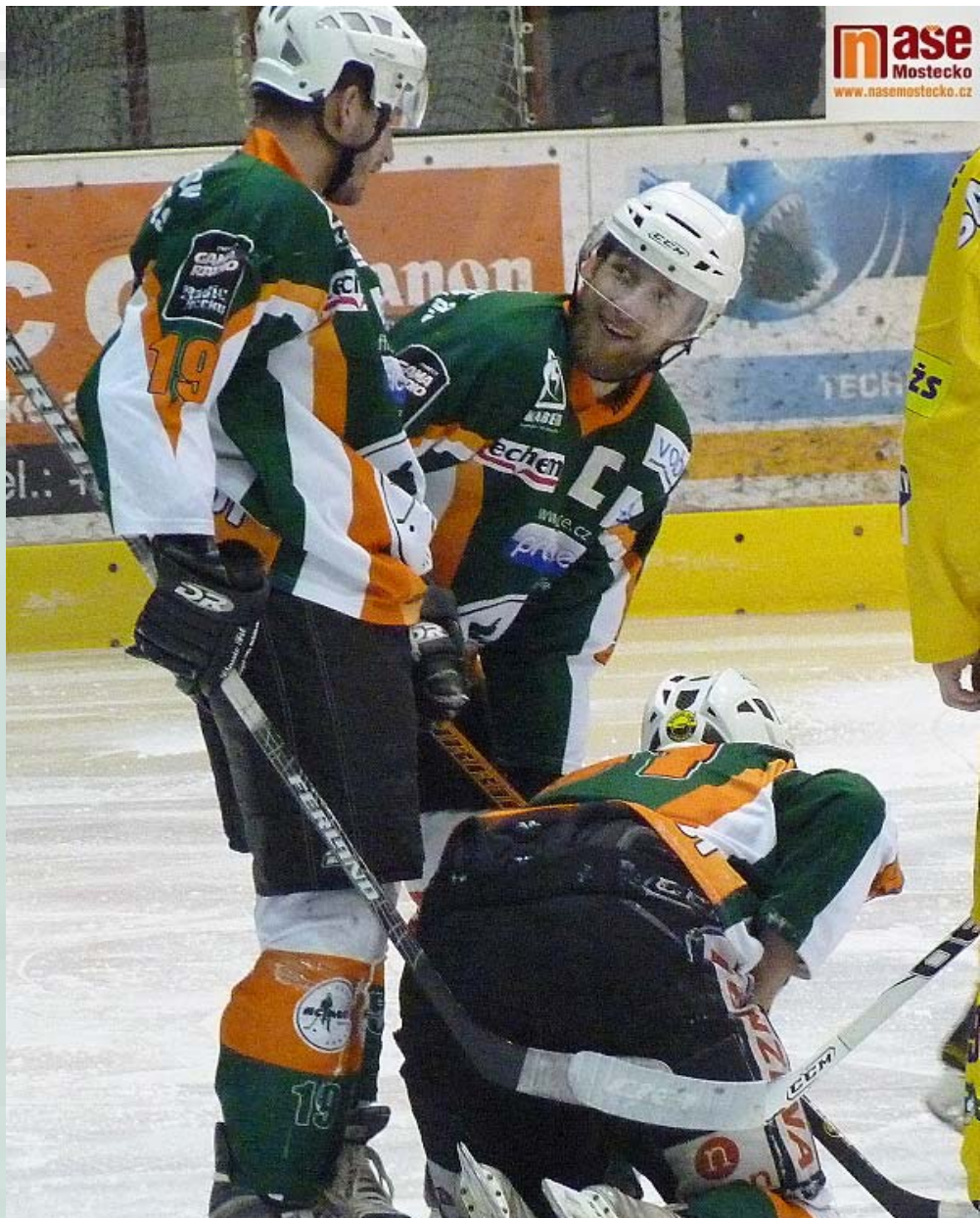

Mistr ČR s Pardubicemi a dvojnásobný Vicemistr ČR (taktéž Pardubice + Slavia) se rovněž jako Piroš a Židlický podíval do zámořské NHL, byť jen na 5 utkání. I v nich se ovšem dokázal střelecky prosadit. Nejslavnější časy zažil při angažmá v Pardubicích.

Další odchovanci

Vladimír Jeřábek, Jan Hranáč, Lukáš Bednařík, Vladimír Gýna, Jaroslav Fišer, Adolf Horák, Josef Prchal, Karel Urban, Josef Randa a další...

se pro Jiřího Rybáře rozpovídal i kontroverzní manažer Slaviček, který prý vytuneloval hokejový klub v České Lípě. „Podle mě, je to pro Most ideální pozice. Město leží v příhraničí, dostupnost soupeřů by nemusel být problém. Mám za to, že by to zvedlo prestiž mosteckého hokeje. 2. Bundesliga má svůj zvuk, diváci by viděli nové týmy s množstvím cizinců v kádru, poznávali by jiný herní styl. Myslím si, že pro Most by to byl krok vpřed. Nějaká jednání už proběhla, pokud se to podaří dotáhnout, bude to pro klub jenom dobře. Zda opravdu bude hrát Most 2. Bundesligu bude záležet na německém hokejovém svazu. My samozřejmě máme nějaké představy, které jsme jim nastínili. Jednání budou pokračovat, věřím, že se to podaří dotáhnout do úspěšného konce. Věřím, že by to byli diváčky opravdu hodně zajímavé. V Litvínově se hraje extraliga, takže dostat diváky do Mostu na hokej je strašně těžký. Ted' jsme postoupili do 1. ligy, naše pozice se možná trochu vylepší, ale pozicí Litvínova to nijak neotřese. Mezinárodní soutěž by už ale mohla jakousi konkurenci pro Litvínov představovat. Mohlo by to zvednout naší prestiž a divácký zájem. Nemyslím si, že náklady by na 2. Bundesligu nějak dramaticky narostly. Samozřejmě o něco by vzrostly náklady na cestování, ale to by mělo být max o 200 000 Kč. Zůstává spousta dalších otázek, jako např. rozhodčí, které by se musely dořešit, ale to je otázka našich dalších jednání. Zkvalitnění kádru by také něco stálo, ale věřím, že nárůst nákladů

Zraněný spoluhráč trpí, ale Zdeněk Tauš (s céčkem na prsou) se baví :)

Postup do 1. ligy společně s hráči slavili pochopitelně i jejich děti.

by oproti 1. lize byl max. do $\frac{1}{2}$ milionu, což zase není tolik. Navíc si myslím, že na 2. Bundesligu, by se sháněli sponzoři podstatně lépe, než na 1. ligu. Vzniknul by další prostor, pro oslovení nových partnerů, klidně i z příhraničních oblastí v Německu. Do úvahy připadají i naše firmy, které obchodují s německou stranou, obzory by se v tomto směru určitě slušně rozšířily."

2. Bundesligu by uvítali i hráči. „Abych pravdu řekl, tak já jsem doufal, že to vyjde už na letošní sezónu. Určitě je to velká změna, kterou já sám za sebe, bych jenom uvítal. 1. ligu hraju už dlouho a cítím, že by to chtělo nějaké oživení. Myslím, že pro Most by to bylo dobré. Leží kousek od hranic, mám za to, že 2. Bundesliga bude kvalitní soutěž. Jak už jsem říkal, škoda, že už to nevyšlo letos. Říkal jsem si, že kdyby se to povedlo, tak by to bylo super, moc bych se na to těšil," řekl pro oficiální stránky Mostu útočník Kamil Tvrdek. Podobně se vyjádřila i staronová posila z Písku Jakub Bauer. „Z mého osobního pohledu by to asi byl krok kupředu. Ale to by všechno asi ukázal až čas, jestli to byl dobrý krok, nebo ne. Záleželo by na tom, jestli by byl zájem ze strany diváků a spouště dalších aspektů. Všechno je vlastně dělané pro diváky, takže je na nás, abychom je do ochozů přitáhli. Kdybychom tu Bundesligu hráli, tak by se vlastně i pro nás hráče rozšířil potenciální okruh zaměstnavatelů, takže bychom si možná mohli najít i zajímavé angažmá někde v Německu. Možná by se někdo mohl protlačit i do DEL (nejvyšší německá hokejová soutěž)."

s oblibou říkám, „chodit žebrot.“ Tady je situace obdobná. Za mého krátkého působení v Mostě jsme oslovili asi 300 firem, a jestli jsme byli úspěšní v 5 případech, tak je to hodně. Květen až srpen jsou měsíce, kdy je třeba se tomu věnovat opravdu maximálně, aby se aspoň něco sehnalo. Snažíme se s Ing. Korolem na maximum, ale zatím moc úspěšní opravdu nejsme,“ nastínil svůj pohled na věc Slavíček.

Pojďme od stránky finanční a zaměřme se na aspekty sportovní. V přípravě podával Most poměrně solidní výkony, dokonce na svém ledě zdolal jednoho z favoritů soutěže Ústí nad Labem. A jaké jsou tedy ambice nováčka soutěže? Postup do play-off! „Myslím si, že máme dostatečně silný kádr na to, aby bojoval o postup do play off, kam postupuje letos pouze 8 mužstev. Musí se nám ale vyhnout zranění, už teď jsme přišli o Kamila Tvrdeka, který měl patřit mezi klíčové hráče, bohužel ho budeme postrádat možná až 3 měsíce. Důležité bude i to, jestli bude k dispozici pravidelně brankář Benda z K. Varů. Jeho starty ale máme od vedení K. Varů příslibené. Oni sami mají zájem, aby někde stabilně chytal. Ale kdyby někdy nemohl, tak musím říct, že v přípravě jsem byl spokojený jak s Melicharem, tak i se Sorkem, kteří v Německu odchytili dobré zápasy. Ale doufám, že Benda bude jezdit pravidelně, pokud se třeba nezraní Mensator. V záloze je i gólman reprezentační „20“ Dlouhý z juniorky Slavie, který má u nás vyřízené střídavé starty,“ řekl Kamil Kašťák.

Pro Marka Bendu je ale dojíždění na zápasy Mostu velmi náročné, jak prozradil

Nejzkušenějším hokejistou Mostu je Jan Hranáč. „Honza Hranáč, to je skvělý hráč. Má odehrané obrovské množství zápasů v extralize, má úžasné zkušenosti, velký přehled. Dan Krejčí se od něj může hodně naučit,“ řekl o tomto brzy již 42letém zadákovi Lukáš Žejdl v rozhovoru pro Jiřího Rybáře.

Krom snahy o vstup do druhé nejvyšší soutěže v Německu se ale musí vedení stále soustředit na získávání sponzorů pro letošní ročník. „Předběžně mám rozpočet pro příští sezónu zajištěn, ale v současné době ještě peníze na kontě nemáme. Pořád jednáme s manažerem Slavíčkem se sponzory, obcházíme je, snažíme se je přesvědčit, aby investovali do mosteckého hokeje, ale nejsme příliš úspěšní. Už jsem z toho docela unavený, je to poměrně hodně náročné, s neadekvátním výsledkem,“ sdělil před začátkem prvoligového ročníku Valerij Korol. Situace o dva měsíce asi stále není o moc růžovější, uvidíme, zda nebude Most pokračovat ve šlépějích Tábora a Havířova, kteří z finančních důvodů z 1. ligy v minulosti odstoupili. „Bohužel i tady v Mostě je otázka shánění nových sponzorů velice obtížná. Když jsem pracoval v Ústí n. L., tak tam to byla pohádka, sponzoři se nám hlásili v podstatě sami. Tam se dělal hokej báječně. V České Lípě jsem se musel naučit, jak já

Zranění Kamila Tvrdeka mostecké přízivce hodně mrzí. Právě Tvrdek by totiž měl být hlavní oporou mužstva.

Michal Borovanský dostal od vedení ultimátum. Pokud nezlepší své výkony, může následovat Jana Hranáče, Miroslava Kuncla a Vladislava Vrtka.

sezóna, příští rok dostanu ve Slavii šanci a buď jí využiju, nebo ne a zůstanu napořád v 1. lize," řekl talentovaný forward pro Jiřího Rybáře.

Právě lajna s Lukášem Žejdlem, Georgem Mavrojanidisem a Bohumilem Slavíčkem je jasně nejofenzivnější, ale krom střelení gólů hodně branek tato úderná formace i dostává. „Je to složitější. „Mavro“ je vlastně předělaný pravý křídlo, stejně jako já, takže mu bránění z pozice levého křídla není úplně vlastní. Já můžu hrát i centra, Bohouš je také buď centr, nebo pravé křídlo, takže směrem dozadu to není ono. Nikdo z nás není v bránění kovaný. Honza Hranáč nás tam občas zezadu seřve, diriguje nás a my se snažíme se mu podřídit.“

Působení v Mostu si pochvaluje i Georg Mavrojanidis. „Myslím, že je to tady dobré. Hrajeme spolu se Žejdlíkem (Lukáš Žejdl) a Bohoušem (Bohumil Slavíček) úplně všechno, co můžeme. Myslím, že v jiných prvoligových týmech bychom tolik prostoru nedostávali. Jsme moc spokojeni s tím, kolik nám trenér dává na ledě prostoru.“

Ale ani dobrá hra mladé formace nepomohla Mostu k lepším výsledkům, a Baník se tak dle očekávání už od startu sezóny potácí v zóně play-out, což se nelíbilo vedení klubu a začaly se dít věci. S týmem se k velké nevoli mosteckých příznivců rozloučil Miroslav Kuncl, Vladislav Vrtek a Jan Hranáč. Je možné, že pokud toto trio bude hrát ve 2. lize v dobré formě, mohou se do hlavního mužstva vrátit (Hranáč ale zvažuje ukončení kariéry, pokud si nenajde zahraniční angažmá).

„Nejsem vůbec spokojený s přístupem hráčů k jednotlivým zápasům. Pokud toto varování nebude pro mužstvo dostatečné, tak přijdou další hráčské trejdy, hráče s takovým přístupem v Mostě nemůžeme potřebovat. Jsem nespokojen se všemi hráči s výjimkou brankáře Melichara, který mě mile překvapil, pokud dostal šanci, odvedl v brance solidní práci. Pokud budou chtít i nadále předvádět takové výkony, jaké doposud předvádějí, budeme hrát 1. ligu klidně s juniory, bude to mít stejný výsledek, ale vyjde nás to podstatně levněji. Může se prohrát, ale výkon na ledě musí mít kvalitu, a ne že to hráči jenom odkloužou,“ řekl jednatel klubu Valerij Korol. Uvidíme, zda dokáží hráči s nožem na krku vystoupat tabulkou výše.

v rozhovoru pro hcmost.cz a ve stejném interviewu naznačil i své plány do zbytku právě probíhajícího ročníku. „Nemyslím si, že letošní sezóna by pro můj další vývoj měla být klíčová. Já to beru tak, že každá sezóna je hodně důležitá. I kdyby se mi tahle sezóna povedla, a tu další jsem začal špatně, tak se rychle zapomene na dobré výkony z předešlé sezóny. Já se snažím každý zápas předvést 100% výkon, nerozlišuji, jestli chytám ve Varech nebo v Mostě. Neznamená to, že když jedu do Mostu, tak to chci jenom nějak odchytnat. Chci tady vyhrávat, abych mohl mít ze sebe dobrý pocit. Pokud chytám v Mostě, tak zcela zapomenu na K. Vary a soustředím se pouze na Most.“

Zato Lukáš Žejdl, jeden z nejlepších forwardů nováčka, tento ročník bere jako průlomový. „Hrozně moc bude záležet na této sezóně, jak si mi bude dařit tady v Mostě. Je to pro mě odrazová

Přečtěte si nyní velmi zajímavý příběh sympatického skromného mladíka, který se i přes těžké hokejové začátky stal jedním z nejtalentovanějších a nejlepších brankářů 1. ligy.

Autor: HSfan, Petr Košatka, Jiří Mokrý

foto: Jiří Mokrý, Petr Lundák

ŠIMON HRUBEČ

Talentovaný gólman začínal s hokejem ve Vimperku. „S hokejem jsem začínal ve Vimperku jako útočník, když mi bylo pět let. Poměrně brzy jsem se ale setkal s určitými zdravotními komplikacemi a paní doktorka mi tehdy dala na výběr: Bud' skončíš s hokejem úplně, nebo jdi do brány, tam se moc hejbat nebudeš. Prakticky hned na začátku kariéry jsem tak měl před sebou těžké rozhodování. Táta mi navíc řekl, že na brankářskou výstroj nemáme peníze. Pamatuji si, jak tehdy povídal, že hokej není jediným sportem na světě a začalo se u nás mluvit o cyklistice nebo lyžování, které táta sám dříve provozoval. Já si ale stál za tím, že chci hrát hokej. Doma jsem měl tenkrát čerstvě nový Playstation a tak jsem ho vzal, šel za tátou s tím, aby ho prodal. Dneska má podobnou hračku pomalu každý, ale tenkrát to byla rarita a pěkně drahá. Zezačátku na mě nechápavě koukal, ale pak Playstation odnesl a vrátil se s mojí první brankářskou výstrojí," popsal nelehké začátky s hokejem v rozhovoru s Petrem Košátkou. „Protože ve Vimperku nebyl speciální trenér pro gólmány, začal mě trénovat sám táta. Tak jako já začínal

Hráčské info

30.6.1991

184cm, 76kg

brankář

hůl levá

9Z, 91,14%, 3.71 G/Z, 0 SO

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	Min.	OG	Zás.	Prům.	%	SO
2004-05	HC České Budějovice - 8.tř.	30	585	22	196	2,26	89,9	-
2005-06	HC České Budějovice - 9.tř.	21	340	10	75	1,76	88,2	-
2006-07	HC Slavoj Český Krumlov - dor. (KP)	19	1062	27	-	1,42	-	4
2007-08	HC České Budějovice - jun. (E)	2	100	7	51	4,20	87,9	0
	HC České Budějovice - dor. (E)	33	1914	78	764	2,45	90,7	1
	HC České Budějovice - dor. (E,p-o)	2	119	5	65	2,52	92,9	0
2008-09	HC České Budějovice - jun. (E)	19	932	41	377	2,64	90,2	1
	HC České Budějovice - jun. (E,p-o)	1	52	4	20	4,62	83,3	0
2009-10	HC MOUNTFIELD (E)	4	4	3	6	-	66,7	0
	Hockey Club Tábor (1.liga)	5	273	12	97	2,64	89,0	0
	IHC Komterm Písek (2.liga)	4	240	9	-	2,25	-	0
	IHC Komterm Písek (2.liga,p-o)	5	301	7	-	1,40	-	3
	IHC Komterm Písek (baráž o 1.ligu)	4	240	7	-	1,75	-	1
	HC České Budějovice - jun. (E)	30	1747	86	914	2,95	91,4	1
2010-11	HC MOUNTFIELD (E)	1	12	1	8	5,00	88,9	0
	IHC Komterm Písek (1.liga)	16	963	41	570	2,55	93,3	1
	IHC Komterm Písek (baráž o 1.ligu)	1	60	3	28	3,00	90,3	0
	HC České Budějovice - jun. (E)	22	1343	50	518	2,23	91,2	2

přiklonilo právě k nim. Čekalo mě něco naprosto odlišného a nového. Byl jsem na intru, učil jsem se, jak jezdí MHD a tak podobně. Začátky pro mě nebyly vůbec jednoduché a mnohdy jsem po večerech brečlival na pokoji. Ve Vimperku jsme měli tréninky třikrát do týdne, v Budějovicích dvakrát denně. Jak po fyzické, tak po psychické stránce jsem si tehdy sáhnul úplně na dno, ale brzy jsem se s tím srovnal a nakonec to bylo jenom k dobru. Utužilo mě to a posílilo."

Sezónu 2009/2010 pak strávil převážně v juniorce Mountfieldu. „Ani nevím, jak bych tu sezónu popsal. Nechci říct, že by to bylo přímo fiasko, ale dopadli jsme hodně pod očekáváním. Sezónu předtím jsme skončili asi čtvrtí a navazovat na podobný výsledek není jednoduché. Naše hra byla hrozně

v bráně, tak i on začínal coby trenér. Studoval různé materiály, sledoval videa související s touto činností a jezdil třeba také pozorovat hokejové kempy, aby mi mohl v začátcích co nejvíc pomoci. Určitě to se mnou neměl lehké, ale odvedl perfektní práci," dodal pro ihcpisek.cz.

„Ve Vimperku jsem byl jediným gólmánem a tak jsem měl odchytáno nespočet zápasů. Navíc jsem nestál za příliš kvalitním mužstvem, takže na mě šlo v během utkání třeba i 80 střel. Tohle mi ale hodně pomohlo a posunulo mě to v hokeji dál. V sedmé třídě se objevily tři nabídky. Zájem byl v Budějovicích, Pardubicích a ze strany Slavie. Budějovice pro mě byly nejbližší, takže rozhodnutí se nakonec

křečovitá a hráli jsme až příliš odevzdaně. Nerad bych někoho z neúspěchu vinil, to rozhodně nechci. Chyběla vůdčí osobnost, která by tým pozvedla. Nedařilo se týmu a nedařilo se ani mě, takže i moje pocity byly všelijaké," zhodnotil týmově nepovedený ročník. Pro hokejcb.cz popsal i individuální výkony. „Ze začátku se mi nedařilo, pak sem se do toho naštěstí dostal. Ve většině případů jsem věděl, že ty obdržené góly jsem nemohl chytit. Samozřejmě, občas jsem dostal laciný gól, ale celkově jsem z výkonů neměl špatný pocit.“ Světlejší okamžiky však pro Hrubce přišly, když mu bylo sděleno, že dostane svoji první výraznější příležitost mezi seniory, když zaujal post dvojky v Motoru za legendárním Romanem Turkem místo zraněného Jakuba Kováře. Hrubec moc šancí za bývalým gólmanem NHL a Mistrem světa pochopitelně nedostal, ale trenéři ho například nasadili do několika samostatných nájezdů, v nichž dokázal šikovný gólman vychytat specialisty na tuto dovednostní soutěž Viktora Ujčíka a Richarda Krále. „Počítal jsem s tím, že do brány se nedostanu,

myslím, že dokud by si Eda nezlomil nohu, tak bych tam taky nešel (úsměv). A nedejbože, abych to přivolal. V klubu nevěděli, co ode mě můžou a nemůžou čekat. Ale od trenérů jsem cítil důvěru, řekli mi: Víme, jak chytáš, a nikoho jiného shánět nebudeme. Což mě potěšilo, ale na druhou stranu musím dodat, že jsem byl nohama na zemi, protože za Edou se dostat do brány, to je opravdu tak jenom, když by se zranil." Po boku ikony české brankářské školy pochopitelně štíhlý gólman nasbíral hodně cenných zkušeností. „Já jsem takovej člověk, možná jsem tím až otravný, že se furt ptám. Jak trenéra Guly, tak Edy

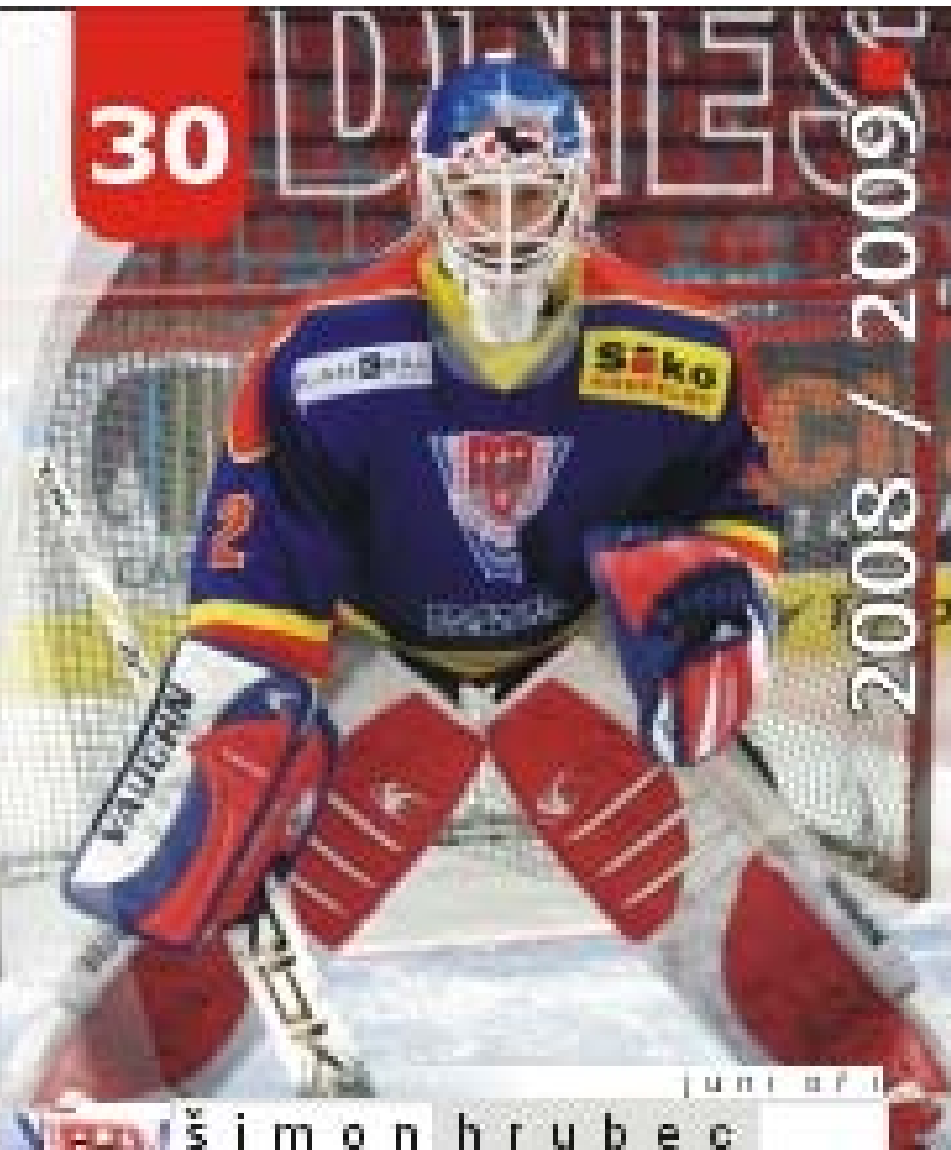
panu Stárkovi. Už sezónu předtím se mnou jednal a ptal se mě, jestli bych si na první ligu troufnul. Z jeho slov vyplývalo, že bych mohl dostat šanci a do Tábora si mě posléze opravdu vytáhnul. Takhle to vypadá jako dlouho promyšlená věc, nabralo to ale velice rychlý spád. Jednou mi totiž zavolal a povídal: Šimone, zítra hrajeme proti třetímu týmu tabulky. Přijed' a budeš chytat. Asi by mi to nikdo nevěřil, ale během toho zápasu s Olomoucí jsem se cítil maximálně uvolněně. Přišla tehdy bohatá návštěva, já byl ale naprosto v klidu. Soustředil jsem se pouze na vlastní výkon a nakonec se ten zápas povedl snad nejlíp, jak jen mohl. S Olomoucí jsme vyhráli na nájezdy a já v tom zápase pustil pouze jednu branku. Byla to pro mě povedená premiéra a moc jsem si nájezdové vítězství společně s fanoušky užíval."

První seniorské angažmá si nemohl vimperský odchovanec vynachválit. „Tuto příležitost jsem přivítal všemi deseti. Beru to jako neskutečnou výzvu a další důležitý krok k tomu, abych se jednou mohl hokejem žít. V Táboře si mohu seniorský hokej očuchat a třeba mi to v budoucnu pomůže k tomu, abych přesedlal do extraligy. To je ale samozřejmě ještě daleko.“ Hrubec si pochvaloval zejména

nebo Koviho. Zeptám se: 'Hele, ted' jsem dostal takovejhle gól, co bys udělal jinak', a oni mi nějak poradí. Ale zase, aby to nevyznělo, že se ptám na každou prkotinu, když třeba nemám hokejku mezi betonama, tak se neptám, proč mi to tam prolétlo, jo... (smích). Ale jsou určité maličkosti, kdy mi rada strašně pomůže. A nesmím zapomenout na svého tátu, s kterým řeším všechno, tomu vděčím za vše, vlastně mě naučil chytat."

Jako jednička pak dostal Hrubec šanci v Táboře, kde odchytal několik prvoligových zápasů. „Za to vděčím především

2008 / 2009

mu do hlavy. Hlavně mi strašně pomáhají starší kluci, kteří hráče znají. Luboš Rob mi třeba proti té Olomouci přesně řekl, co ty hokejisté budou dělat. Kdyby mi to neřekl, tak bych tam byl za lojzu a bylo by to všechno úplně jinak. Takže mi radil: 'Hele tenhle naznačuje do poslední chvíle, neklekej.' A taky že jo (smích), ten už tam od modrý házel rameny... Další instrukce byla, že bude střela na lapačku. Tak já už tam skoro měl připravenou ruku (úsměv). Nakonec se trefil za nás Ivan Padělek, ten dává opravdu krásné nájezdy, je šikovný," popsal vítězství nad favorizovanou Morou.

Závěr sezóny si pak prodloužil působením v tehdy ještě druholigovém Písku, kterému nakonec parádními výkony pomohl k postupu do druhé nejvyšší soutěže. „Angažmá v Písku jsem bral jako novou zkušenost s dospělým hokejem. Hráč to jako krok zpátky brát může, ale pro mě jako pro gólmána to bylo něco navíc. Než abych dohrával

Nejlepší mohl hrubec

kulisu na domácích zápasech Kohoutů. „Musím říct, že mě překvapila parádní atmosféra na hokeji. Jezdit do Tábora je pro mne i z tohoto pohledu něco úžasného a každému bych to přál. Když řve jedna strana 'bílá' a druhá odpovídá 'modrá', tak mi z toho běhá mráz po zádech. Moc mne potěšilo, jak mne přijali kluci z týmu, a nejen mladí, které znám, ale i ti starší.“

V Táboře nakonec odchytil pět zápasů, které se mu vesměs povedly. Pomohl týmu k zisku několika nečekaných bodů, jak tomu bylo v případě utkání s Olomoucí, kde Hrubec opět vychytil nájezdy a dá se tak označit za specialistu na tuto dovednostní soutěž. „Tak já jsem takovej skromnej, nikdy bych neřekl specialista. Ale jo, baví mě, nájezdy mě prostě baví. Mám čas od červený čáry na mezikruží zjistit, co útočník udělá, dostat se

sezónu v juniorech, rozhodl jsem se pro Písek. Hráči jsou ve druhé lize zkušenější, jejich střely jsou tvrdší a pro mě tohle všechno byla velice platná zkušenost."

Post jedničky ale zaujal 20letý brankář až v druholigovém play-off proti konkurenčnímu Jindřichovu Hradci, když v brance vystřídal zraněného Michala Pinkase. „Zranil Michal Pinkas a najednou jsem byl v bráně já. Opět jsem byl ale naprosto v klidu. Věděl jsem, že mám před sebou velice silný tým a ničeho jsem se nebál. První zápas ale nedopadl dobře a my v prodloužení smolně prohráli. Pak jsem určitý tlak s ohledem na cíle týmu začal tak trochu pociťovat. Nakonec jsme ale svoji sílu potvrdili a sérii zvládli lépe než soupeř.“ Nakonec se Šimon v brankovišti natrvalo uchytil a pro kvalifikaci o 1. ligu se již stal neotřesitelnou jedničkou jihočeského týmu. „Diváci byli během rozhodujících zápasů výborní, i když je pravda, že incident z finálové série byl pro tým nepřijemný. Fandění je krásná věc, ale nesmí to ublížit týmu, což

by si každý měl uvědomit. Neříkám, že se tenkrát prohrálo vyloženě kvůli fanouškům, jistý podíl tam z jejich strany ale bohužel byl. Ted' už to není třeba blíže rozebírat, hlavně, že jsme vyhráli a následně postoupili. Jinak jsem si samozřejmě atmosféru užíval. Je to parádní pocit, když se ze zaplněných tribun ozývá vaše jméno."

I v sezóně 2010/2011 hájil barvy Písku, i díky němu už prvoligového, v několika zápasech. Minulý ročník ovšem začínal v juniorském týmu Mountfieldu, odehrál i

tu atmosféru, co tady dělají. Jak pro celý písecký hokej, tak i pro mě."

Poté, co ani skvělý Hrubec, jenž za Jihočechy v základní části odchytal šestnáct klání, nezabránil tomu, aby se Písek dostal z barážového pásma, čekaly na IHC společně s Chrudimí ošidné záchranné boje. Jenže v nich nedostal Šimon až na jednu výjimku příležitost, jelikož tým, u kterého se během jedné sezóny třikrát změnili trenéři, angažoval pro baráž do svých řad odchovance místního klubu Marka Mazance, jenž do mateřského celku zamířil z extraligové Plzně. Jenže ani nadějný brankář, který nepodával v play-out moc dobré výkony, nezamezil velké ostudě poměrně bohatého týmu, jenž po

dvanáct minut za první tým Českých Budějovic. Jenže na post jedničky v Motoru se Hrubec prostě neměl šanci prosadit, jelikož byl jeho konkurent Jakub Kovář v životní formě (sezónu si pak prodloužil Mistrovstvím světa v Bratislavě, kde byl za Pavelcem a Štěpánkem třetím brankářem).

184cm vysoký brankář tak byl rád, že ve druhé polovině sezóny mohl zamířit do Písku, s kterým zažil postup do 1. ligy. V beznadějně posledním klubu druhé nejvyšší soutěže chytal famózně, byl jasně nejlepším hráčem týmu. Svými fantastickými zákroky okouznil i příznivce Komtermu, kteří si českobudějovického muže s maskou záhy zamilovali. „Je to paráda, chytat tady před lidmi, kteří mi věří. O to víc mě mrzí, když se prohraje nebo když dostanu hloupý gól. Takhle diváky zklamu. Já jim děkuji za

roce druhou nejvyšší soutěž, i přestože v řadách Písku byli takoví borci jako Martin Výborný, David Všetěčka, Jan Fadrný, Michal Pšurný a další, opustil. Kāk se ale později ukázalo, v 1. lize díky odkoupení licence od Vrchlabí zůstal Písek i na právě probíhající ročník.

Někteří fanoušci si myslí, že kdyby byl jedničkou v baráži miláček publika Hrubec, nebylo by kupování licence nutné. Na kdyby se ale nehraje, ale bylo by zajímavé sledovat, jak by si mladíček v barážových vodách vedl.

Před sezónou 2011/2012 vypršela Hrubcovi smlouva s Českými Budějovicemi, měl dokonce nabídky na odchod do zámoří, nakonec ale smlouvu s Motorem prodloužil o další dva ročníky. V Mountfieldu ale stále zaujímá post jedničky Jakub Kovář, takže se Šimon poohlédl po angažmá

v 1. lize. Ozval se Písek, ale talentovaný gólman nechtěl čekat, jak se situace ohledně odkupu licence od Krakonošova vyvrbí, a zamířil tak společně s dalšími čtyřmi spoluhráči do Třebíče.

V přípravě, v níž hájil branku svého nového zaměstnavatele, se Horácká Slavia s Hrubcem v sestavě utkala i s Českými Budějovicemi. Zápas se nové opoře Horáků povedl, dostal jen dvě branky a dovedl Třebíč k poměrně solidnímu výsledku 1:2. „Bylo to jiné. Když jsem poprvé přijížděl do Budějovic jako soupeř, tak to bylo zvláštní. Nejvíce to na mě dýchlo, když jsme šli do kabin a já jsem místo doprava zamířil doleva do kabiny hostů. Proběhlo i nějaké to hecování. Třeba s Pavlem Kantorem, který chytal v opačné brance, i se spoustou dalších kluků. Hlavně to bylo přímo před zápasem. S Kubou Langhammerem jsme se docela dost hecovali, jestli mi dokáže dát gól.“

klukům a vůči celému týmu. Je to sice pěkné, že vám někdo řekne budeš jednička, ale je třeba to potvrdit výkony, stabilní výkonností, kterou musíte podávat pořád. Vlastně pak není prostor na chybu, takže to má svoje výhody i nevýhody, ale každopádně, čím dřív se naučím chytat i pod tlakem a pod takovou zodpovědností, tak tým samozřejmě líp pro mě," říkal tehdy, aniž by tušil, že mu z Třince přibude konkurence extraligou protřelého Martina Štefla, s kterým se zatím pravidelně v brankovišti točí. Důvod angažování druhého kvalitního brankáře je prostý, Třebíč se prostě nemůže spoléhat na to, že zůstane Jakub Kovář po celou sezónu v optimální formě a v dobrém zdravotním stavu, a že místo něho nepovolá HC Mountfield jako náhradu právě Hrubce. „Šimon Hrubec je tady s námi delší časový úsek, Martin Štefl přišel nedávno na doporučení

Zatím si nemůže sympatický hokejista působení na Vysočině vynachválit. „V Třebíči jsem zatím nadměru spokojený, nemůžu si to vynachválit. Strašně jsem spokojený se zázemím, s podmínkami a ubytováním, jaké mi klub zajistil. Jsou tady výborní lidé kolem hokeje, od pana Popely až po hráče. Je to bomba. Asi je to dáno i tím, že v kádru jsme skoro všichni stejně staří, máme tím pádem k sobě blíž a máme si o čem povídat," řekl pro hstrebic.cz. „Zatím je to fantazie a musím to zatukat, aby to tak vydrželo. Strašně se teď hokejem bavím a na působení v Třebíči můžu říct jen samá pozitiva, i když je to zatím jen po prvním týdnu," dodal v srpnovém rozhovoru pro Jiřího Mokrého.

„Být jedničkou je samozřejmě dobré, ale zároveň to obnáší i závazky vůči

v této fázi už tak často pouštět nebude. Kdopak to asi bude? Podle statistik má zatím po úvodních kolech více odehraných zápasů Šimon Hrubec, jenž naskočil i do vyhrčeného derby s Duklou Jihlava, kde i přesto, že dostal šest branek, byl hlavní hvězdou svého týmu, a hlavně díky němu bylo skóre na konci utkání relativně příznivé (6:5 pro Jihlavu). Zazářil i v posledním kole před vydáním tohoto magazínu, a to v utkání na ledě Chomutova, kdy na něj šlo neuvěřitelných 57 z nich, jen tři nakonec skončily za jeho zády.

Hlavně díky němu a jeho brankářskému kolegovi Šteflovci v Třebíči zatím stále mohou pomýšlet na účast v play-off, i když postup do vyřazovací části bude po chabém úvodu nesmírně složitý a těžký, Ale naděje umírá poslední.

trenérů Třince. Podával tady velice kvalitní výkony a my víme, že byl velice talentovaný brankář, pak na čas sešel z mysli a hledáčků trenérů a agentů. Myslím ale, že se dal do kupy, pracuje na sobě a je to vidět i na jeho kvalitních výkonech. Máme teď dva kvalitní gólmány a to je pro naše mladé mužstvo strašně důležité. Nechtěl bych teď říkat, že ten, nebo onen bude jedničkou. Chceme, aby chytali oba dva. Nikomu nepřeju žádné zranění, ale v případě problémů prvního brankáře si můžou Budějovice Šimona stáhnout ... S tím, co teď máme v bráně, jsme ovšem spokojeni," řekl před sezónou o situaci v brankovišti hlavní kouč Třebíče Kamil Pokorný.

Nicméně pro play-off či play-out, což je podle úvodních kol pravděpodobnější, se nakonec jeden z dua nadprůměrných gólmánů stane s největší pravděpodobností jedničkou svého týmu a svého kolegu do brány

Tento skvělý bruslař patřil k nejvýraznějším osobnostem 80. let i 90. let československého hokeje. Dnes již působí na pozici trenéra v Ústí, kde s hokejem začínal. Podívejme se na kariéru tohoto slavného muže.

Autor: HSfan, Václav Jáchim

PETR ROSOL

Dnes je držiteli bronzové medaile ze ZOH 1992 v Albertville již 47 let, ale úspěchy sbírá nadále. S Ústím nad Labem loni zvítězil v 1. lize, dle prvoligových redakcí se stal dokonce nejlepším trenérem ročníku (naš magazín ho umístil na 2. místo po Petru Novákovi z Havlíčkova Brodu) a nyní se od něj čeká, že tým dovede i do nejvyšší soutěže.

K trenérské kariéře se dostal ihned po skončení své bohaté hráčské kariéry. *"Mám vystudovanou strojní průmyslovku, ale od maturity uteklo tolik let, že bych se v oboru nemohl uplatnit. Neměl jsem žádnou praxi, tuto možnost jsem hned zavrhl. Celý život jsem se věnoval hokeji, je tedy ideální, že u něj mohu zůstat v jiné roli,"* řekl pro hokej.cz.

Svoji první štaci jako hlavní trenér

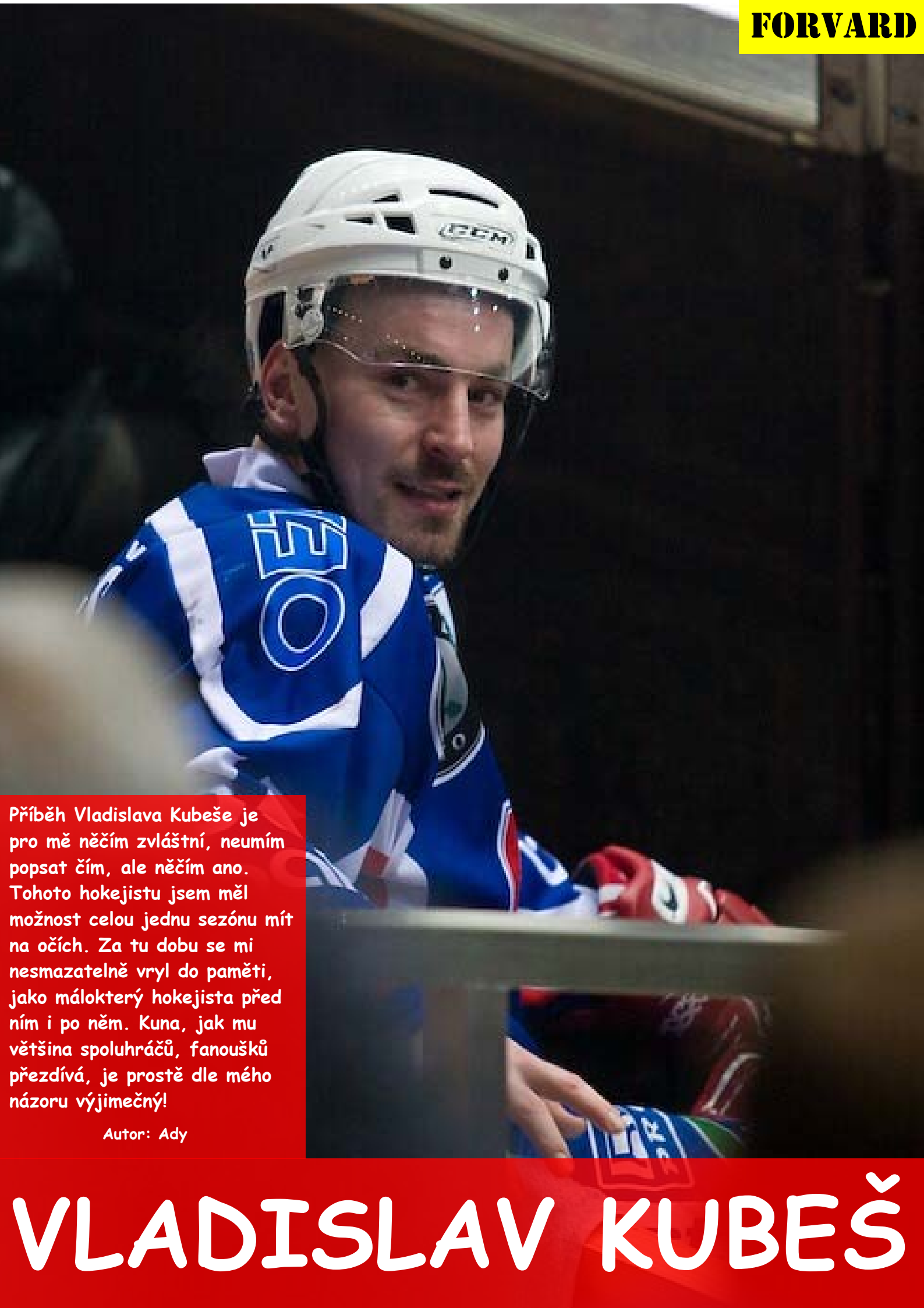

započal tam, kde s hokejem začínal, tedy v Ústí nad Labem. *"Bylo mi sedm let, když mě naši přivedli na zimní stadion. Hned mě to chytlo, prošel jsem všemi věkovými kategoriemi a rok hrál za Ústí i tehdejší národní ligu."*

Už v ranném hokejovém věku se stěhoval do silného Litvínova, kde vytvořil úderné trio spolu s Vladimírem Růžičkou a a Petrem Klímou. S tradičním klubem ale nedošli až na samotný vrchol (dodnes nezískal Litvínov extraligový titul), ale hokej předváděl celý tým opravdu atraktivní. Během své vojny odešel do jihlavské Dukly, kde patřil do úderné formace Rosol-Kameš-Klíma. S Jihlavou získal i dva extraligové tituly. *„Nejvíc jsem si rozuměl právě s Petrem Klímou a Vladimírem Kamešem. Proč nám to tak šlo? Nevím, určité věci se vysvětlit nedají. Spoustu situací jsme řešili intuitivně, věděli jsme o sobě. Prostě jsme si sedli."*

Po dokončení vojenské služby se vrátil zpět do Litvínova. Dostal i nabídky z NHL, eminentně o něj stálo Calgary, ale do zámoří se Rosolovi za komunismu nechtělo, a poté již bylo příliš pozdě. Hráč, jenž odehrál 188 mezistátních utkání, ovšem i tak prožil skvělou kariéru.

Příběh Vladislava Kubeše je pro mě něčím zvláštní, neumím popsat čím, ale něčím ano. Tohoto hokejistu jsem měl možnost celou jednu sezónu mít na očích. Za tu dobu se mi nesmazatelně vryl do paměti, jako málokterý hokejista před ním i po něm. Kuna, jak mu většina spoluhráčů, fanoušků přezdívá, je prostě dle mého názoru výjimečný!

Autor: Ady

VLADISLAV KUBEŠ

Klatovský rodák začíná s hokejem doma, tedy v Klatovech, ale už v dorosteneckých kategoriích hrával v Plzni. Když si ve svých osmnácti letech připsal dva starty za extraligovou Keramiku (dnes HC Plzeň 1929), předpovídala se mu slibná budoucnost. Další sezónu za Západočechy rovněž nastoupil, a opět ke dvěma startům. Jenže další ročník: žádné statistiky neuvádějí žádná čísla, to znamená, že sezónu 1998/1999 vynechal (dodnes se nepodařilo zjistit, jak to přesně je). Po roční pauze ho angažoval tehdy prvoligový klub od Otavy, IHC Písek. Na tamější angažmá „Kuna“ vzpomíná jen v dobrém. Ve své první celé sezóně mezi seniory si vzrůstem malý hokejista připsal v 32 zápasech 6 bodů, což bylo na jednadvacetiletého mladíka poměrně dobrý počín. Následovala další sezóna, v níž si Kubeš (ve stejném počtu utkání jako v předešlém ročníku) polepšil o dva body - dal sedm gólů a jedenkrát asistoval. Během sezóny 2000/2001 si vyzkoušel i druholigový hokej, když vypomáhal ve třech kláních Strakonícím (do statistik se zapsal pouze dvěma trestnými minutami). Následující ročník svůj klub v průběhu sezóny nezměnil, a hrával jen za Písek, s nímž zvládl baráž o 1. ligu a pomohl IHC udržet v druhé nejvyšší tuzemské soutěži. Pro Kubeše to byla vydařená sezóna, jelikož už věděl, že může patřit k lídrům svého týmu. V základní části dal 4 góly a na 12 dalších přihrál. V baráži pak zaznamenal tři body za gól a dvě nahrávky. Následující sezóna byla pro Kubeše čtvrtá, v níž hájil žlutomodré barvy Písku. Jeho bodový přínos byl pro mužstvo tentokrát menší než v minulé sezóně, hrál převážně ve třetí formaci. Do vrcholu sezóny, tedy do play off, dokonce ani nezasáhl. Sezóna 2003/2004 byla jeho na krátkou dobu poslední v barvách IHC. Připsal si v ní 4 branky a 9 asistencí. Příští ročník musel brát šikovný hokejista zavděk jen mateřskými Klatovy, které hrály a stále hrají 2. ligu. Ve 34 zápasech si připsal třináct gólů a stejný počet asistencí. Fanoušci možná od hokejisty, který několik let působil v 1. lize, ale očekávali více (v play-off totiž „Kuna“ nebodoval). Jelikož uplynulou Písek tehdy sestoupil z 1. ligy, začal shánět posily na cestu zpět. Šikovný hokejista

Vladislav Kubeš nepatří mezi kanonýry, mnohem raději na branky přihrává, jak se tomu přesvědčili i fanoušci Vrchlabí v posledních dvou sezónách, kdy v 59 kláních zaznamenal dnes již 32letý forward 7 branek a 19 asistencí.

Hráčské info

31. 10. 1978
176cm, 83kg
útočník
hůl levá
12Z, 2G, 1A, +1 +/-, 10TM

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1999-00	IHC Písek (1.liga)	27	2	2	4	18
	IHC Písek (1.liga, p-o)	5	1	1	2	6
	HC ZVVZ Milevsko (2. liga - V)	7	2	2	4	10
2000-01	IHC Písek (1.liga)	29	7	1	8	12
	IHC Písek (1.liga, p-o)	3	0	0	0	2
	HC Strakonice (2. liga - Z)	3	0	0	0	2
2001-02	IHC Písek (1.liga)	31	3	9	12	24
	IHC Písek (1.liga, o udržení)	6	1	3	4	8
	IHC Písek (1.liga, baráž)	8	1	2	3	2
2002-03	IHC Písek (1.liga)	36	6	5	11	20
2004-05	HC Klatovy (2. liga - S)	34	13	13	26	66
	HC Klatovy (2. liga, p-o Z/S)	3	0	0	0	6
2005-06	IHC Písek (2.liga - S)	33	13	26	39	74
	IHC Písek (2.liga, p-o Z/S)	10	8	10	18	12
	IHC Písek (1.liga, baráž)	8	4	6	10	50
2006-07	HC Slavia Praha (E)	22	0	0	0	4
	HC Slavia Praha (E, p-o)	2	0	0	0	0
	HC Rebel Havlíčkův Brod (1.liga)	39	13	10	23	109
2007-08	HC Slavia Praha (E, p-o)	2	0	0	0	0
	HC Rebel Havlíčkův Brod (1.liga)	36	8	19	27	70
	HC Rebel Havl. Brod (1.liga, p-o)	8	2	3	5	10
2008-09	BK Mladá Boleslav (E)	18	2	1	3	12
	HC Slavia Praha (E)	1	0	0	0	0
	HC Rebel Havlíčkův Brod (1.liga)	17	3	6	9	50
2009-10	HC Vrchlabí (1.liga)	4	2	1	3	6
	HC Vrchlabí (1.liga, p-o)	6	1	1	2	8
	BK Mladá Boleslav (E)	2	0	0	0	0
	BK Mladá Boleslav (E, p-out)	4	0	0	0	2
	HC Vrchlabí (1.liga)	24	3	9	12	12
2010-11	HC Vrchlabí (1.liga, p-o)	5	1	1	2	2
	BK Mladá Boleslav (E)	1	0	0	0	0
	HC Vrchlabí (1.liga)	35	4	10	14	44
	IHC Komterm Písek (1.liga, baráž)	4	3	1	4	4

byl na předních místech seznamu možných posil. Do sestavy IHC se náramně hodil, navíc to v Písku znal a místní fanoušci si ho oblíbili, to ovšem ještě nevěděli, jak dokáže řídit ve 2. lize!

Od začátku sezóny se totiž dalo dohromady nejúdernější duo následující druholigové sezóny. Jiná dvojice nehrála lépe. Posuďte sami kvality nově vzniklého dua. Brilantní technik Tomáš Květoň, který dlouhodobě ukazoval, že ve 2. lize patří k nejlepším, a 1. ligu nehrál pouze z důvodu dobře placené práce, a buldok alias Vladislav Kubeš, jenž už odkroužil několik sezón v 1. lize. V 5. kole se k této nebezpečné dvojici přidal i zkušený Mikeska (pozor, Michal to není). Toto trio ve třetí nejvyšší soutěži řádilo a bylo k neudržení. A jak na tom byli bodově? Škoda mluvit... Tomáš Květoň: 33 zápasů 49 bodů (19+30), Vladislav Kubeš 33 zápasů: 39 bodů (14+15), Ondřej Mikeska: 34 zápasů 20 bodů (6+14). To nejlepší přitom přišlo až v play off, v němž Písek válcoval jednoho soupeře za druhým (zaváhal jen v jednom utkání). Lajna s Kubešem dostala během play-off název Blue Line. Řádila, jak utržená ze řetězu. Obrázek si můžete udělat sami. Ondřej Mikeska: 10 zápasů 11 bodů (5+6), Vladislav Kubeš 10 zápasů: 17 bodů (7+10), a Tomáš Květoň: 10 zápasů 19 bodů (8+11). A to jsem ještě nezmínil

obránce, co za touhle útočnou hrozbou nastupují, Pavel Procházka a Jakub Oranský. Hlavně Pavel Procházka má dneska leccos za sebou, krátce byl i kapitánem havlíčkobrodských Rebelů, loni neslavně skončil v Písku. Sám Kubeš o této spolupráci řekl: „Miky (O. Mikeska), Kytka (T. Květoň), Cházka (P. Procházka), Ory (J. Oranský)... Prostě jsme dobře sladění. Pavel Procházka je hodně útočný a žene nás dopředu, Kytka to umí perfektně nahrát, Miky brání a Ory nás jistí... Prostě je to perfektně poskládaná lajna a hlavně v útočném pásmu si umíme vyhovět.“ Fanoušci píseckého hokeje prožívali něco neuvěřitelného, hra této pětky se podobala souhře slavného kladenského útoku Patera-Procházka-Vejvoda. Zdálo se, že Kubeš nemohl dostat lepšího spoluhráče, než jakým byl Tomáš Květoň. Písek tak pochopitelně snil o návratu do 1. ligy, ale musel zvládnout ošidné boje v baráži... Ty Písek nakonec nezvládl, ale „Kuna“ s „Kytkou“ byli stále k nezastavení. Kubeš dal v 8 zápasech 4 branky a na 6 jich nahrál, Květoň měl bodů 7. Ale co naplat... Kubeš ale dlouho smutnit nemusel, sehnal si totiž angažmá v 1. lize.

Kubeše si totiž vyhlédl havlíčkobrodský Rebel, kam se také stěhoval (společně s kamarádem z jedné formace z Písku, zmiňovaným Pavlem Procházkou). Následující sezóna pro něj byla jedna z nejlepších a dokonce si zahrál

Dotazník (hcvrchlabi.cz)

Stav x děti: zadaný, bezdětný

Oblíbené jídlo:
hovězí steak od Radka Hubáčka

Oblíbený nápoj: pivo

Oblíbený film: Malý velký hokejista

Oblíbený zpěvák, kapela: Kabát

Vysněné auto: BMW X6

Jaký byl ve škole Váš nejoblíbenější předmět? :tělocvik

Jak jste se dostal k hokeji? :

K hokeji mě přivedl otec.

Největší sportovní úspěch:
Že je mým zaměstnáním hokej.

Největší životní úspěch:
stále čekám

Nejhezčí sportovní zážitek:
angažmá pod trenérem Růžičkou

Nejhorší sportovní zážitek:
úraz oka

Nejoblíbenější spoluhráč:
To je těžké určit, protože je jich spousta.

Koho považujete za nejlepšího hokejistu na světě: Martin Hrala

Váš hokejový vzor: Martin Hrala

Sportovní cíl:
dostat Hradec do extraligy

Životní cíl: být šťastný

Nejhorší vlastnost:
To je otázka na mojí přítelkyni.

Co byste dělal, kdybyste nehrál hokej?: určitě něco u sportu

Co budete dělat, až skončíte s hokejem?:
Budu odpočívat, protože budu v důchodu.

Vladislav Kubeš nikdy nic nevy pustí.

zápase se ukázal na Slávii, a pak po něm šáhla extraligová Boleslav. Tam ale od něj nejspíše očekávali o něco více, a putoval tak na hostování do Vrchlabí. Vrchlabskému vedení se jeho výkony natolik líbily, že Kubeše získala z Mladé Boleslavi na přestup. Další ročník tedy začínal hokejista, který považuje za nejhezčí sportovní zážitek angažmá pod trenérem Růžičkou, v podkrkonoší.

V nadcházející sezóně se dokázal Kubeš do extraligy vrátit, když si zahrál všechny 4 barážové bitvy o extraligu za Mladou Boleslav, a přispěl tak k udržení BK (Barážového klubu) v nejvyšší soutěži. Za Vrchlábí nakonec odehrál pouze 24 zápasů, v nichž nasbíral 12 bodů (3+9). Sezóna 2010/2011 byla jeho třetí v dresu Vrchlabí. Bodově sice nějak nezářil (35 zápasů/14 bodů), ale byl velmi platným členem vrchlabské sestavy. Bohužel pro něj se během sezóny zranil a bylo jasné, že rozhodující část sezóny, play off nestihne! Ale bez hokeje do konce sezóny tento šikovný hokejista nebyl... Ozval se totiž Písek, kde strávil většinu své hokejové kariéry. Komterm už věděl, že se baráží nevyhne a proto oslovil Kubeše. Baráž se hrála až měsíc po skončení základní části a bylo jasné, že „Kuna“ by do té doby měl být fit. Spekulovalo se o tom, že by v Písku měl Vladislav Kubeš hrát i následující sezónu, jelikož o Vrchlábí se povídala už ke konci sezóny slova o prodeji licence. Do začátku baráže o 1. ligu Kubeš nastoupil. Fanoušci věřili, že to bude on, kdo potáhne tým za záchranou. Jenže v prvním zápase vyšel Kubeš bodově naprázdno a Písek prohrál. A smutně dopadla celá baráž, jak pro Písek, tak pro samotného Kubeše, který by se chtěl Písku v případě udržení soutěže upsat. Jenže IHC sestoupil a Kubeš si hledal nové angažmá. Hovořilo se o jihlavské Dukle, kam odešel jeho největší kamarád z Vrchlabí Radek Hubáček, ale bojovný forward si vybral překvapivě hlavního rivala Vrchlabí, Hradec Králové. Je paradoxní, že v Hradci byl do té doby považován za nepřítele. Ale výbornou hrou si fanošky Východočechů naklonil na svou stranu. Pokud se mu ale přestane dařit, tak to v Hradci nebude mít moc příjemné...

pod vedením Vladimíra Růžičky i v extralize. Do nejvyšší soutěže ho vynesly výborné výkony v dresu Rebelů, když v 39 zápasech zaznamenal 13 branek a 10 asistencí (hodně času trávil na trestné lavici, pobyl tam přesně 109 minut). Jeho výborných výkonů, jak už jsem zmiňoval, si nemohl nepovšimnout trenér Slavie Vladimír Růžička, a tak si klatovského odchovance vytáhl ze své farmy do hlavního mužstva. V dresu sešíváných odehrál 22 zápasů, ale do kanadského bodování se nezapsal.

Další sezónu začínal Kubeš opět v Havlíčkově Brodě a bodově zažil ještě povedenější ročník než ten předešlý (i když zápasů odehrál o tři zápasy méně, bodů získal o čtyři více). S Rebelem si zahrál ve své druhé sezóně v tamním dresu i play off (v 8 zápasech nasbíral 5 bodů za 2 góly a 3 nahrávky). Naskočil i do dvou utkání play-off v dresu Slavie. Sezóna 2008/2009 byla pro Kubeše velmi zajímavá, vystřídal totiž hned 4 kluby! Dva v extralize a dva v 1. lize. Sezónu načal v Havlíčkově Brodě, v jednom

Vladislava Kubeše hradečtí fanoušci dříve moc rádi neměli.

ZÁBAVA

Hlášky Roberta Záruby (1)

Kdo jiného na sklo tlačí, sám potom krvácí.

Jágr si obléká protihráče na záda jako batohy a pak s nimi podniká turistické výlety po třetině.

Trenér Slováků připomíná peroxid vodíku v roztopeném kotli.

Takhle pálí Guma!

Plekanec s marmeládou, to je jako něco navíc.

Takové závěsy nemají ani v supermarketu (poté co slovenský útočník Hossa neúnavně stínil ve výhledu brankáři Pavelcovi).

U Hubáčka si můžete v jeho zubní kartě škrtnout kromě jedničky taky levou horní dvojku, o kterou přišel v souboji před vlastní brankou.

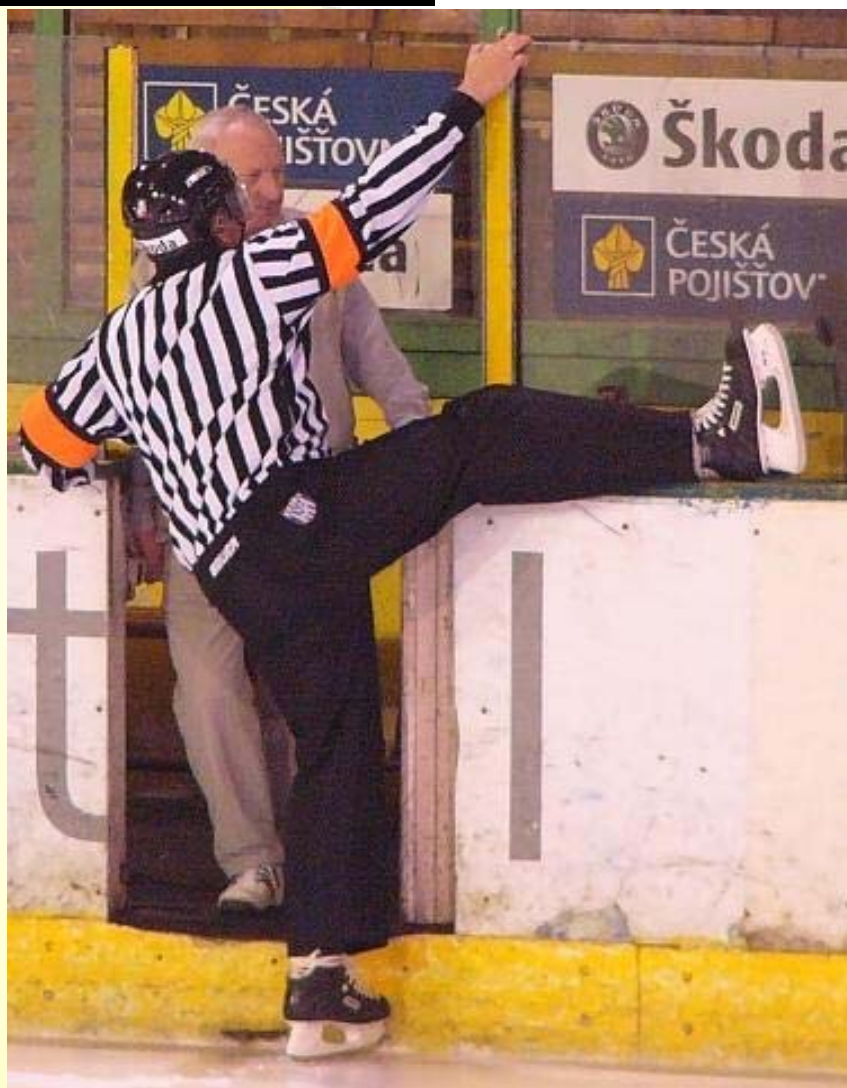
Tohle je taktika trenéra Růžičky! Pověří hráče, ať se nechá vyloučit, a pak dá Rolinek v oslabení gól!

A konečně znovu pozdvižení ve vítkovické ČEZ aréně, která v závěru 2. třetiny předtím ztichla, že byl málem slyšet provoz z Vítkovických železáren.

Tři střely Ovečkina, první chytil Čáslava, druhou Vokoun, třetí tyč.

Tohle byl jasný faul, ale pískají jen diváci.

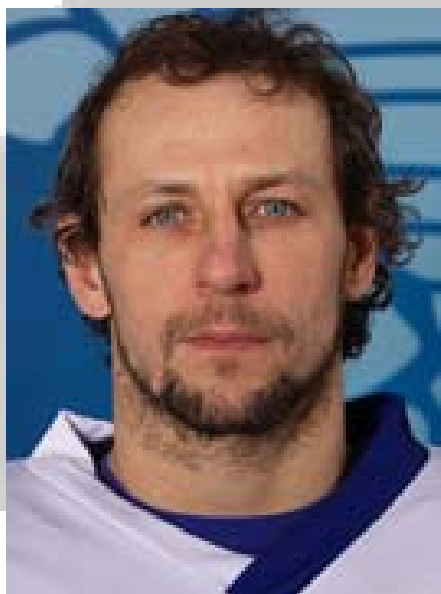
Jestli jste zlomili hokejku nad českým výběrem po prohře s Norskem, tak si rychle skočte do večerky pro vteřinové lepidlo.

KVIZ

výsledky na další straně!

KDO JE TO?

Za každou správnou odpověď dva body.

Poznáš klub?

1. indicie: celek z Moravy
2. indicie: odchovanec Jakub Kindl
3. indicie: rok založení 2003
4. indicie: vloni na domácím ledě neporažen
5. indicie: Draci

Poznáš hráče?

1. indicie: narozen roku 1980
2. indicie: útočník
3. indicie: hrál za Havlíčkův Brod
4. indicie: kř. jméno Miroslav
5. indicie: Zápas má tři

Maximálně 10 bodů z obou tajenek. Za každou použitou indicii -1 bod.

10 otázek

1) Kdo je kapitánem Havlíčkova Brodu?

- a) Ladislav Rytinauer
- b) Vojtěch Němec
- c) Marian Morava
- d) Milan Kostourek

2) Kdo je hl. trenérem Písku?

- a) Alois Chlustina
- b) Milan Stárek
- c) Jindřich Setikovský
- d) Kamil Pokorný

3) Za jaký tým NHL hrál Dwight

Helminen?

- a) San Jose Sharks
- b) Phoenix Coyotes
- c) Dallas Stars
- d) Anaheim Ducks

4) Kde nikdy nehrál Jaroslav Roubík?

- a) Hradec Králové
- b) Chrudim
- c) Ústí nad Labem
- d) Chomutov

5) Michal Mikeska je odchovancem...

- a) Havlíčkova Brodu
- b) Jihlavy
- c) Třebíče
- d) Mostu

6) Který hráč neobléká dres Olomouce?

- a) Zdeněk Okál
- b) Petr Polodna
- c) Jakub Bartoň
- d) Radim Kucharczyk

7) V jakém klubu hraje Jiří Jebavý?

- a) Beroun
- b) Havlíčkův Brod
- c) Litoměřice
- d) Hradec Králové

8) Kolik let je Milanu Kostourkovi?

- a) 21
- b) 24
- c) 28
- d) 31

9) Kdy byla založena Horácké Slavie?

- a) 1928
- b) 1938
- c) 1946
- d) 1960

10) Kterému klubu patří Martin Havran?

- a) HC Zlín
- b) HC Plzeň
- c) HC Mountfield
- d) HC Sparta Praha

Michal Mikeska je odchovancem...

Za jaký tým v NHL hrál chomutovský útočník Helminen?

Pokud jste dosáhl/a... jste...

- 23-26 bodů Prezident klubu
- 18-22 bodů Generální manažer
- 14-17 bodů Hlavní trenér
- 9-13 bodů Asistent trenéra
- 5-8 bodů Trenér mládeže
- 0-4 bodů Nosič vody

Za každou správnou odpověď 1 bod

PŘÍŠTÍ ČÍSLO VYCHÁZÍ 15.11.

- TOP 10 defenzivních útočníků
- Piráti Chomutov, HC Hradec Králové
- Jakub Bartoň
- Team info: talenti
- Dušan Salfický
- Milan Procházka
- Michal Borovanský
- Zdeněk Skořepa
- Legenda: Marcel Hrbáček

foto: fotokraus.cz, google.cz, weby prvoligových klubů, Jiří Mokry (hstrebic.cz)

Výsledky kvizu

Kdo je to?

1. Karel Plášek
2. Milan Řehoř
3. Michal Jeslínek

Poznáš...?

klub: Salith Šumperk
hráč: Miroslav Třetina

10 otázek

- 1) c 5) c 9) a
- 2) b 6) b 10) c
- 3) a 7) a
- 4) b 8) c

Kontakty

HSfan: Marek.Hedbavny@seznam.cz
Ady: vadlejsek@seznam.cz